

Vợ Chồng Thực Tập

Contents

Vợ Chồng Thực Tập	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	11
3. Chương 3	23
4. Chương 4: Chương 5	33
5. Chương 5	42
6. Chương 6	52
7. Chương 7	60
8. Chương 8	68
9. Chương 9	76

Vợ Chồng Thực Tập

Giới thiệu

Yêu anh, chấp nhận kết hôn với anh mặc dù cô biết rất rõ là anh không yêu cô, cô bất chấp tất cả n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-chong-thuc-tap>

1. Chương 1

Bảy giờ đêm, là thời gian đầu đường Đài Bắc náo nhiệt , ở đây các cao ốc văn phòng nhiều vô số,các nhân viên tan sở đi chơi,lấy tốc độ kinh người nhất mà xông vào đám đông trên đường.

Chu Đình Thanh ba bước cũng làm thành hai bước lướt qua hai khu phố, xuyên qua đám người chật chội, hướng công ty kế bên khách sạn 5 sao bước nhanh tới.

Vì đêm nay có một buổi kết giao ,má Chu chẳng những vừa đầm vừa xoa, dù không muốn nhưng cô vẫn phải gật đầu đáp ứng, lại gọi điện thoại liên tục dặn dò những chi tiết lớn nhỏ khi dự tiệc.

Hồ.... Cuối cùng cũng chạy tới. Cô nhìn đồng hồ đeo tay, thật sự là đòi mạng, đã không có thời gian lại đến toilet chuẩn bị lần cuối. Cô cúi đầu nhìn một đồng phục sức trên người, đồ vest quần dài hàng len dạ màu kem, phối hợp với khăn quàng cổ Mir màu cà phê, khuyên tai chân trâu còn đâu, đôi ủng da màu kem cũng không dính bụi đất (đoạn này k hiểu lắm nên dịch lủng củng ,sr sr nhiều nha, ai góp ý ỉnh với ^^)

Hết thấy tựa hồ cũng khỏe, cứ như vậy mà lên “sân khấu” đi

Chậm lại cước bộ, Chu Dĩnh Thanh lại đột nhiên nhớ tới, đây là lần đầu tiên đối mặt trường hợp thân cận loại này, nguyên bản bởi vì vội vã chạy đi mà trái tim đập dồn dập, giờ phút này thật muốn bật ra ngực.

Chu Dĩnh Thanh hít sâu một hồi lâu, cố giữ vững trấn tĩnh tiến vào nhà ăn. Má Chu ngóng dài cổ hướng cửa nhìn xung quanh, thoáng nhìn thấy bóng dáng của cô, hưng phấn mà vẫy tay hô: “Dĩnh Thanh, chúng ta ở trong này, mau tới đây!”

Thoáng chốc, những khách đang dùng cơm đều ngẩng đầu lên, tò mò nhìn cô chằm chằm.

Quá nhiều ánh mắt làm cô cảm thấy khó chịu, Chu Dĩnh Thanh cắn chặt hàm răng, buông đầu xuống, bước nhanh tới hướng vị trí góc.

“Thật sự là thực xin lỗi, tôi đến trễ!” Nàng liên tục nói xin lỗi, vừa nhấc đầu, trong mắt là một gương mặt đoan chính, tóc đen chải vuốt chỉnh tề, mũi ôi là một đường cong duyên dáng.

Cặp con ngươi đen thâm thúy sáng ngời, nghiêm túc chăm chú nhìn nàng.

Chu Dĩnh Thanh đột nhiên nhớ tới – hẳn chính là đối tượng thân cận đêm nay sao?

Thoạt nhìn qua hẳn rõ ràng là nam nhân tinh anh chất lượng tốt , cũng đi nhận cái hoạt động thân cận cũ mềm này?

“Rõ ràng muốn con rời khỏi nhà sớm một chút, làm thế nào lại làm cho dì Dĩ cùng Trương tiên sinh đợi lâu như vậy?” Má Chu giáo huấn đứa con gái mới đến

Chu Dĩnh Thanh gờ khóe môi, miễn cưỡng mỉm cười, không hiểu rõ tâm tình mình là thẹn thùng, vẫn là xấu hổ.

“Ai nha, không quan hệ, Dĩnh Thanh nhất định đói bụng, đến đây,đến đây, ăn một chút gì đi!” Dĩ Dĩ là bạn đồng học cùng má Chu , bà cười meo meo nhiệt tình tiếp đón, cũng thay hai vị nam nữ nhân vật chính này giới thiệu.”Dĩnh Thanh, dĩ Dĩ giới thiệu người bạn mới cho con, vị này là Trương Chi Tử tiên sinh, trưởng phòng phòng phát triển công tự khoa học kĩ thuật Vĩng Tượng ,ba tháng trước vừa mới từ tổng công ty bên Mĩ triệu hồi công ty Đài Loan .”

Dĩ Dĩ chuyển hướng Trương Chi Tử, ý cười càng đậm. “ Chi Tử, vị này là Chu Dĩnh Thanh tiểu thư, thư ký tổng giám đốc công ty Hoa Dương quốc tế.”

“Àn.” Trương Chi Tử vi xả khóe môi, nhàn nhạt, phi thường ngắn gọn hưởng ứng.

Dĩ Dĩ cùng má Chu hai mặt nhìn nhau, như một trận gió lạnh thổi qua bàn, nhất thời an tĩnh xuống.

Người này..... rất lạnh lùng.

Chu Dĩnh Thanh không biết làm sao, chỉ phải cầm lấy cốc nước nhợt nhạt uống mấy ngụm, giả bộ dường như không có việc gì.

“Ai, ta xem cứ như vậy đi” Má Chu mở miệng nói. “ Các người hai người trẻ tuổi, ở trong này tiếp tục dùng cơm,hảo hảo chậm rãi tâm sự, hai lão già chúng ta trước hết đi xung quanh dạo cũng tốt.”

“Đúng vậy đúng vậy, chúng ta đi dạo, hai người chậm rãi tán gẫu, chậm rãi tán gẫu nha!” Dĩ Dĩ vội vàng đáp lại.

Hai lão đồng học thật ăn ý, lập tức cầm bao da vội vàng rời đi, lưu lại nam nữ nhân vật chính không kịp phản ứng lại.

Liền như vậy chạy lấy người, để cô cùng người xa lạ độc chiến? Làm cái gì nha..... Kể tiếp làm sao bây giờ?

Cô vừa nhấc đầu, vừa vẫn chống lại đôi mắt thâm trầm của Trương Chi Tử, Chu Dĩnh Thanh càng hoảng.

Trương Chi Tử trầm định quan sát cô – tóc dài có chút hơi xoắn, mấy sợi tóc mái tự nhiên trước trán, ngũ quan không phải rất đẹp, bất quá thanh tú dịu dàng, màu kem trên mặt, nổi bật lên màu da trắng nõn, có vẻ khí chất tao nhã.

Lại nói tiếp, chỉnh thể cảm giác coi như cân xứng – đợi chút, hẳn suy nghĩ cái gì? Đêm nay bất quá là vì không chịu nổi ba ba ngày nào cũng nhắc đi nhắc lại, cùng đi Kỉ đau khổ cầu xin mà miễn cưỡng phò ước, đã vốn định ứng phó rồi xong, cần gì phải để ý bộ dạng đối phương thế nào?

Nhưng nói đi lại nói trở về, này hết thầy lão nhân gia an bài, thật sự không nên giận chó đánh mèo đến người “tân bằng hữu” vô tội trước mắt.

“Đói bụng đi? Ăn trước một ít thức ăn đi.” Trương Chi Tử sắc mặt hơi chút hòa hoãn, đem món canh nóng cùng mấy món điểm tâm Đài mới vừa đem lên chuyển đến trước mặt Chi Đình Thanh.

“Khách sạn này chế biến thức ăn ngon lắm. Nghe nói cô đặc biệt thích ăn bánh ẩm trà?” Đêm nay địa điểm thân cận, dĩ Kỉ luôn mãi cường điệu là vì nàng mà chọn lựa.

“Ách... Đúng vậy.” Lãnh sát thủ rút cuộc mở miệng, giọng điệu ôn hòa rất nhiều, hơn nữa đồ ăn trước mắt mùi thơm ngào ngạt, Chu Đình Thanh tâm tình thả lỏng.

“Có nguyên nhân đặc biệt sao?” Hẩn hỏi

Nam nhân này có giọng nói trầm thấp mà dễ nghe, không nhanh không chậm, nàng cảm giác chính mình nguyên bản tim đập nhanh, chậm rãi vững vàng.

Nàng ngẩng đầu lên, khỏe môi thanh tú không nhịn được gợn lên. “Hai năm trước tôi từng đi theo chủ quản bị sai đến công ty con ở Hồng Kông, khi đó không biết thế nào, luôn thức dậy quá sớm, đành phải học người Hồng Kông, đến phố ăn điểm tâm sáng, dần dà, liền thích đến trà lâu ăn điểm tâm.”

Chu Đình Thanh thân thủ tiếp nhận Trương Chi Tử đưa qua chao cánh gà, cẩn thận tiếp nhận đến bàn của mình, uống ngụm trà nóng, bắt đầu ăn.

Cô nghiêm túc nhấp nháp mỗi một món rất đậm đà tư vị, đã lâu không thường đến trà lâu chính gốc, cô càng ngỡ vực tình càng tốt, tâm tình càng tốt ăn càng nhiều....

Vị “tân bằng hữu” này có thể hay không rất tự nhiên? Liền như vậy ở người xa lạ trước mặt không chút khách khí Cẩn chân gà?

Trương Chi Tử nhìn cô bộ dáng ăn ngon, nhịn không được mở miệng. “Ai, xem ra ta đã bị phán knockout.”

“A?” Chu Đình Thanh nghi hoặc ngẩng đầu lên nhìn hắn, bốn mắt giao tiếp, nàng phút chốc phát hiện, Trương Chi Tử cũng không động đũa, chính là xem xét nàng.

“Nghe nói, nếu là muốn cho đối phương lưu lại ấn tượng tốt,” Trương Chi Tử thay nàng rót trà nóng. “Phải ngồi ba phần ghế đầu, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, hé miệng cười yếu ớt....” Nói xong, hắn một mặt dạt dào hứng thú nhìn nàng.

Chu Đình Thanh cúi đầu xem xem bản thân trước mặt chén bữa bãi, giật mình hoàn hồn, đang muốn múc muỗng canh, cứ như vậy đứng giữa không trung, xấu hổ không biết như thế nào cho phải.

“Nhanh ăn đi, canh bị lạnh sẽ tiệt đó.” Trương Chi Tử cười yếu ớt.

“Kia....Anh thế nào cũng không động đũa tới?” Trên mặt một trận lửa nóng, Chu Đình Thanh đành phải cúi đầu làm bộ quấy nóng canh.

“Ta không thích ăn loại thức ăn này. Ở nước ngoài lâu, thói quen ăn bữa ăn Âu Tây, rất ít ăn thang thang thủy thủy gì đó.”

“A?” Cái này Chu Đình Thanh càng cảm thấy ngượng ngùng, sao không biết xấu hổ làm ột nam nhân xa lạ như vậy nhân nhượng chính mình?

“Yên tâm mà ăn đi.” Trương Chi Tử lại đưa tới một cái đĩa cơm dương châu (trong convert ghi là “trân châu hoàn” thấy giống giống nên chém tí, ai hiểu cụm từ này góp ý để mình sửa nha), cười cười mở miệng. “Đúng rồi, làm sao cô lại đến buổi thân cận?”

“Hả?Khụ, khụ!” Nàng vừa uống xong một ngụm canh, lại bị vấn đề này làm cho sặc.

Thật vất vả mới có thể nói chuyện bình thường trở lại, cô ra vẻ trấn định, nhún nhún bờ vai, giọng điệu thoải mái mà trả lời:” Mẹ tôi cũng hẳn muốn tôi đến, vừanãy anh cũng mới thấy!”

Trương Chi Tỉ nhún mày rậm, khóe môi tươi cười.”Ý của tôi là nói, làm sao đến nỗi phải đi thân cận ?”

Làm sao đến nỗi phải đi thân cận? Đây là cái vấn đề gì?

Được, đã như vậy đi thẳng vào vấn đề, vậy không cần khách khí, nói thẳng ra đi.

“ Tôi đã ba lần kết giao bạn trai.”Chu Dĩnh Thanh bộc trực rõ ràng trả lời.”Nhưng là tất cả đều thất bại.”

“Mới ba lần liền đầu hàng?” Nụ cười của hần càng sâu.

“ Cũng không phải là đầu hàng. Mẹ tôi một thời gian trước đi tìm thầy tướng số, nói là bởi vì tôi kiếp trước đoạt người yêu của ba nam nhân, đời này nhất định phải chịu hoành đao đoạt ái ba lần, mới có thể giải oan nghiệt đời trước.”

Ăn cơm dương châu, cô tiếp tục nói:”Đã ứng nghiệm theo lời đại sư ba lần oan nghiệt, cho nên hiện tại, mẹ tôi bắt đầu an bài việc thân cận.”

“Có loại sự tình này?” Trương Chi Tỉ nở nụ cười, lắc đầu nói: ”Thời đại gì rồi, còn tin tưởng thầy tướng số bói chuyện ma quỷ ?”

Chu Dĩnh Thanh nhàm chán cười nhạt đáp lời.”Mẹ luôn không tin nữ nhi của mình tệ như vậy, nhưng mắt thấy luôn thất bại, chỉ phải suy nghĩ biện pháp tìm lý do, àm cho chính mình an tâm.”

Kỳ thực, ba lần thất bại cũng không phải thật tệ, nhưng cô có chút mệt, có chút mệt mỏi, thất vọng càng nhiều cùng mờ mịt.

Tình yêu thật giày vò ý chí, theo nhận thức, kết giao, bắt cả hai tay đến chia tay, bất luận cô dụng tâm nghiêm túc, trong trí nhớ tình cảm lưu luyến đều là kết cục đau lòng, cô hi vọng cỡ nào chính mình có thể không phí khí lực cùng tâm tư, liền gặp gỡ hạnh phúc mỹ mãn thuộc về nàng.

Đem viên xiu mại tôm đã bóc vỏ cuối cùng để trước mặt Trương Chi Tỉ, cô nghiêm túc nói: “Ăn ngon lắm nha, thử xen có được không?”

Trương Chi Tỉ gật gật đầu, đem dưa cô cho đưa vào trong miệng.

Hần tinh tế nhắm mắt, ánh mắt thủy chung không có rời đi Chu Dĩnh Thanh.Cô nói chuyện ngữ điệu và tiếng nói, nghe thấy đặc biệt dịu dàng hòa nhã, làm cho người ta hảo thoải mái.

Thật lâu không nghiêm túc như vậy ăn cái gì, viên xiu mại tôm bóc vỏ quả nhiên mùi vị rất ngon. Hần uống ngụm trà, mới nói:” Cô thế nào không hỏi tôi, vì sao cũng đến thân cận?”

“A?Nha.”Chu Dĩnh Thanh buông chiếc dưa, bàn tay trắng mềm giao lại khe đặt trên bàn, ôn nhu khách khí hỏi.”Như vậy, xin hỏi Trương tiên sinh – ngài thế nào cũng đến nỗi phải đi thân cận ?”

Ngữ khí đứng đắn, làm Trương Chi Tỉ cười ha hả. Bộ dạng nghiêm túc của cô thực thú vị !

Không lường trước đến phản ứng của Trương Chi Tỉ như vậy, Chu Dĩnh Thanh sững sốt, một cổ hơi nóng lại trào lên hai gò má.

“Nói thực ra, tôi cũng không muốn hỏi vấn đề này.”Nhẹ vỗ miệng chén,cô bình thuận tâm tình, chậm rãi nói.
“ Tôi nghĩ anh và tôi nhất định giống nhau, đáy lòng luôn luôn có chút không muốn nói về chuyện cũ.”

Trương Chi Tỉ nhướn mày nhìn Chu Dĩnh Thanh – cô như vậy lại hiểu ý người khác sao ?

Xác thực, hần không quá tán thành đề tài này, tâm tình cả hai đều không thoải mái, ở trong trí nhớ của hần lưu lại dấu vết khắc sâu, đến giờ vẫn khó thể xóa được.

Cả hai người im lặng chăm chú nhìn đối phương, hồi lâu, hần rốt cuộc mở miệng. “Kỳ thực, cũng không khó nói gì. Tôi ở nước Mĩ đã từng kết giao bạn gái năm năm, bất quá lúc ấy ba ba phản đối, về sau đối phương liền cùng người khác kết hôn.”

Nhẹ nhàng nói bằng giọng, ngực hấn lại ần ần chua xót.

“Anh không quên được cô ấy, cho nên liên luôn luôn.... Một mình?” Thì ra, trong lòng hấn còn có người, khó trách ngay từ đầu thái độ lạnh như băng vậy.

“Xem như là vậy đi.” Trương Chi Tử thay nàng châm trà, cười nhẹ. “Bất quá, nếu không đến bữa cơm này, ba tôi sẽ không cho tôi tốt hơn.”

Chu Dĩnh Thanh nhớ tới bạn tốt Thôi Anh Anh từng nói qua: “Mười người đàn ông chỉ có hai người có thể tin cậy, nhưng một là đồng tính luyến ái, hai là hoa đã có chủ.”

Dù cho nam nhân trước mắt này, đại khái cũng không tới lượt cô đi? Trong lòng hấn đã có người khác, cô cần gì nói nhiều?

Hai người lặng yên uống trà, không khí nguyên bản vui vẻ đột nhiên trầm xuống.

Nên nói cái gì mới tốt? Chu Dĩnh Thanh nhìn chăm chăm hơi nước cháo bột, suy tư sau một lúc lâu, vẫn là mở miệng nói ra ý nghĩ của chính mình.

“Nhưng là, tôi cảm thấy cảm tình thống khổ, kỳ thực..... Rất nhanh sẽ đi qua, rất nhanh sẽ khỏi hấn.”

Có nhẹ nhàng như vậy đơn giản sao? Cô dựa vào cái gì như vậy bình luận?

Trương Chi Tử mày rậm hơi nhíu lại, thanh âm có chút trầm. “Năm năm tình cảm, dễ dàng như vậy nói quên liền quên?”

Hấn cho tới bây giờ không là nam nhân dễ dãi trong tình yêu, trải qua thời gian càng lâu, đại biểu tình cảm ngày càng sâu đậm.

“Không, ý của tôi là,” Chu Dĩnh Thanh buống chiếc đĩa, ánh mắt trong suốt không hề sợ hãi ngênh hướng hấn. “Đã qua chung qua chuyện đã qua, nếu là không thể lựa chọn kết quả, cũng vô pháp thay đổi nông nổi, đành phải chấp nhận thực tế, đau xót sẽ chậm rãi qua.”

“Sau đó?” Trương Chi Tử chờ câu trả lời của nàng.

“Sau đó liền mở lòng mình, tiếp nhận một đoạn tình cảm khác a !”

“Cứ như vậy?” Hấn nhướng mày, có chút kinh ngạc.

“Đúng vậy.” Chu Dĩnh Thanh thay hấn châm trà nóng, cười bướng bỉnh. “Đừng quên, muốn nói yêu đương, ta cũng thất bại ba lần, coi như có chút tâm đắc đi?”

Loại chuyện này cũng có thể lấy ra nói giỡn? Cô đúng là nhìn thông suốt.

“Cho nên cô ở đây là không thể lựa chọn, không thể thay đổi tình huống cuối cùng, đành phải nhận thực tế, đến đây cùng tôi nhận thức?” Hấn bất đắc dĩ cười khổ, vươn bàn tay to. “Tôi là Trương Chi Tử, hân hạnh được gặp.”

“Không phải như vậy a....” Chu Dĩnh Thanh đầu tiên là ngẩn ra, sau đó nở nụ cười, rộng rãi thân thủ. “Hân hạnh được gặp, tôi là Chu Dĩnh Thanh.”

Bàn tay nõn nã nhẹ nhàng nắm giữ bàn tay to của Trương Chi Tử, lập tức buông ra.

Xúc cảm dào dạt, hơi lo lắng, một cỗ cảm xúc kì diệu nhẹ nhàng nhảy lên trong lòng nàng.

Bất quá, nam nhân này xuất hiện chính là thân bất do kỷ, cô nàng không hấn nhiều tưởng tượng cùng chờ mong.

Coi như cùng bạn ăn cơm, dù sao, cả hai đều có thể báo cáo kết quả xong xuôi là tốt rồi.

Nghĩ đến đây, tâm tình nàng đột nhiên buông ra, thanh thần uống ngụm canh, gắp chiếc đĩa tiếp tục thưởng thức mỹ thực.

“Còn muốn ăn gì nữa không?” Trương Chi Tử xem trên bàn thức ăn dần hết, cười hỏi.

“Thật vậy chẳng? Ta có thể tiếp tục gọi món ăn?” Cô giống như một đứa trẻ đang vui vẻ, nghiêm túc suy tư về.” Tôm cuộn ở đây ăn ngon lắm, còn có bánh bao sữa cũng rất ngon.” (ta chém * vèo vèo*)

Trương Chi Tỉ gọi nhân viên phục vụ, trừ bỏ dọn đồ thêm thức ăn, còn thay cô thêm trà nóng. Mỗi lần nhàn nhạt một chút cười, tầm mắt thủy chung dừng ở trên người cô.

Tuy rằng không phải là đặc biệt xinh đẹp hoặc liếc mắt một cái là có thể hấp dẫn ánh mắt, nhưng là trên người cô có 1 loại khí chất thanh nhã đặc thù, hẳn khó có thể hình dung rốt cuộc là cảm giác thế nào, lại không hiểu sao an tâm thả lỏng.

Trương Chi Tỉ nhớ tới chính mình mỗi ngày đơn độc một mình vùi đầu vào công việc, có bao lâu không không như vậy? Nhàn nhã thoải mái mà ăn bữa cơm, không có gánh nặng tùy ý nói chuyện phiếm, nếu có thể có nhiều bằng hữu như vậy, lúc đó phải chăng rất tốt?

Trà bánh nóng hồi lần lượt đưa lên bàn, hai người nhìn nhau cười, câu nệ cùng bất an ban đầu đã biến mất không thấy đâu, hai người như bạn bè hiểu biết bình thường, gấp thức ăn cho đối phương, nói chuyện cười đùa suốt thời gian dùng cơm.

Chuẩn bị rời khỏi nhà ăn, Trương Chi Tỉ một tay lấy tờ giấy, một tay thay Chu Dĩnh Thanh cầm áo khoác trên lưng ghé dựa, nhẹ nhàng khoác lên thêm cho cô, kiên nhẫn ở bên cạnh bàn chờ cô chuẩn bị sau, mới thẳng hướng quầy thanh toán.

Bữa tiệc thân cận này ăn cũng thật đã nghiền – nhưng như vậy vẫn là không thấy tốt ? Có người giống như cô bất kể hình tượng ăn liên tục sao ? Hơn nữa, hẳn còn khuyên cô ăn nhiều chút, này Ai!

Chu Dĩnh Thanh nhìn bóng dáng phía trước, trong lòng hãy còn đoán lung tung, khóe môi thanh tú cũng không tự giác nhẹ nhàng gợn lên.

Trương Chi Tỉ dáng người thật cao lớn, nhất là lúc vừa nãy thay cô phủ thêm áo khoác, cổ khí thể thuộc loại nam nhân kiên cường, làm cho nàng bỗng nhiên có chút không thoải mái.

Đi phía sau hẳn, cô ngửi thấy mùi nước hoa nhàn nhạt, là hơi thở nam nhân...

Một cỗ nhiệt lưu khó diễn tả bằng lời, lặng yên nổi lên trong lòng, cô cảm giác mặt mình gò má tựa hồ hơi nóng.

Cô rốt cuộc đỏ mặt cái gì? Người ta trong lòng vẫn còn giữ bóng dáng của người bạn gái năm năm trước a....

Mặc kệ như thế nào, đêm nay ít nhất đã hoàn thành tâm ý của mẹ, về nhà hẳn sẽ không lại bị nói lảm nhảm không thôi nữa?

Chu Dĩnh Thanh hít vào một hơi thật sâu, tính tiền xong, nhanh bước chân đuổi kịp nam nhân đợi chờ cô về nhà.

Buổi tối ba ngày sau.

Chu Dĩnh Thanh tan tầm vừa trở về nhà, má Chu liền mặt mày hớn hở hướng về phía cô nói:” Con gái ngoan của mẹ a, tối mai đừng đi đâu, Trương bá bá mời chúng ta ăn đó !”

Ai là Trương bá bá? Cô có chút đau đầu, mờ mịt không hiểu.

“Chính là ba ba của Trương Chi Tỉ nha! Di Kỉ nói Trương bá bá muốn gặp người.” Má Chu cười ha ha. “ Con gái a, Chi Tỉ đối với người ăn tượng cũng không tệ đâu! Cho nên Trương bá bá yêu cầu riêng chúng ta đến nhà hẳn ăn cơm !”

“Trương Chi Tỉ?” Chu Dĩnh Thanh ngây ngẩn cả người.

Đêm đó khi Trương Chi Tỉ đưa cô về nhà, hai người trao đổi số di động, nhưng là mấy ngày qua, Trương Chi Tỉ hoàn toàn chưa gọi điện, nghe đồn trong quy tắc thân cận, cô cho rằng chính mình sớm đã bị knockout, lần đầu tiên đi thân cận cho dù kết thúc, không thể tưởng tượng được còn có thể xảy ra chuyện này.

Ăn tượng cũng không tệ? Này chỉ sợ chính là hẳn khách khí nói đi!

“Trương gia bối cảnh đơn thuần, dì Kỉ lại cùng ở chung, chỉ là điểm ấy hiếm thấy, người cần phải hảo hảo nắm chắc.”

Thế nào nắm chắc? Đáy lòng hần sớm đã có người khác.... Cô vẫn cứ ấn tượng sâu sắc, nhớ mãi gương mặt ấy, ngày mai là thứ Bảy, buổi chiều, trước đi làm tóc, a, còn muốn giành vinh quang nha, sau đó....”

Lời nhắc đi nhắc lại như là ong mật ong ong bên tai, Chu Dĩnh Thanh chính là lẳng lặng nghe, không có ra tiếng hưởng ứng. Cô luôn luôn là đứa nhỏ nhu thuận mềm mại, càng rõ ràng là phụ mẫu đối với cô vô cùng quan tâm.

Vài năm nay trên con đường tình cảm, cô luôn nghiêng ngả lão đảo, nhưng vẫn như cũ đối với hôn nhân ôm ấp khát khao, chính là ví dụ thất bại phía trước chọc người ta rất đau lòng, làm cho cô dần dần đối với chính mình không có nắm chắc.

Tâm tình lúc đó, má Chu đều thu vào trong mắt, đã đau lòng cũng cảm thấy bất bình, vì khả năng gì còn gái tìm được cơ hội hạnh phúc, đương nhiên nói cái gì cũng không chịu buông tha.

Huống chi con gái mới lần đầu tiên thân cận, gia đình đối phương tích cực như thế tiến lên một bước mời, làm mẹ thế nào ngồi yên được?

Cho nên mẹ cô thao thao bất tuyệt hạ chỉ lệnh, lẳng lặng nghe, nghe theo là được.

Sau khi Chu Dĩnh Thanh trở lại phòng mình, mở nhạc lên, âm thanh mềm nhẹ từ đàn dương cầm quanh quẩn không gian trong phòng.

Trương Chi Tỉ....

Tiến vào tổ ấm trong chăn, cánh tay mảnh khảnh vây quanh chính mình, cô nhớ tới đêm đó tiếng nói hần ôn nhu dễ nghe, tiếng cười lạnh lạnh, ngẫu nhiên nhả lại mảy, còn có cổ khí chất trầm ổn mà làm người ta thần nhiên an tâm.

Ngày mai còn có thể nhìn thấy hần..... Cô cảm giác được ngực của mình, cứ thiên căng thẳng hơn lên.

Đêm cuối tuần, Trương gia đèn đuốc huy hoàng, Trần tẩu giúp việc vội vàng đem đồ ăn lên, trong phòng tiếng cười không dứt.

“ Hôm nay đúng là ngày lành! Luôn nghe Vận Như nhắc tới Chu phu nhân cùng nàng là bạn học nhiều năm, lại luôn không có cơ hội được gặp mặt.” Trương lão tiên sinh thanh như hồng chung đối với Chu ba ba nói: “ Chu lão đệ, chúng ta tuy là lần đầu tiên gặp mặt, cũng là một lần như đã quen, sau này nên thường xuyên đến chơi a!”

Chu ba ba khéo léo giơ ly rượu lên “ Chính là a ! Chén này ta trước cạn vì kính a !”

Dì Kỉ cùng má Chu lại cười đến thoải mái, chẳng những vội vàng châm rượu chia thức ăn, ngoài miệng cũng không nhàn rỗi “ Ta không phải sớm nói qua thôi, lão nhân gia muốn tìm bạn, người xem, hôm nay lại kết được nhiều bằng hữu, cũng thật tốt a!”

Má Chu chuyển hướng Trương Chi Tỉ “ Người nói có phải hay không ? Chi Tỉ?”

Khó được nhìn thấy bộ dáng phụ thân vui vẻ, Trương Chi Tỉ cũng hơi hài lòng “ Má Chu , ta bình thường bận công tác,còn mời Chu thúc thúc cùng má Chu có thời điểm rảnh rồi, đến nhà nhiều một chút.”

“ Người nói nghe tốt nhỉ!” Uống chút rượu, Trương lão tiên sinh giọng lớn hơn nữa.”Chính là người thẳng nhóc này, đến bây giờ còn không chịu kết hôn, luôn làm cho ta lo lắng!”

Trương Chi Tỉ sắc mặt sừng sốt, tươi cười rồi đột nhiên cứng đờ. Rõ ràng là trường hợp có gì khuất trá, chẳng phải đề tài này sẽ làm hư không khí sao?

“Ai nha, người trẻ tuổi như hần có lý tưởng riêng của mình thôi!” Dì Kỉ cười mỉm hòa giải.”Lão nhân gia thân thể mạnh khỏe, lại có bạn tốt làm bạn, đủ a đủ a, đừng tham chi nữa.”

Trương lão tiên sinh nhìn mọi người, trong lòng rất nhanh tính toán. Thời gian trước hần nghe Kỉ Vận Như nhắc tới bạn đồng học có nữ nhi Chu Dĩnh Thanh chưa kết hôn, lập tức sã an bài hai người gặp mặt nhận thức, bắt đầu dĩ thắng con lập tức làm mặt lạnh cự tuyệt.

Hừ, việc này tùy vào hần làm chủ sao? Đã có cô gái tốt, há có thể dễ dàng lỡ mất? Chẳng lẽ muốn con mình độc thân cả đời sao?

Hần biết tính tình đứa con, lắm nhải nhiều lần, quả nhiên cũng là ngoan ngoãn đi tiếp thân buổi thân cận.

Nghe nói đêm đó hần còn sẵn sóc đưa nhà gái về nhà, nếu không phải đối phương ấn tượng cũng không tệ, bình thường không quá cùng nữ nhân tới mê hoặc con, làm sao có thể như vậy tri lẽ đếm?

Vì thế, hần muốn Kỉ Vận Như an bày đêm nay gặp mặt cùng dung cơm, tiện thể nhìn cô gái Chu Dĩnh Thanh này rốt cuộc như thế nào, sẵn thuận tiện quan sát tình huống hai người ở chung

Chi Dĩnh Thanh quả nhiên là một cô gái thanh tú dịu dàng, khí chất thanh nhã, vừa mới nói chuyện phiếm vài câu, trả lời hào phóng thỏa đáng, lập tức khiến cho hần quyết định phải nhanh thúc đẩy việc vui này.

“Ta có lòng tham sao? Nhìn Chu Dĩnh Thanh duyên dáng yêu kiều, thông minh lại hiểu chuyện, cô gái như thế đi đâu tìm được? Người nói ra xem nào!” Trương lão tiên sinh thừa cơ mở miệng, không chút nhân nhượng ép con.

Chu Dĩnh Thanh đang muốn cầm ly nước trái cây lên, cả kinh thiếu chút ngay cả ly cũng cầm không xong.

Cô cho tới bây giờ vẫn không biết chính mình tốt như vậy!

Còn không kịp phản ứng, Trương lão tiên sinh lại chuyển hướng qua cô, nghiêm túc hỏi: “Dĩnh Thanh, Chi Tử tính tình không tốt lắm, nhưng thật ra nếu tiến tới, cho hần một cơ hội cùng nhau kết giao, người cảm thấy như thế nào?”

Chuyện gì đang xảy ra vậy? ỉ “Ta yêu hồng nương” Cũng không mạnh như vậy đi?

Chu Dĩnh Thanh da mặt vốn đã mỏng, thoáng chốc đã đỏ bừng hai má, không biết nói gì mới tốt.

Trương Chi Tử liếc mắt một cái nhìn thấy bộ dạng quần bách của cô, không biết thế nào, liền vì cô mà nói chuyện: “Ba, đừng uống nữa, bác sĩ không cho ba cứ như vậy tùy hứng, vẫn là nhờ dì Kỉ đi tản bộ với ba, giải rượu bớt, đừng làm khó dễ khách.”

“Ta làm khách khó xử?” Trương lão tiên sinh đầu tiên là ngẩn ra, tiếp đến vỗ tay cười to: “Ha ha, được lắm nhóc con, tưởng thay Dĩnh Thanh giải vây à? Được, được, Chu lão đệ a, chúng ta ra sân đi một chút, để chỗ cho người trẻ tuổi có không gian riêng, nói cái gì nói đi!”

Nếu hai người này thực sự có ý, muốn hần lập tức biến mất cũng không thành vấn đề!

“Đúng vậy, đi lâu đi lâu!” Trương bối hai bên cười hơ hớ đứng dậy, hướng sân nhà bước đi.

Tiếng cười vẫn cứ quanh quẩn trong phòng, Trương Chi Tử bước về phía Chu Dĩnh Thanh, bắt đầu dĩ cười khổ: “Thật sự là thất có lỗi, ba tôi luôn tùy hứng hồ nháo, chuyện mới xảy ra vừa này, cô không cần để trong lòng.”

Ý là, hần cũng không có dự tính cùng cô kết giao? Ngay cả lo lắng nhìn xem điều không có sao?

Bị cự tuyệt trực tiếp khó chịu cùng chua xót làm ngực cô cảm thấy trống rỗng, hai gò má nhiệt độ nhanh chóng rút đi.

Chu Dĩnh Thanh tránh đi tầm mắt hần, thử nói sang chuyện khác: “Trương bá bá ... về hưu rồi?”

“Ân, đã về hưu nhiều năm. Ông ấy cả đời chịu nhiều cực nhọc, luôn không được thanh nhàn.”

Trương Chi Tử dẫn cô đến sofa phòng khách ngồi.

Phòng khách an tĩnh, chỉ còn lại có hai người, Trương Chi Tử thân hình cao lớn chiếm ghế sofa hơn phân nửa, đang rất gần hơi thở của nam nhân, Chu Dĩnh Thanh xấu hổ, đành phải đem ánh mắt dời về tứ phía.

Trên tường treo đèn phúc quốc họa cùng tự mặc, cô tò mò hỏi: “Nghe nói Trương bá bá viết chữ rất đẹp, đây đều là tác phẩm của Trương bá bá sao?”

“Không phải, phần lớn đều là của dì Kỉ.”

“Dì Kỉ?” Chu Dĩnh Thanh kinh ngạc: “Tôi chỉ biết dì Kỉ cùng mẹ và bạn học cùng trung học.”

“Dì Kỉ là người vẽ tranh hội họa truyền thống, có một năm tổ chức triển lãm quốc họa, ba tôi cứ như vậy gặp gỡ dì Kỉ.” Trương Chi Tỉ khẩu khí bình thản nói. “Mẹ tôi lúc ba mươi mấy tuổi sinh bệnh qua đời, ba ba vẫn không có tái hôn, cho dù dì Kỉ đã vào ở chung nhiều năm như vậy, chăm sóc chúng tôi lâu như thế, cũng không có làm thủ tục linh tinh, thật ra không biết bọn họ nghĩ thế nào, tôi cho rằng lão nhân gia coi trọng danh phận.”

Chu Dĩnh Thanh nhìn hẩn, đường nét khuôn mặt, dưới mày rậm là một đôi con ngươi đen, hai chân thon dài tùy ý tựa vào bên sofa, thật là một mỹ nam.

Nhớ tới đây là lần thứ hai cùng hẩn ở chung một mình, cô lại khấn trương lên.

“ Uống chút cà phê chứ?” Trương Chi Tỉ nghiêng đầu, ánh mắt lọt vào tầm mắt của cô.

“Không, tôi.... Tôi không thể uống cà phê.” Chu Dĩnh Thanh có chút hoảng loạn, liên tục đáp lời. “ Vừa uống cà phê tim liền đập nhanh hơn, thực không thoải mái.” Cô ôm ngực, biểu cảm nghiêm túc.

Đôi má thanh tú có chút ửng hồng, là thẹn thùng sao... Trương Chi Tỉ nhớ tới mới vừa rồi cô bị lão ba tùy tiện nói mấy câu liên kinh hách, bộ dáng hoảng loạn, tựa hồ là nữ nhân đơn thuần không có tâm cơ.

Bất quá, hẩn cũng không hiểu biết nữ nhân, bằng không cũng sẽ không kết giao bạn gái trước Đàm Lị năm năm, lại làm cho cô ấy bỗng nhiên trở thành lão bà của người khác.

“Như vậy, uống trà nóng chứ?” Hẩn lại hỏi. Nhớ đến buổi gặp mặt hôm đó có uống không ít.

“Tốt a, nhưng không thể uống trà ô long, ách... tôi sợ mất ngủ.” Chu Dĩnh Thanh lo lắng ình bị hiểu lầm là cố ý tìm phiền toái, sắc mặt càng xấu hổ.

“Tôi đã biết,” Trương Chi Tỉ xoa xoa cằm, cười như không cười nhìn cô. “Xem ra trái tim cô không tốt lắm, chỉ có thể uống nước lọc đi?”

“Cũng không phải như vậy, trái tim tôi tốt lắm a” Chu Dĩnh Thanh càng nghiêm túc, vội vã giải thích, đột nhiên vừa ngược đầu lên, nhìn thấy ánh mắt mang ý cười của Trương Chi Tỉ, phút chốc hiểu được cái gì, giận liếc hẩn một mắt, hé miệng nở nụ cười.

“Anh cố ý...” Cô thấp giọng nói.

Chỉ sợ là cô cảm thấy không thú vị.” Trương Chi Tỉ nhìn khuôn mặt thanh tú của cô đỏ ửng thêm. “Tôi biết loại trường hợp đêm nay thật xấu hổ, nguyên bản cho rằng chính là mọi người cùng nhau ăn bữa 8, không nghĩ tới ba ba nói hồ nháo, hy vọng sẽ không làm phiền cô.”

“Đừng nói như vậy.” Cô cười bất đắc dĩ. “Cha mẹ tôi luôn ở chung quanh làm ồn, chỉ sợ người khác không biết trong nhà có con gái chưa gả, nên tôi thực hiểu tâm tình của Trương bá bá.”

“Chu thúc thúc và má Chu nên lo lắng, có nữ nhi tốt ở nhà, làm sao có thể không vội?”

“Cô –“ Lời này là khen ngợi hay chê bai? Là thật hay giả? Chu Dĩnh Thanh nhất thời không tiếp lời được.

“Tôi nói thật.” Trương Chi Tỉ đứng dậy cười. “Chờ tôi một chút, lập tức quay lại.”

Thân ảnh cao lớn đi vào trong bếp, rất nhanh lại xuất hiện, còn đem theo một chai nước khoáng và ly.

“Tôi không hiểu lắm về trà, vẫn là uống nước có vẻ bảo đảm hơn, miễn hại cô mất ngủ, tôi xin lỗi.” Hẩn mở chai, thay nàng đem cái ly rót đầy. “Chậm rãi uống đi, dù sao đêm nay còn có rất nhiều thời gian.”

“A?”

“Cô cho rằng các trưởng bối đơn giản như vậy buông tha chúng ta sao? Như thế này tám phần còn có thể muốn ta đưa người về nhà.”

“Không cần đi? Tôi với cha mẹ cùng nhau đến, hẩn là cùng nhau trở về-” Chu Dĩnh Thanh nói còn chưa nói xong, dì Kỉ đi vào, vội vàng cùng má Chu ra cửa, còn quay đầu nói rõ: “Chúng ta muốn đi dạo công viên tản bộ, Chi Tỉ, tối nay nhớ đưa Dĩnh Thanh về nhà, àn?”

“Àn.” Hẩn gật đầu cười, ánh mắt chống lại cô – xem, tôi nói đâu có sai.

Trương Chi Tử đứng dậy, đến gần phía trước cửa sổ, ánh trăng chiếu sáng cả bóng cây, trong nhà tiếng cười theo bước chân mọi người dần dần đi xa.

Trong nhà có bao lâu không có náo nhiệt như vậy? Từ khi ba ba về hưu, cuộc sống ngày càng bình thản, hơn nữa hần ở nước ngoài nhiều năm, ngôi nhà này, đã yên lặng hồi lâu.

Đêm nay là nên cảm ơn Chu Đình Thanh, là cô làm cho phụ thân hiếm thấy hưng trí tâm tình khoái trá, nhìn ra được cô là nàng dâu mà phụ thân yêu thích được chọn.

Nhưng là, đáy lòng hần sớm đã khóa lại, dễ dàng mở ra sao?

Nghĩ đến đây, hình ảnh bạn gái trước Đàm Lệ hiện ở trong đầu, trong lòng hần hiện lên trong nháy mắt một chút đau đớn.

Quen biết cô ấy khi hần đang du học ở Mỹ. Hai người sau khi hoàn thành học vị thạc sĩ, đồng thời được nhận vào công ty phần mềm nổi danh toàn cầu “Võng tượng khoa học kỹ thuật”, phân nhiều ngành khác nhau.

Hai năm trước, khi phụ thân cùng đi Kỉ đến nước Mỹ thăm hỏi hần, hần đã thăng đến quản lý nghiên cứu phát triển, mang theo Đàm Lệ đón máy bay riêng. Dọc đường đi, phụ thân hần boe63 cảm lãnh đạm, làm cho hần lập tức có dự cảm không tốt.

Lúc hần dự tính muốn cùng Đàm Lệ kết hôn, phụ thân lập tức nổi trận lôi đình, kiên trì phản đối, nói cô đứng không ra đứng, ngồi không ra ngồi, cùng lão nhân gia nói chuyện ánh mắt chung quanh hpieu6 tán, rõ ràng không tôn trọng lão cùng đi Kỉ, hần còn chưa kịp làm dịu đi cảm xúc của phụ thân, lão nhân gia liền thở phì phì thu thập hành lý về nhà, kế hoạch kết hôn cũng chỉ phải tạm thời để qua một bên.

Không lâu sau, thời gian làm việc của Trương Chi Tử bận rộn, cuộc sống hai người cũng chậm chậm thay đổi.

Đàm Lệ dung mạo kiều diễm cùng với dáng người cao kiện mỹ, hơn nữa cá tính tích cực chủ động, hấp dẫn vụ trưởng tổng giám đốc William đã ly hôn lâu ngày chú ý, sau vài bữa tối được mời, Đàm Lệ đã nhận chiếc nhẫn kim cương của William, gả về làm vợ.

Năm năm tình cảm, cứ như vậy kết thúc.

Hần không có trách cứ Đàm Lệ, không nói hai lời như nàng mong muốn, lặng lẽ rời đi. Chính là, sau ngày đó, tâm hần như trên bàn lửa, rốt cuộc không vượt qua được, bắt đầu một tình hình khác.

Không Phải Chu Đình Thanh không tốt, là hần chính mình đã khóa lại tâm mình, không có năng lực mở ra.

Không khí thực trầm mặc. Nhìn bóng lưng cao lớn ở cửa sổ, tâm tình Chu Đình Thanh có chút buồn.

Hần thà một mình ngắm cảnh đêm ngoài cửa sổ — cùng cô ở chung thực không thú vị sao?

Cô biết chính mình cá tính không đủ hoạt bát thú vị, không đủ thông minh lanh lợi, có lẽ bởi vì nữ nhân khác đều dễ dàng có thể thay thế vị trí nàng, thế cho nên dù mình toàn tâm tình cảm lưu luyến, luôn không dễ kéo dài thật lâu.

“Chúng ta cũng ra ngoài dạo?” Trương Chi Tử rút cuộc kéo về suy nghĩ, vừa quay đầu lại, nhìn cô vẫn như cũ ngồi trên sofa, khuôn mặt thanh tú tựa hồ như đắm chiêu, có chút băn khoăn.

Hần không thể khách đến nhà chán nản, huống hồ ở nhà cũng quá buồn.

Chu Đình Thanh không có cự tuyệt. Cô mím môi đứng dậy, đi theo Trương Chi Tử đi ra nhà kiêu Nhật. Hai người sóng vai đi im lặng trong ngõ góc, Trương Chi Tử cố gắng thả chậm bộ pháp, tiếng nói trầm thấp cùng cô trao đổi tâm đắc, cũng với đối phương phát biểu ý kiến.

Thời gian trôi qua, đi qua những ngã tư đường nói tiếp nhau, thẳng đến phát hiện ngõ mở quán ăn vặt đóng cửa, hai người mới giật mình thấy đã gần mười một giờ.

Chu Đình Thanh kinh ngạc xem đui mình — đi hơn một giờ, thế nhưng không biết là mệt mỏi đau nhức.

Trương Chi Tỉ mới phát hiện, chính mình thế nhưng mang theo cô đi vòng vèo. Ai chịu nổi như vậy đi tới đi lui, huống chi cô vẫn là đang mang dép lê!

Hắn hiềm thấy lộ ra thần sắc xấu hổ.“Thực xin lỗi, đều do tôi nói cái không ngừng, chân cô có khỏe không? Nhất định mệt quá.....”

“Không, không!” Cô vội vàng trả lời.“Tôi nghe được thực nhập thần, tuyệt không mệt.”

Đây là sự thật, cảm giác khi cùng hắn ở chung thật đẹp rất tốt, làm cho cô đã quên chân đau, thậm chí vụng trộm hy vọng đi qua đường Vô Hạn Duyên Thân, làm cho cô cùng hắn có thể cứ như vậy luôn luôn đi xuống.

Trương Chi Tỉ đem cô đưa tới trước khu nhà cao cấp.“Cô ở chỗ này chờ tôi, tôi trở về lái xe đưa cô về nhà.”

“Được.” Chu Đình Thanh mềm mại đáp ứng.

Đi vài bước, hắn lại quay đầu, chỉ vào siêu thị sang trọng phía trước.“Bên ngoài lạnh lẽo, cô đi vào trước bên trong chờ tôi.”

“Ừm.” Bóng lưng cao lớn dần dần đi xa, cô mới đi vào siêu thị.

Cầm trên tay quyển tạp chí cao cấp, tâm tư của nàng đã sớm bay thật xa.

Trương Chi Tỉ không phải là người múa mép khua môi, nhưng là, vô luận hắn tán gẫu là đề tài gì, đều có thể làm cho cô nghe được chuyên chú nghiêm túc, lại cảm thấy khoái trá thú vị.

Cùng hắn ở chung cảm giác thực thoải mái, thực an tâm, phẳng phất là sau giữa trưa đông dương bàn lo lắng, ôn nhu làm cho người ta cứ như vậy an tĩnh dựa hắn.

Cô biết chính mình không chịu nổi tình yêu kinh đảo hải lãng, chỉ thích hợp cuộc sống bình tĩnh nhẹ, tựa như đêm nay cùng hắn một chỗ vượt qua cảm giác, ôn nhu mà thanh thản, trầm ổn mà chắc chắn.

Còn có thể tái kiến hắn sao? Nếu này cảm giác tốt đẹp ấm áp có thể tiếp tục, có bao nhiêu tuyệt vời.....

Trong lòng cô, không nhịn được ần ần chờ mong.

2. Chương 2

Khu căn hộ cao cấp.

Trương Chi Tỉ nhìn quanh nhà mới trang hoàng sửa chữa lại tốt, đáy lòng thoải mái không ít.

Ở công ty chi nhánh Đài Loan mọi thứ dần dần ổn định, phụ thân đưa số liệu người đại diện công ty cho hắn.”Thành gia lập nghiệp, là bổn phận của nam nhân,đi! Đi mua nhà ở bên ngoài, nhất là tìm một nữ chủ nhân tốt!”

Như vậy cũng tốt, công việc đã bước vào quỹ đạo, nên vì chính mình tìm một không gian sống thích hợp.

Bất quá muốn tìm nữ chủ nhân... Hiển nhiên so với mua nhà ở khó khăn hơn.

Đàm Lệ kết hôn chớp nhoáng, làm cho hắn hiện tại tinh thần sa sút thời gian dài.

Tình yêu rốt cuộc là cái gì? Cùng Đàm Lệ kết giao năm năm, hắn cho rằng đời này sẽ không thay đổi nữa, ai biết kết quả lại cứ vậy kết thúc.

Hắn hoàn toàn không còn tâm tư nói chuyện yêu đương, vì thế đem thời gian cùng tinh lực chuyên tâm cho công tác, vài lần thăng cấp lên chức, hắn mất thấy sẽ tiến thân vào hàng ngũ giai cấp quản lý ở tổng công ty, nhưng nửa năm trước, phụ thân bởi vì cảm mạo chuyển thành viêm phổi cấp tính khi nằm viện, bác sĩ quen biết nhiều năm của gia đình điện thoại vượt đại dương cho hắn thông báo tình hình trầm trọng, sau

khi phụ thân về hưu, thể chất không vì tiền mà có được, chỉ cần thời gian dài điều dưỡng, càng cần sự quan tâm cùng chiều cố của người nhà.

Hắn lập tức quyết định từ bỏ cô hội tốt sắp thăng chức, xin triệu hồi về công ty chi nhánh ở Đài Loan nhậm chức, để có chút thời gian làm bạn với phụ thân ngày càng già.

Lúc hắn an bài thỏa đáng, mang theo hành lí đơn giản về lại Đài Loan, khi đến trước cửa nhà, ba ba tuy kinh hỉ lại làm ra vẻ bộ dáng không chút biểu cảm, nhưng thật sâu trong tâm lay động.

Bất quá, nhiều năm một mình sống bên ngoài, giờ ở cùng ba ba, hắn thực sự không thể hiểu được suy nghĩ của lão nhân gia, cũng khó chấp nhận sự can thiệp của phụ thân, hỏi đến sinh hoạt của hắn, nhưng hắn đều cố gắng nhẫn nại, chỉ cầu phụ thân có một tuổi già thanh thản hài lòng.

Hiện tại có không gian riêng của mình, về sau chẳng những có thể tiếp tục ở trên công việc toàn lực ứng phó, sau khi tan tầm, cũng có thể có cuộc sống thật thoải mái, nghĩ đến đây, Trương Chi Tỉ bên môi hiện lên vẻ tươi cười.

Hắn thoải mái mà ở sofa nằm xuống, mở tivi tùy ý bật một kênh xem, tiếng chuông điện thoại bỗng nhiên vang lên dồn dập.

“Chi Tỉ, mau, người mau trở lại!” Là dì Kỉ. Bà kinh hoảng gọi Trương Chi Tỉ.

“Phát sinh chuyện gì? Dì Kỉ, dì chậm rãi nói.”

“Ba người té xỉu! Ta, ta.....” Bà thanh âm run run, tiếp theo khóc bất thành ngữ.

“Dì Kỉ, dì gọi điện thoại kêu xe cứu thương trước, ta hiện tại lập tức trở về!” Hắn trấn định nói rõ, nắm lên chìa khóa, lập tức lao ra cửa lớn.

Trong phòng cấp cứu một mảnh hỗn loạn, bác sĩ chính vội vàng đuổi tới, các loại kiểm tra dụng cụ hoả tốc đổ lên thành giường bệnh, nhân viên cứu hộ kéo rèm che, trong trong ngoài ngoài rất bận rộn, Trương Chi Tỉ giúp đỡ dì Kỉ, lo âu bất an chờ đợi.

Nửa giờ đi qua, bác sĩ đi ra rèm che, hai người chạy nhanh đi vào.

“Là nhồi máu cơ tim.” Bác sĩ biểu cảm nghiêm túc: “Trước mắt tạm thời thoát ly nguy hiểm, nhưng là muốn nằm viện quan sát kĩ, lại quyết định phương hướng trị liệu.”

Dì Kỉ chịu đủ kinh hách lâu ngày, lúc này rốt cục chịu không nổi che mặt khóc nức nở: “Tại sao có thể như vậy? Điều này sao làm a!”

Lúc này, nhân viên cứu hộ đem Trương lão tiên sinh đẩy ra khỏi rèm che, chuyển hướng phòng bệnh. “Dì Kỉ, chúng ta nhanh đi xem ba ba!” Trương Chi Tỉ cất bước đuổi kịp đẩy giường, bàn tay to dày vội vã nắm giữ tay phụ thân.

Trương lão tiên sinh hai mắt nhắm nghiền, trên người treo rất nhiều dụng cụ tuyến quản, Trương Chi Tỉ cẩn thận vỗ về bàn tay nhiều nếp nhăn, trong khoảng thời gian ngắn, không hiểu cảm xúc nói không nên lời, hốc mắt hắn phấp phồng.

Kỉ di kích động rơi lệ, ghé vào phụ thân bên giường đang ngủ.

Đêm dài, Trương Chi Tỉ một chút ử rũ cũng không có, dưới đáy lòng thành kính cầu phụ thân có thể mau chóng tỉnh lại.

Chỉ cần có thể cho ba ba tốt lên, hắn cái gì đều nguyện ý làm.....

Mặt trời mọc, lộ ra sương sắc mênh mông, Trương Chi Tỉ nhìn gương mặt đang ngủ trên giường bệnh phụ thân, cùng dì Kỉ bộ dáng buồn ngủ, tâm tình bình tĩnh rất nhiều.

Ngoài phòng bệnh tiếng người dần dần ồn ào, Trương Chi Tỉ dứt khoát ra hành lang hít thở không khí.

Khi trở lại phòng bệnh, phụ thân đã tỉnh lại. Hắn đang muốn mở miệng, Trương lão tiên sinh chỉ chỉ dì Kỉ vẫn đang nằm sắp ngủ bên giường, lắc đầu ý bảo muốn hắn đừng đánh thức dì Kỉ. Trương Chi Tỉ gật gật đầu, cùng phụ thân nhìn nhau, biểu cảm bình tĩnh, tâm tình cũng là thập phần kích động.

Hắn còn có thể giống như vậy xem phụ thân bao lâu? Nếu tối hôm qua đưa đến trễ..... Hắn không muốn chuyện như vậy xảy ra.

Cả hai cha con cứ như vậy, trong nắng sớm chăm chú nhìn lẫn nhau, thẳng đến dì Kỉ từ từ tỉnh lại, kinh hãi kích động cầm lấy tay Trương lão tiên sinh, vừa khóc vừa cười.

Trương Chi Tỉ thở dài nhẹ nhõm một hơi. Cuối cùng, hữu kinh vô hiểm.

Bác sĩ tuần phòng ngang qua, Trương Chi Tỉ bị phụ thân đuổi ra phòng bệnh.

“Ta thật sự không sao! Đi làm đi, đi đi!”

Không lay chuyển được lão nhân có kiên trì, hắn đành phải làm phiền dì Kỉ tốn nhiều tâm, về nhà thay quần áo trước, xong đến công ty.

Một bên chủ trì hội nghị, Trương Chi Tỉ vẫn cứ cùng dì Kỉ giữ liên lạc, tùy thời hỏi phụ thân bệnh tình, đại khái đem công tác nói rõ cho cấp dưới, đã là lúc màn đêm buông xuống.

Vội vàng đến bệnh viện, Trương Chi Tỉ đi đến ngoài phòng bệnh, liền đã nghe tiếng cười. Hắn nhẹ nhàng đẩy cửa mà vào, trong phòng đơn một người nhỏ hẹp, chật ních người vô cùng náo nhiệt, nguyên lai là Chu ba, má Chu cùng..... Chu Đình Thanh.

Kỉ di cười meo meo nói: “Ai nha, nói người người đến, xem, Chi Tỉ tới rồi!”

“Chu thúc thúc, má Chu, còn làm phiền các ngài đến thăm ba ta.” Trương Chi Tỉ chân thành tha thiết nói lời cảm tạ.

“Hiển nhiên thôi mà! Lão nhân gia ốm đau khó tránh khỏi, có bằng hữu làm nhóm, mau chút sẽ khỏe thôi!” Chu ba ba quay đầu đối với Trương lão tiên sinh cười ha ha. “Hai ngày sau chờ lão huynh xuất viện, tôi sẽ dạy anh mấy chiêu khí công, đối thân thể rất tốt!”

“Hảo hảo! Một lời đã định!” Trương lão tiên sinh sắc mặt tái nhợt nổi lên ý khê cười.

Bất quá, luyện khí công tuy tốt, cũng không phải là sự việc quan trọng nhất hiện giờ—

“Khụ khụ!” Tạm dừng vài giây, lão nhân gia tiếng nói có chút khàn khàn. “Ai, ta là càng già càng không còn dùng được, Đình Thanh đã đến đây, không bằng ta trò chuyện với nhau.” Lão nhân gia hướng tới Chu gia ba người nói: “Đình Thanh thật sự là cô gái tốt, vừa nghe gặp ta bị bệnh, lập tức đến xem ta, làm cho ta từ đáy lòng vui mừng.”

Chu Đình Thanh có chút xấu hổ. “Trương bá bá đừng nói như vậy, đây là hấn là.” Ai, còn không phải vừa tan tâm đã bị mẹ bắt lại đây!

“Nhìn một cái, là một cô gái hiểu biết, đi đâu tìm a? Nhạ, hiện tại trước mắt còn có, Chi Tỉ, người là không phải hấn là hảo hảo nắm chắc?” Lão nhân gia cười meo meo, ôn tồn nói xong.

Chu Đình Thanh cả kinh không biết làm sao, trái tim lại đập nhanh một nhịp. Nàng vừa nhấc đầu, vừa vặn thấy Trương Chi Tỉ lạnh lùng mím chặt môi mỏng, không có ra tiếng.

Thế nào? Đây là cái gì ý tứ? Nàng không hiểu lại là một trận tâm đau.

“Chu lão đệ a, ta cả một ngày nằm ở nơi này, suy nghĩ chính là chuyện này.” Trương lão tiên sinh nghiêm túc nói: “Ta cũng chỉ có một đứa con, nếu là các người không ghét bỏ, không bằng khiến cho ta lão nhân gia này có phúc khí, có nàng dâu tốt như Đình Thanh đi!”

Một ngày nằm bệnh, hấn trái lo phải nghĩ, hai người trẻ tuổi này tuy là vừa quen biết không lâu, nhưng là vô luận tính cách, học thức hoặc gia đình bối cảnh, rõ ràng là thích hợp vô cùng.

Nhưng hai người này động tác thật sự quá chậm, hoặc là con mình không đủ tích cực, nếu không thừa cơ thêm điểm củi lửa, này nồi nước ấm muốn động khi nào mới có thể sôi trào?

Trời biết chính mình còn có bao nhiêu thời gian có thể gặp mặt con cháu, hấn cũng không suy nghĩ ngay cả tồn tử cũng chưa gặp qua, liền ôm tiếc nuối quy thiên a!

“Ba, đừng nói nữa, bác sĩ ba cần nghỉ ngơi nhiều –” Không để phụ thân đưa ra loại yêu cầu này, Trương Chi Tỉ nhanh nhẹn ngăn cản.

“Thằng nhãi con! Ta nếu không thay người hảo hảo nghĩ biện pháp, vạn nhất ta liền như vậy hai chân duỗi ra, đến lúc đó dạy ta thế nào đi gặp mẹ người?” Trương lão tiên sinh kiên trì: “Người nếu thực sự hiểu tâm, chuyện này liền để ta làm chủ!”

Không cho Trương Chi Tỉ có cơ hội mở miệng, lão nhân gia chuyển hướng vợ chồng Chu thị: “Chu lão đệ, đệ muội, như thế nào?”

Hai người hai mặt nhìn nhau, do dự nửa ngày, Chu ba ba mới mở miệng: “Chi Tỉ là thanh niên tài俊, có con rể tốt như vậy, chúng ta đương nhiên cao hứng, hơn nữa chung thân đại sự của người trẻ tuổi, chúng ta trưởng bối chính mình muốn làm chủ, chính là..... Cũng phải bọn họ nguyện ý mới được a!”

“Đúng vậy. Hiện tại liền đề nghị kết hôn, tốc độ cũng quá nhanh, ta xem không bằng như vậy đi,” Dì Kỉ mở miệng hoà giải: “Chi Tỉ cùng Dĩnh Thanh, các người liền lấy kết hôn vì điều kiện đầu tiên kết giao thử xem, nếu hợp ý lẫn nhau, nửa năm sau chuẩn bị kết hôn, như thế nào?”

“Nửa năm? Người dám cam đoan mạng ta còn có thể chờ đến nửa năm sao?” Trương lão tiên sinh vẫn là có ý kiến, lại tiếp theo thúc: “Như vậy đi, trước mừng năm mới đem hôn sự làm thỏa đáng.”

Trương Chi Tỉ sắc mặt cứng ngắc một trận xanh trắng: “Ba, ngài đừng náo loạn, nên nghỉ ngơi.”

“Hiện tại cách tên âm lịch, ước chừng cũng chỉ có nửa tháng, quá mau!” Dì Kỉ tìm lý do dỗ dỗ cha con này: “Còn phải xem ngày, khách sạn, tiệc rượu, áo cưới chụp ảnh đợi chút, việc này cũng không phải nói đỉnh có thể lập tức đỉnh được đến a!”

“Áo cưới chụp ảnh còn không dễ dàng? Có tiền lập tức có thể thu phục! Về phần tiệc mừng tiệc rượu, Đài Bắc khách sạn nhiều như vậy, chẳng lẽ không an bài xong? Nói sau, đừng cho là ta già, bị bệnh sẽ không dùng, muốn đặt mấy chục bàn tiệc rượu khó khăn như vậy sao!”

“Ba, người đừng nữa náo loạn!” Trương Chi Tỉ không nhịn được ra tiếng ngăn lại.

“Ta nghiêm túc thật sự!” Trương lão tiên sinh ánh mắt sáng ngời theo dõi hấn, vẫn cái đáp án không thể: “Dĩnh Thanh nơi nào không tốt? Người nói thật ra xem!”

Trước lão nhân gia buộc hấn kết hôn có bao nhiêu hờn nhiên — hấn nhìn phía giường bệnh dụng cụ theo dõi sinh lý, chỉ là bàn chuyện này, số trên dụng cụ đo huyết áp đã không ngừng tăng, phải nghĩ biện pháp làm cho ông an tĩnh lại nghỉ ngơi mới được.

“Cô ấy rất tốt.” Thở dài, hấn ra tiếng trấn an phụ thân: “Ba, ngài trước nghỉ ngơi đi!”

“Cảm thấy Dĩnh Thanh tốt? Tốt lắm –” Lão nhân chuyển hướng Chu Dĩnh Thanh, tận lực ôn nhu nói: “Dĩnh Thanh a, vậy người cảm thấy Chi Tỉ thế nào?”

Chu Dĩnh Thanh chân tay luống cuống, thế nào cũng không đáp được.

Lão nhân lại mạnh kích: “Dĩnh Thanh, chỉ cần ta cùng dì Kỉ ở đây ngày nào, nhất định không cho hôn tử này khi dễ người, cam đoan cho người mỗi ngày hạnh phúc, lo lắng chăm sóc được không?”

Cô cúi đầu không nói.

Toàn bộ phòng bệnh không khí an tĩnh trầm trọng lên, dù sao, đây chính là cả đời chuyện, ai dám ra tiếng trước?

“Dĩnh Thanh a, người còn chưa có trả lời vấn đề của ta?” Lão nhân chờ.

“Trương bá bá, ách..... Chi Tỉ rất tốt, nhưng là ta.....” Chu Dĩnh Thanh gian nan suy nghĩ nên nói như thế nào cho thỏa đáng.

“Tốt lắm, người đã cũng cảm thấy Chi Tỉ tốt, cũng đừng lại bắt kể cái gì.” Lão nhân từ từ ai thán: “Các người cũng biết, mạng của a, có thể chờ thời gian cũng không nhiều! Ai.....”

Sau đoạn đối thoại, làm ọi người có chuyện cũng không dám nhiều lời.

“Người trẻ tuổi không ngại là tốt rồi, chúng ta làm cha mẹ, đều hy vọng bọn nhỏ tìm được nơi tốt a!” Chu ba ba rất cục ra tiếng, má Chu cũng đi theo cười hì hì gật đầu.

“Ha ha, như vậy chúng ta liền như vậy định rồi!” Lão nhân cười đến khả vui vẻ.

“Kia..... Ta nghĩ..... Ta đi về trước tốt hơn.” Sự việc đột ngột xảy ra, Chu Dĩnh Thanh đầu trống rỗng, cô không biết nên như thế nào cự tuyệt một người già đang bệnh nặng, vẫn là trước rồi đi thì tốt hơn.

“Cũng tốt, Chi Tỉ, người đưa Dĩnh Thanh trở về. Tối hôm qua người cũng chật vật một đêm, trở về nghỉ ngơi đi, có dì Kỉ người ở trong này là được rồi.” Lúc này, Trương lão tiên sinh tinh thần gấp trăm lần tốt a.

Trương Chi Tỉ không nói, mở cửa liền đi, sau khi Chu Dĩnh Thanh cùng các trưởng bối chào tạm biệt, yên lặng theo phía sau Trương Chi Tỉ, rời đi phòng bệnh.

Dì Kỉ theo đi ra, giữ chặt Trương Chi Tỉ. “Ta biết người mất hứng, bất quá vẫn là trước đỡ bệnh nhân, chậm rãi khuyên ba người, ân?”

Trương Chi Tỉ khe khẽ thở dài, mới gật đầu rời đi.

Cửa trước bệnh viện gió lạnh lẽo thổi vù vù, Trương Chi Tỉ lấy chìa khóa, xoay người đối nàng nói: “Cô trước tiên ở nơi này chờ, tôi đi đem xe đỗ lại đây.”

“Không cần, tôi và anh cùng nhau đi thôi.”

Trương Chi Tỉ không có cự tuyệt, hai người cùng nhau đi hướng bãi đỗ xe.

Một đường trầm mặc, suy tư hồi lâu, Trương Chi Tỉ mới mở miệng. “Thật sự là thật có lỗi, ba tôi thật sự..... Thực tùy hứng.” Thanh âm có chút mất tiếng.

“Không quan hệ, tôi có thể lý giải.” Cô có thể lý giải, nhưng không tỏ vẻ cô có thể nhận.

Sau khi ngồi vào trong xe chỗ của mình, cô cảm thấy hẫng là nên nói rõ ràng. “Tôi không phải bài xích lấy kết hôn vì điều kiện đầu tiên quyết định kết giao, ý tứ thân cận hẫng là chính là như vậy, nhưng là, muốn nói kết hôn, này.....”

“Tôi biết ý tứ của cô, vừa mới cô cũng nghe đến dì Kỉ nói.” Trương Chi Tỉ bất đắc dĩ cười. “Ba tôi chính là nhất thời quật khởi, hiện tại thân thể ông tình huống còn không rất ổn định, quá vài ngày sau, tôi sẽ nói với ông ấy rõ ràng. Cô coi như làm không chuyện này đi.”

“Nha. Kia..... Là tốt rồi.”

“Hoặc là cô cũng đồng ý như vậy liền kết hôn?” Trương Chi Tỉ quay đầu, con người đen nghiêm túc nhìn cô.

“Đương nhiên không phải!” Cô vội vã trả lời. “Vừa mới, tôi là thật sự không biết thế nào cự tuyệt lão nhân gia.....”

Hắn cười cười. “Nào có mới nhận thức vài ngày liền kết hôn? Cũng không phải là diễn điện ảnh.”

Trước kia hắn muốn cùng Đàm Lệ kết hôn, lão nhân gia không đồng ý, còn tính tình đùa giỡn trở về Đài Loan, hiện tại trực tiếp điểm danh muốn Chu Dĩnh Thanh làm con dâu, cũng không ngấm lại hai người vừa mới nhận thức, bàn chuyện kết hôn không khỏi quá sớm, thật sự là càng già càng phiền điên, hữu lý đều nói không rõ.

“Đúng vậy.” Cô phụ họa.

“Kết hôn không phải hẫng là là như vậy.....” Hắn thấp giọng nói.

Chu Dĩnh Thanh không có nói tiếp, ánh mắt lướt qua những bóng đèn đường, gắt gao nắm hai tay mình, sau một lúc lâu, mới nhẹ nhàng mở miệng. “Kia..... Kết hôn hẫng là như thế nào?”

“Này.....” Trương Chi Tỉ nghiêm túc suy tư, qua vài đường lộ mới trả lời. “Ít nhất không phải hẫng là là giống như vậy, mặc danh kỳ diệu đã bị đẩy đi cùng người xa lạ kết hôn, đối với cô mà nói, thực không công bằng.”

Hắn chỉ lo lắng đến đối cô không công bằng..... Bọn họ..... Chính là người xa lạ sao?

Chu Dĩnh Thanh ngực hơi hơi nín chặt.

Xem ra, cô ngay cả làm cho người ta lo lắng suy nghĩ kết hôn cùng xúc động đều không có.

“Đối với anh cũng thực không công bằng a.” An tĩnh hồi lâu, cô mới mở miệng: “Huống chi, anh còn chưa có quên năm năm tình cảm kia.....”

Thế nào có thể dễ dàng liền quên? Trương Chi Tỉ bên môi nổi lên một nụ cười chua chát. Nói trở về, năm năm cảm tình cũng không tin cậy, huống chi là mới quen biết.

“Quên đi..... Tạm thời đừng nghĩ việc đó.” Trương Chi Tỉ nhàn nhạt hưởng ứng, đem tâm tư đang bay xa kéo trở về, sau đó chuyển tâm lái xe.

Xe vững vàng chạy, ánh mắt Chu Dĩnh Thanh nhìn phía Trương Chi Tỉ. Về mặt hần nghiêm túc, môi không nổi một nụ cười, bàn tay to rất quen nắm toàn tay lái, chuyên chú điều khiển xe thuần thực.

Trừ bỏ kết hôn, không thể nói chuyện cái khác sao? Bọn họ không phải thực có thể tán gẫu sao?

Thanh âm của hần khuyên hướng cảm xúc tốt lắm, ngữ điệu khi nói chuyện thực trầm ổn, ngẫu nhiên đùa trêu cợt, cô thực thích nghe hần nói.....

Cảm giác được bị ánh mắt chăm chú nhìn, Trương Chi Tỉ quay đầu, thẳng tắp chống lại hai tròng mắt có chút sương mờ. Chu Dĩnh Thanh mỉm cười, quay đầu, giả bộ thưởng thức cảnh phố ngoài xe.

Hai người tiếp tục trầm mặc, chỉ có âm nhạc dịu nhẹ vờn quanh ở bên trong xe yên tĩnh.

Nhắc tới chuyện tình đã qua không thoải mái, Trương Chi Tỉ tâm tình có chút buồn rầu. Hần không muốn có cảm xúc như vậy khi cùng Chu Dĩnh Thanh ở chung, nhưng là lại không biết nên như thế nào mở miệng, hoặc là nên tiếp tục nói cái gì đó.

Đến trước nhà trọ nhà Chu Dĩnh Thanh, dừng xe lại đi xuống, Trương Chi Tỉ đột nhiên chồm qua trước ngực cô, thân thủ thay cô mở cửa xe.

“Ngủ ngon.”

Tiếng nói hần ôn nhu, như thế tới gần, cô thật vất vả bình tĩnh ngực trở lại, lại phút chốc chấn động.

“Cám ơn anh đưa tôi về, ngủ ngon.”

Chu Dĩnh Thanh cúi đầu bước nhanh đi vào cửa trước, vừa vặn đụng tới ở cửa muôi muôi cùng cấp Chu Khả Vân.

“Chị, là ai đưa chị về? Oa ~~ là xe lexus I nha! Thực ướng nha!”

Chu Dĩnh Thanh không trả lời, Chu Khả Vân đuổi theo hỏi: “Chị, người kia là ai a?”

“Là ai.....” Chu Dĩnh Thanh quay đầu nhìn nhìn bóng xe đã rời đi, lạnh nhạt nói: “Người xa lạ đi!”

“Người xa lạ? Người tùy tiện ngồi xe người xa lạ?” Chu Khả Vân không hiểu ra sao.

Nàng không có trả lời, bước chân nặng nề đi vào thang máy.

Trương Chi Tỉ bật đèn lên, căn hộ cao cấp, chỉ có một người sống.

Hần đi hướng tới trên tường mở cái nút, âm thanh đàn cello ôn nhu phát ra ở trong phòng.

Tối hôm qua một đêm chưa ngủ, hôm nay ở công ty lại có hai hội nghị, hơn nữa phụ thân vừa mới một hồi diễn trò, một ngày một đêm, hần cảm thấy thập phần mệt mỏi.

Máy ghi âm điện thoại chợt lóe đèn, Trương Chi Tỉ bấm nút phát tin.

“Uy, dọn nhà nhà mới a? Khi nào thì chúc mừng a? Gọi điện thoại không thấy người bắt máy, gọi điện thoại cho ta!” Là Cốc Đông Xuyên, bạn bè hồi đại học, hiện tại là giám đốc công ty chứng khoán, sau khi Trương Chi Tỉ trở lại Đài Loan định cư, hai người thường cùng nhau uống rượu, giải sầu.

Mở tủ lạnh, lấy ra chai bia, Trương Chi Tỉ cầm điện thoại gọi lại: “Là ta.”

“Hắc, ta ở ‘oz’, đến uống một chén đi!” Âm thanh lưỡi nhấc dựa vào sofa Cốc Đông Xuyên cười khê.

Người này cũng thật hưởng thụ. Hắn thở ra một hơi.“Không đi, ba ta tối hôm qua đưa khám gấp, đằng đằng một ngày một đêm, ta mệt quá.”

“Như vậy nghiêm trọng a? Có khỏe không?”

“Trước mắt tình huống ổn định,” Trương Chi Tử xoa xoa đầu.“Nhưng là, ông ấy thế nhưng mặc danh kỳ diệu muốn ta trước tết kết hôn!”

Hắn đem chân tướng nói một lần.

“Nha a!” Cốc Đông Xuyên khoa trương kêu đứng lên.“Trương bá bá quả thực lợi hại, tam hai hạ liền thu phục! Như thế nào, muốn kết hôn, chú rể quan tâm tình như thế nào a?”

“Thu phục cái gì? Kết hôn có thể như vậy qua loa sao? Huống chi đối phương cũng không có loại ý tứ này a!” Suốt cả đêm, hắn cảm thấy bất đắc dĩ mà mỗi một, ở trước mặt bạn thân, cũng giấu không được cảm xúc.

“Chậm đã chậm đã, cô ấy lớn lên trông thế nào? Có hay không so với Đàm Lệ xinh đẹp? Nói nghe một chút.”

Cô lớn lên trông thế nào? Đứng ở trước cửa sổ sát đất, hắn nghiêm túc suy nghĩ.

Chu Đình Thanh cùng Đàm Lệ hoàn toàn bất đồng. Luận dung mạo, cô không tính xinh đẹp, luận cá tính, cũng không bằng Đàm Lệ kiều mỵ hoạt bát, nhưng là nàng có một loại khí chất thực đặc thù, trầm tĩnh mà tao nhã, thanh lệ trung lộ ra thông minh, cô không nói nhiều lắm, nhưng là cũng không làm người ta cảm thấy không thú vị nặng nề.

Thời điểm cùng cô ở chung, kỳ thực, thực bình yên, thực vui vẻ.

“Diện mạo vấn đề không phải.” Là đối với cô có hảo cảm sao? Hắn rầu rĩ trả lời.“Ta cảm thấy đối với cô ấy thật có lỗi, tự dưng kéo cô vào.”

“Đã đều kéo vào rồi, liền theo ý tứ lão nhân, sớm một chút kết hôn a!”

“Lão nhân gia hồ nháo, người cũng giúp vui?”

“Ai nha, dù sao sớm muộn gì đều kết hôn.” Cốc Đông Xuyên nói.“Tốt xấu cũng là lão ba người vừa lòng, trước lấy về nhà rồi nói sau thôi!”

“Nói được cũng thật dễ dàng.” Kết hôn là đại sự của đời mình, chỉ là vì làm cho lão nhân gia cao hứng sao? Một cổ hờn dỗi nhét đầy ở ngực, bàn tay Trương Chi Tử dùng sức, lon bìa bị bóp phát ra tiếng

“Vốn cũng rất dễ dàng, là người nghĩ đến rất khó khăn.” Cốc Đông Xuyên ánh mắt lưu chuyển, lại ra cái chủ ý:“Uy, không bằng giới thiệu một chút đi? Nói không chừng cô liếc mắt một cái liền coi trọng ta, vậy người sẽ không cần buồn rầu!”

“Tổng giám đốc Cốc, người uống nhiều lắm vẫn là uống không đủ? Ý tưởng này không phải rất ngu ngốc?” Hắn thở dài.“Ta sẽ nghĩ biện pháp làm cho ba ta đánh mất chủ ý.”

“Ha!Làm con ba mươi năm thật tệ a,” Cốc Đông Xuyên ha ha cười to.“Lão ba người nếu tốt như vậy thương lượng, người sớm liền đem Đàm Lệ lấy về nhà a, không phải sao?”

“Làm ơn, đừng nữa nói chuyện đó. Ta thực sự mệt mỏi.”

Cắt đứt điện thoại, Trương Chi Tử mệt mỏi nằm đến trên giường.

Người người đều nói kết hôn là nhân sinh đại sự, nhưng là tại sao chuyện lại đến nông nỗi này, tùy ý lão nhân gia quyết định?

Nhớ lại trò khôi hài đêm nay, hắn buồn bực không nói được.

Vươn tay tắt đèn, làm cho thân mình thật sâu chìm vào cái giường ngủ . Hết thấy, sẽ chờ ngày mai rồi nói sau!

Mặc kệ phát sinh chuyện gì, mặt trời vẫn mọc ở hướng Đông. Đối với công việc luôn luôn nghiêm túc, Chu Dĩnh Thanh mà nói, công việc áp ực nặng nề, làm cho cô cơ hồ thật đã quên tới hôm qua trò đùa vớ vẩn, tâm tình nặng nề khó nói ra.

Ba giờ chiều, cô vội vàng chuẩn bị số liệu ngày mai họp hội đồng quản trị, trên bàn điện thoại vang.

Trong loa truyền đến tiếng má Chu cười hơ hớ “Nữ nhi a, ta đã mời thầy chọn ngày lành a! Vừa lúc trước tết, đem người gả đi. Ai, người định không bằng trời định, này thật đúng là nhân duyên tốt!”

“Cái gì? Mẹ, các người là đùa hay thật ?!” Chu Dĩnh Thanh kinh sợ kêu lên.

“Ta ~ cái gì đùa thật giả, loại sự tình này sao có thể tùy tiện nói!” Má Chu cường điệu.

“Các người ngày hôm qua chính là tùy tiện nói a!” Chu Dĩnh Thanh rất ít kích động như vậy: “Ba mẹ làm sao có thể như vậy đáp ứng Trương bá bá, ta từ đầu tới đuôi đều không có đồng ý a!”

“Nhưng là người cũng không có phản đối a! Người đồ ngốc này, ngấm lại xem, thật vất vả có đối tượng tốt như vậy, chẳng lẽ vừa muốn làm ra vẻ làm cho hấn biến thành người khác sao? Đương nhiên muốn thừa dịp cơ hội này nhanh chóng xuống tay!” Má Chu là nhân vật lợi hại: “Bằng không, chính người đi theo Trương bá bá nói đi!”

Loại cực phẩm con rể này Trương Chi Tỉ, bà làm sao có thể làm cho đứa con gái ngốc của mình dễ dàng lỡ mất!

“Nói! Ta đêm nay phải đi nói! Nào có cha mẹ như vậy cứng rắn muốn nữ nhi kết hôn, liền như vậy sợ ta không gả được?!” Cô không khách khí ngắt điện thoại

Sau khi tan tâm, Chu Dĩnh Thanh thực sự đến bệnh viện.

Có lẽ, trực tiếp từ cô “người xa lạ” mở miệng chống lại hôn sự, so với dì Kỉ cùng Trương Chi Tỉ khuyên bảo Trương bá bá sẽ dễ dàng hơn.

Mang theo hộp mứt hoa quả vừa mua, cô ở trước phòng bệnh bồi hồi hồi lâu, trong miệng thì thảo tự nói diễn luyện như thế này sẽ đối Trương bá bá nói mà nói, lại nghiêm túc hít sâu vài cái, thật vất vả cầm bằng cảm xúc, đang muốn gõ cửa, phía sau truyền đến một cái thanh âm trầm thấp hùng hậu—

“Cô ở trong này làm cái gì?”

Hử! Là ai? Cô nhìn lại, nguyên lai là Trương Chi Tỉ.

“Nha, anh tới thật vừa vặn, tôi là vì chuyện kết hôn đến.” Chu Dĩnh Thanh vỗ ngực điều chỉnh hơi thở: “Mẹ tôi nói hôm nay đã chọn ngày kết hôn tốt, này thật sự là..... Cho nên, tôi nghĩ hướng Trương bá bá giải thích rõ ràng.”

Cô nhớ tới tối hôm qua đối thoại ở trên xe, giọng điệu trầm xuống: “Chúng ta cũng nói qua, này, đều không thể..... Thực sự liền như vậy kết hôn đi?”

“Má Chu khả năng hiểu lầm.” Trương Chi Tỉ gật đầu: “Tôi và cô cùng nhau đi vào.”

Đẩy cửa vào, Trương lão tiên sinh đang ngủ say. Dì Kỉ đưa tay lên miệng ý bảo im lặng, cùng bọn họ ra ngoài hành lang.

“Dì Kỉ, Trương bá bá.....”

“Ai, Trương bá bá buổi chiều lại không thoải mái, thẳng kêu ngực buồn khó chịu, bác sĩ đến đây một chuyến, nói là trước mắt tình huống vẫn chưa ổn định, nói rõ nhất định phải bảo trì tâm tình vững vàng thoải mái, không thể lại làm cho hấn chịu gì kích thích.” Dì Kỉ nhìn nàng: “Dĩnh Thanh, có chuyện gì sao?”

“Ta, ta là nghĩ gặp Trương bá bá nói,” Chu Dĩnh Thanh chỉ chỉ Trương Chi Tỉ: “Ách, ta cùng hấn..... Không thể kết hôn.”

Này người trẻ tuổi cùng nhau xuất hiện, trong lòng bà cũng ước chừng đoán được, xác định vững chắc là đối với hôn sự có ý kiến.

Nguyên lai, bà cũng cảm thấy quá sớm để bàn kết hôn cũng không thỏa đáng, bởi vậy tối hôm qua sau khi mọi người rời đi, bà khuyên ba ba Chi Tỉ, nhưng là –

“Ta đương nhiên biết lập tức muốn bọn họ kết hôn là có chút khoa trương, nhưng là, nếu không cho bọn họ một ít áp lực, ở sau lưng đẩy bọn họ một phen, chẳng lẽ muốn từ bọn họ từ từ nhấm nháp lãng phí thời gian? Cho nên ta không trông cậy vào bọn họ thực sự lập tức kết hôn, nhưng ít ra muốn buộc hần nhóm bắt đầu chính thức kết giao a!” Lão tiên sinh cười nói như vậy.

“Này..... Thật đúng là chiêu hiểm.”

“May mắn Chu lão đệ, Chu em dâu cũng đồng ý, cho nên cũng không tính cái gì hiểm chiêu.” Lão tiên sinh thực nghiêm túc. “Bất quá, người cũng biết Chi Tỉ cá tính luôn luôn nội liêm, trừ bỏ ngẫu nhiên cho ta mặt lạnh xem bên ngoài, luôn đem cảm xúc nhịn xuống dưới, người nên tốn chút thời gian cùng hần nói chuyện, đừng làm cho hần bạc đãi Dĩnh Thanh.”

“Lại dùng được với ta?” Bà cười khẽ.

“Người cùng hần không đều đã là mẫu tử sao? Từ người tới khuyên, hần sẽ nghe lọt.”

Đã đã bị điểm danh làm người thúc đẩy, bà cũng chỉ thử xem sao.

“Ta nghe nói.” Dì Kỉ vẫn như cũ một chút cười. “Mẹ Dĩnh Thanh nghĩ đến người thực sự muốn trước tết kết hôn, đã mời thầy chọn ngày hoàng đạo.”

Thật đúng là chọn ngày lành? Động tác cũng không tránh khỏi quá nhanh thôi! Trương Chi Tỉ sắc mặt càng ngày càng cứng nhắc.

“Ta đã quên muốn cùng mẹ Dĩnh Thanh trước thương lượng tốt, không nghĩ tới bà đem ba người mà nói thật sao. Ta cùng bà là bạn học cũ, ăn ý không biết đi đâu.” Dì Kỉ thở dài. “Nói thực ra, ba người bệnh huống như vậy không ổn định, ta hiện tại hoảng hốt thật sự, cũng không biết nên bắt người chuyện hôn sự làm thế nào mới tốt.”

“Nhưng là, dì Kỉ.” Trương Chi Tỉ mở miệng. “Người cũng rõ ràng ta cùng cô ấy vừa mới nhận thức không lâu, ba ba cứng rắn muốn phải kết hôn, này thật sự là –”

“Rất thái quá.” Chu Dĩnh Thanh nói tiếp.

“Phải không?” Dì Kỉ mỉm cười. “Chi Tỉ, người đi vào trước cùng ba ba, ta cùng Dĩnh Thanh nói mấy câu.” Trương Chi Tỉ đi vào rồi, dì Kỉ nhẹ nhàng cầm bàn tay non mịn của Chu Dĩnh Thanh nói. “Dĩnh Thanh, người cảm thấy Chi Tỉ như thế nào?”

“Hần.....” Cô nghiêm túc suy nghĩ trả lời vấn đề này, lại cảm giác đôi má bỗng nhiên nóng lên.

“Ít nhất không chán ghét, àn?”

Cô bỗng nhiên nhớ tới đêm đó nhà Trương Chi Tỉ cùng tản bộ, trong đêm tối bóng dáng cao lớn, an ổn cùng nàng sóng vai bước chậm, kiên nhẫn lắng nghe cùng cách nói năng ôn nhã, còn có ngẫu nhiên nhìn nhau, cặp con ngươi đen luôn nghiêm túc nhìn cô.....

Cô không chán ghét, hơn nữa, còn có một chút thích.

Nhưng là.....

Nhìn Chu Dĩnh Thanh đỏ mặt, dì Kỉ nở nụ cười. “Dĩnh Thanh, ta tuy rằng không phải là mẹ ruột Chi Tỉ, nhưng là đã ở bên người hần hơn mười năm, nhân phẩm của hần đoan chính, làm việc phụ trách nghiêm túc, tuyệt đối là cái nam nhân đáng tin cậy. Có chúng ta cam đoan, chỉ có các người hai người nguyện ý, cảm tình có thể chờ kết hôn sau chậm rãi bồi dưỡng a!”

“Nhưng là.....” Chu Dĩnh Thanh muốn nói cái gì, do dự nửa ngày, vẫn là buông tha cho.

“Bất kể cái gì?”

Nhưng là đáy lòng hần còn có người khác kia!

Nói là những lời này, cô nói đúng là không ra miệng.

“Chuyện tình cảm không phải chỉ có đơn phương, Dì Kỉ, kết hôn không phải hẳn là từ ta đến quyết định.....”
Tạm dừng một hồi lâu, cô mới như vậy trả lời.

Dì Kỉ cười. “Ta biết, ta sẽ hỏi ý Chi Tỉ một chút. Nếu các người hai người thực sự không thể, làm trưởng bối thế nào cũng không thể miễn cưỡng.”

“Cám ơn dì Kỉ.”

“Bất quá, có đôi khi lo lắng nhiều, ngược lại là mất đi cơ hội, nếu người đối với Chi Tỉ cảm giác cũng không tệ, vậy không cần lỡ mất duyên phận này.” Dì Kỉ vỗ vỗ tay cô, ôn nhu cổ vũ. “Đi về trước lo lắng nhìn xem, được không?”

Người trẻ tuổi tâm tư kì quái, nàng đẩy lòng rành mạch.

Tuy rằng hôn nhân đều phải trải qua lo lắng thận trọng lại quyết định, nhưng là vạn sự sẵn sàng lại như thế nào? Còn không phải có rất nhiều nhân ái tình chạy dài nhiều năm, vẫn như cũ chạy không đến muốn đến điểm cuối cùng hạnh phúc?

Tuy rằng này đối với tài tử giai nhân cũng không có chân chính nhận thức kết giao, nhưng là, Trương Chi Tỉ trầm ổn nội liễm, Chu Dĩnh Thanh dịu dàng tú lệ, nàng thích này hai hài tử này, hy vọng hai người có thể trở thành vợ chồng hạnh phúc.

Chu Dĩnh Thanh gật đầu nhận lời. “Ân..... Ta trở về ngắm lại.”

“Ngoan.” Dì Kỉ vừa chuyển tâm tư, lại mở miệng. “Dĩnh Thanh, có thể giúp ta mua tách cà phê không? Hai ngày này khẩn trương gần chết, cần đến cà phê a.”

“Không thành vấn đề, ta lập tức đi.”

Thân ảnh Chu Dĩnh Thanh đi xa, dì Kỉ trở về phòng bệnh, nhẹ nhàng mở cửa phòng, đối diện giường Trương Chi Tỉ vậy tay.

“Cô ấy về rồi?” Hẩn nhẹ giọng, nhìn xung quanh hành lang, hơi hơi kinh ngạc hỏi. Nguyên bản dự tính đợi lát nữa đưa cô về nhà.

“Dĩnh Thanh thay ta đi mua cà phê. Chúng ta nói chuyện đi.” Dì Kỉ mang theo ý cười, mở miệng cũng là đặc biệt nghiêm túc. “Ta biết đột nhiên nhắc tới kết hôn, thật là quá mau, ta vốn tưởng thay người kéo dài hoãn thời gian, nhưng là người cũng thấy đấy, ba ba càng ngày càng nhiều già đi, ai.....” Thở dài, bà tiếp tục nói: “Hẩn chỉ có một đứa con là người, vất vả cả đời, liền vì có thể chiếu cố người thành gia lập nghiệp. Người cũng rõ ràng hẩn hiện tại thân thể không được tốt, lão nhân gia không có gì tiếc nuối, thậm chí tận mắt thấy đứa con duy nhất hoàn thành chung thân đại sự.”

“Ta biết.”

“Dĩnh Thanh là thực cô gái hiểu ý người, trên cảm giác người cũng thích cùng Dĩnh Thanh ở chung không sai, đi?”

“Cô ấy rất tốt, chúng ta cũng có tán gẫu, việc này ta không phủ nhận.” Trương Chi Tỉ thở dài một hơi. “Nhưng là không thể bởi vì ba ba sinh bệnh, muốn ta lập tức kết hôn, chúng ta còn không hiểu biết lẫn nhau, thế nào có thể xác định cứ như vậy bên nhau cả đời?”

“Ta hiểu biết ý tứ của người. Nhưng là tình cảm là chuyện kì diệu, ví dụ như ta và ba người.” Bà thành nói tiếp. “Giữa chúng ta tuy rằng không có một tấm hôn thú chứng nhận, nhưng là nhiều năm như vậy đến, chúng ta luôn luôn làm bạn với nhau, ước định hảo muốn bồi đối phương đến già, trong lúc đó cũng có ngộ quá rất nhiều vấn đề, là dựa vào tín niệm kiên định của cả hai, mới có thể vẫn kéo dài đến hiện tại. Chi Tỉ, chỉ cần cả hai có chung tín niệm, cảm tình là có thể bồi dưỡng, người cho rằng khó khăn sao?”

“Nói như vậy là không sai, dì Kỉ.”

Nếu, lúc ấy Đàm Lệ nguyện ý kiên trì cùng hẩn cùng cuộc sống, hai người cố gắng thay đổi quan điểm của ba ba, có lẽ hôm nay sẽ không có cục diện như vậy.....

Dì Kỉ trên mặt tươi cười ảm áp :“Tâm tư của người hướng đến chắc chắn trầm ổn, nếu có thể, ta thực sự thực hy vọng người có thể thử cùng Dĩnh Thanh bên nhau.”

“Nhưng đây là ta có thể quyết định sao? Tiến tới kết giao hoặc kết hôn, đều là chuyện riêng của hai người, cho dù ta vì ba ba mà đồng ý, cũng phải muốn cô ấy nguyện ý mới được a.” Dì Kỉ hẳn đều hiểu được, bất quá kết hôn cũng không phải là chuyện một người a!

“Ta vừa hỏi qua ý nó , chỉ cần người thành tâm thành ý, có lẽ có khả năng nha!” Bà hốc mắt nổi lên hơi nước.“Đừng làm cho ba ba lại ép buộc lo lắng, được không? Hẳn hiện tại chính cao hứng có thể tự mình thay người chủ trì hôn sự, đừng làm cho hẳn thất vọng khó chịu. Đời này ta đều muốn với người ba ba bên nhau, đừng cho ta sớm như vậy liền mất đi hẳn, được không.....”

“Đừng khóc a, dì Kỉ.” Trương Chi Tỉ thở dài.

“Làm sao vậy? dì Kỉ?” Chu Dĩnh Thanh vừa vặn trở về, cầm trên tay cà phê nóng hằm hập, nhất thời cũng không biết nên để nơi nào.

“Không có việc gì.....” Tiếp nhận khăn tay Trương Chi Tỉ đưa tới, dì Kỉ lau đi nước mắt, kéo tay Trương Chi Tỉ cùng tay Chu Dĩnh Thanh, chặt chẽ nắm tay nhau.

Dì Kỉ thình lình cầm tay hai người , làm cho Trương Chi Tỉ cùng Chu Dĩnh Thanh hai người nhìn nhau, yên lặng không lên tiếng.

“Chi Tỉ, trước đưa Dĩnh Thanh trở về đi, ngày mai lại đến thăm ba người.”

Lặng im một hồi lâu, Trương Chi Tỉ mới mở miệng:“Dì Kỉ, ta trước đưa cô ấy trở về, ba ba liền phiền toái người.”

Dì Kỉ vỗ vỗ bờ vai của hẳn.“Ta sẽ hảo hảo chiếu cố ba người, bất quá, các người hai cái nên trở về ngắm lại lời ta nói, ân?”

Nhìn theo dì Kỉ xoay người vào phòng bệnh, Chu Dĩnh Thanh bỗng nhiên kinh thấy hai người còn nắm tay nhau, lòng bàn tay truyền đến độ ấm làm gương mặt cô bỗng chốc nóng lên, cô hốt hoảng giẫy thoát khỏi tay hẳn.

Đây là ý tứ cái gì? Chán ghét ta sao? Trương Chi Tỉ mày rậm nhíu lại.

Ngẩng đầu chống lại ánh mắt của hẳn, cô nha nha nói:“Tôi, tôi muốn đi về.”

“Tôi đưa cô về.” Trương Chi Tỉ gật đầu.“Cũng thuận tiện..... Nói chuyện đi.”

Xe thong thả chạy xa dần cổng bệnh viện, dọc theo đường đi, hai người vẫn như cũ không nói gì, không khí trầm mặc làm cho Trương Chi Tỉ thập phần khó chịu.

Tay cầm tay lái, không nhin được liếc nhìn Chu Dĩnh Thanh, hẳn rốt cục mở miệng:“Cho nên..... Chúng ta muốn kết hôn sao?”

Hẳn muốn biết, quan tâm kết hôn chuyện này, nàng rốt cuộc là nghĩ như thế nào ?

“Tôi..... Tôi không biết.” Chu Dĩnh Thanh đem vấn đề trả cho hẳn.“Anh nghĩ thế nào về chuyện này?”

Trương Chi Tỉ khẽ thở dài một cái, không có nói tiếp.

Lại là thở dài. Còn chưa đủ rõ ràng sao? Hẳn rõ ràng không muốn kết hôn. Chu Dĩnh Thanh tâm cũng trầm xuống.

“Phiền toái anh đến nơi đây là tốt rồi, tôi muốn tản bộ.” Vừa ngoặt vào ngõ nhỏ, khi khoảng cách nhà cô còn một chút, cô mở miệng yêu cầu.

Trương Chi Tỉ không có hỏi nhiều, chậm rãi dừng lại ven đường.

Xuống xe đi được vài bước, Chu Dĩnh Thanh bỗng nhiên dừng lại, quay đầu nhìn xe Trương Chi Tỉ. Chiếc xe màu đen dừng bên đèn đường hạ ảm ảm sáng bóng — quả nhiên xe giống người, tựa như hẳn, trầm ổn nội liêm.....

Ngừng, dừng nữa nghĩhắn.

Chu Đình Thanh hít một hơi thật sâu, mới tiếp tục đi về phía trước.

Trương Chi Tỉ cũng không có lập tức rời đi, hắn lẳng lặng ngồi trong xe, nhìn kia bóng lưng mảnh khảnh dần dần đi xa, đáy lòng không nhin được đoán, nếu là hắn quyết định cùng cô kết hôn, cô sẽ có phản ứng gì?

Vì sao phụ thân cùng dì Kỉ cảm thấy Chu Đình Thanh thích hợp cùng hắn cùng ở chung?

Tình yêu cùng hôn nhân, hắn là lưỡng tình tương duyệt, người tình ta nguyện, tự nhiên mà thành, mới có thể kết hôn, nhưng lại vì suy nghĩ chủ quan của mỗi người, vì sao nghe theo lời ba ba,an bài mọi việc?

Nhưng một thanh âm khác nhắc nhở hắn — phụ thân bệnh tình thời điểm nguy kịch, chính mình cũng không hứa rằng nguyện, nếu là phụ thân có thể hảo đứng lên, muốn hắn làm cái gì đều nguyện ý?

Chính là thề dễ dàng, làm cũng không dễ dàng.

Hơn nữa, tình cảm hai người chưa vững vàng, có thể liền như vậy kết hôn sao? Ngắm lại Đàm Lị, hai người đều đã ở cùng nhau năm năm, chỉ kém một tấm hôn thú, kết quả còn không phải rời đi hắn ? Huống chi là mới gặp qua Chu Đình Thanh ba lần.

Tâm tư trăm chuyển ngàn hồi, hắn rất ít giống hiện tại như vậy hỗn độn hoảng loạn, không biết làm sao. Bỗng dưng, hắn nhớ tới dì Kỉ nói –

Chỉ cần lẫn nhau có tín niệm, cảm tình là có thể bồi dưỡng, người cho khó khăn sao?

Hắn hiện tại cao hứng có thể tự mình thay người chủ trì hôn sự, đừng làm cho hắn thất vọng khó chịu.....

Chu Đình Thanh.....dì Kỉ cùng cô nói chuyện cái gì? Không biết đáy lòng cô nghĩ như thế nào?

Nghĩ đến đây, hắn lập tức mở cửa xuống xe, đi nhanh liền đuổi theo kịp Chu Đình Thanh.

“Đợi chút!”

“A –” Đột nhiên thân ảnh từ phía sau đến, sợ tới mức Chu Đình Thanh cơ hồ muốn kêu sợ hãi. Đêm nay là như thế nào? Đẳng đẳng bị hắn dọa hai hồi.

“Thực xin lỗi, làm cô sợ.” Trương Chi Tỉ thế này mới phát hiện Chu Đình Thanh sắc mặt tái nhợt, có chút thật có lỗi, trong lúc nhất thời cũng nói không nên lời nói.

Nhìn hồi lâu, Chu Đình Thanh rốt cục mở miệng:“Có chuyện gì sao?”

Nên nói như thế nào mới thích hợp? Trực tiếp hỏi cô muốn hay không gả cho hắn sao? Do dự hồi lâu, hắn mới rột cuộc nói ra miệng.

“Ta biết như vậy thỉnh cầu thực đường đột, nhưng là tôi..... Muốn mời cô, thành toàn tâm nguyện ba ta, cô cảm thấy..... Như thế nào?”

Hắn không phủ nhận chính mình đối cô cảm giác thực đặc biệt, nhưng là, đã đặc biệt đến có thể kết hôn sao? Hắn vẫn cứ có chút khó xử.

Nàng kinh ngạc:“Ý của người là..... Chúng ta thực sự muốn lập tức kết hôn?” Cứ như vậy bị cầu hôn?

“Ta nghĩ..... Vẫn là mau chóng đi.” Hắn khe khẽ thở dài:“Liên ý má Chu chọn tốt ngày, có thể chứ?”

Có người như vậy cầu hôn sao?

Nhất mở miệng liền đề nghị kết hôn, tuy là làm người ta kinh ngạc, nhưng là, cô rõ ràng cảm giác được chính mình trong lòng khó có thể xem nhẹ động tâm. Bàn tay mềm xoa ngực, trái tim đập nhanh muốn bay cả ra ngoài, tính cả việc đột nhiên tới cầu hôn, cô đêm nay khả năng đã bị hắn làm kinh hách ba lần.

“Tôi.....” Cô nên nói cái gì mới tốt?

Nói chính mình nguyện ý cùng một nam nhân gặp được vài lần kết hôn?

Nói hôn nhân chính mình, là lấy để thành toàn người khác?

“Nhưng là, anh..... năm năm cảm tình kia.....”

Hắn không quên, cô cũng không quên, cô không muốn chính mình trong hôn nhân, còn lưu lại bóng dáng người khác.

Trương Chi Tử không nghĩ tới cô nhớ chuyện này, trầm mặc vài giây mới mở miệng, chắc chắn mà nghiêm túc nói:“Đã muốn kết hôn, chuyện quá khứ, tôi liền sẽ không cũng không nên lại đi nhớ.”

Nhưng là, có dễ dàng như vậy làm được sao?

Cô còn suy tư về như thế nào hưởng ứng, tiếng chuông di động bỗng nhiên vang lên, cô hoảng loạn tiếp điện thoại.

“Chu đại tiểu thư, nghe nói người muốn kết hôn, chuyện này có phải hay không muốn giải thích một chút đâu?” Là bạn tốt của cô Thôi Anh Anh.

“A?”

“Ta đang ở nhà người uống cà phê, chờ người trở về nói cho ta nghe nha.”

“Ta.....” Cô ngẩng đầu nhìn Trương Chi Tử, bất đắc dĩ đối với điện thoại nói:“Ta nhanh đến nhà, nói sau đi.”

Kết thúc cuộc gọi, tâm tư của cô đã bốn phía lung tung, cùng với ở trong này cùng hắn xấu hổ, không bằng sớm một chút trở về cùng Thôi Anh Anh nói chuyện, có lẽ có thể thu chỉnh tâm tình rối loạn của cô, làm cho sự tình có kết quả viên mãn.

Cô cố lấy dũng khí nói:“ Bạn cũ học chung trung học tới tìm đang ngồi trong nhà tôi, cho nên tôi phải đi về trước.....”

“Àn. Tôi đưa cô.”

Trong đêm tối, bóng dáng Trương Chi Tử vẫn cao lớn, che đi tầm mắt của cô, cô cảm thấy chính mình dường như là trong ngực của hắn, ngực lại nháy dựng lên.

“Ngay tại phía trước ngõ nhỏ mà thôi, tôi chính mình trở về là tốt rồi, cảm ơn.” Cô kích động vẫy tay rời đi.

“Đợi chút –” Trương Chi Tử thân thủ giữ chặt cô.“Về chuyện kết hôn..... Có thể nghĩ tới chứ?” Hắn biết chính mình không nên như vậy vội vã muốn đáp án, chỉ mong có thể thông cảm lỗi mẫn của hắn.

Bàn tay to của nam nhân nhẹ nhàng nắm cánh tay gầy của cô, cho dù cô mặc áo dài tay thêm hàng len dạ áo khoác, vẫn cứ có thể cảm giác lòng bàn tay dày ấy truyền đến độ ấm, ấm áp nóng nóng, một đường nóng đến gương mặt cô.

“Ách..... Hảo.”

Nới tay, nhìn cô chạy chậm bước vào ngõ trong, Trương Chi Tử vuốt tóc tóc, khe thở dài một cái, mới xoay người rời đi.

3. Chương 3

“..... Ta tuy rằng gần đây bận rộn, nhưng là bất quá mới hai tuần lễ không gặp, người phải lập gia đình ?! Nhưng ta chưa từng nghe qua, chưa từng gặp mặt! Hôm nay người nên nói rõ ràng!” Thôi Anh Anh áp nàng vào phòng.

“Người đều ở nhà của ta uống lên mấy ly cà phê, mẹ ta chẳng lẽ không nói cho người nghe? Còn cần ta nói?” Chu Đình Thanh nặng nề thở dài.“Người tin tưởng sao? Anh Anh, ta cảm thấy chính mình hình như là người cổ đại, bỗng đã bị cha mẹ gả đi.”

“Ha ha, người nói thật mắc cười.” Thôi Anh Anh đảo ánh mắt, lạnh lạnh nói: “Cũng không có gì không tốt, nghe nói người đàn ông ấy rất anh tuấn, nhà và xe đều có đủ, đối tượng như vậy tốt lắm a, còn hơn người yêu trước của người, hơn chó với mèo.”

“Người!” Chu Đình Thanh giận dữ phản bác: “Thế nào ngay cả chó mèo đều mang ra?”

“Là là, ta là không nên vũ nhục chó mèo –” Thôi Anh Anh mở to hai mắt, kinh ngạc hỏi: “Chậm đã, ý của người là..... Thực sự muốn cùng hần kết hôn?”

“Này.....” Cô thở dài, mới nói: “Nói thật, ta cũng không biết.”

“Kia, không bằng trước tiên là nói về cảm giác của người đối với nam nhân này.” Thôi Anh Anh hạ quyết tâm, đêm nay nhất định phải hỏi rõ ràng.

“Ta..... Không biết.”

“Đình Thanh, những lời này người đừng giữ trong lòng, không cần phải giấu giếm ta.” Thôi Anh Anh thu hồi nụ cười, nghiêm túc nói: “Nếu người thực sự không cảm giác, đã sớm đem cái hôn sự này đẩy thật xa, sẽ không phát triển đến bây giờ.”

Chu Đình Thanh ngực căng thẳng. Cô nói không sai, không hổ là bạn thân quen đã nhiều năm.

“Được rồi, ta là không chán ghét hần, bộc trực nói, chúng ta luôn luôn tán gẫu thật sự vui vẻ, nhưng là, còn chưa có chân chính bắt đầu kết giao, nhanh như vậy sẽ kết hôn, đặt cược quá lớn.”

“Bắt đầu kết giao lại như thế nào? Còn không phải tách ra? Đã có ý muốn kết hôn, có đối tượng thích hợp không cần lỡ mất đi, huống chi còn có cha mẹ người quả cam đoan!”

“Bọn họ có thể cam đoan cái gì a? Nói sau, ta cũng vẫn không thể kết hôn.....”

“Nếu là không muốn kết hôn, làm gì cần tốn nhiều thời gian yêu đương như vậy, còn nói loạn thất bát tao?”

“Không thể nói như vậy, yêu đương cùng kết hôn là hai việc khác nhau a.....” Chu Đình Thanh thấp giọng cãi lại.

“Làm sao có thể là hai việc khác nhau? Không phải bởi vì yêu thật sự sâu đậm, mới có thể muốn kết hôn sao?”

Chu Đình Thanh đột nhiên ngắc đầu: “Người nói không sai, là muốn yêu thật sự sâu đậm, đều đối với lòng đối phương, như vậy mới có thể kết hôn. Ta cùng nam nhân này vừa nhận thức không lâu, thế nào có thể kết hôn?”

“Chậm đã chậm đã, ta bị người làm hồ đồ. Yêu nhau cùng kết hôn hai sự kiện này ta tuy rằng không hiểu gì,” Thôi Anh Anh lôi kéo Chu Đình Thanh ở nàng bên cạnh ngồi xuống: “Nhưng ta biết người đối với hôn nhân luôn luôn có điều chờ mong, muốn tìm người bạn cùng nhau tới giờ.”

Cô không có phủ nhận.

“Như vậy, hần đối với người là thái độ cái gì?”

“Hần.....” Khuôn mặt cô hơi ửng hồng: “Hần đối với ta tốt lắm, rất có tính nhẫn nại, cũng thực nguyện ý nghe ta nói chuyện.”

“Nếu các người đối lẫn nhau ấn tượng cũng không sai, như vậy không phải tốt lắm sao?” Thôi Anh Anh mỉm cười: “Tóm lại, mặc kệ trước kia là như thế nào, nếu thực sự không thích nam nhân này, vậy trực tiếp cự tuyệt, nếu cảm thấy cảm giác không sai, kia không bằng thử xem.”

“Anh Anh.....” Chu Đình Thanh nhìn nụ cười sáng lạng của bạn thân, cô thế nào chưa bao giờ vì tình khổ sở? Trầm mặc hồi lâu, nàng mới còn nói: “Ta sợ, không thể lấy được lòng hần.”

“Vậy nghĩ biện pháp a!” Thôi Anh Anh trực tiếp nói ra những lời này, ngẫm lại lại cảm thấy không thích hợp: “Cho nên, ý của người là nói, kỳ thực người đối hần có cảm giác, nhưng là không nắm chắc hần đối với người.....”

“Ta..... Được rồi, người nói đúng rồi.”

“Vậy càng đơn giản, trực tiếp kết hôn, không phải chặt chẽ tóm lấy hần ?”

“Nhưng là không có tình cảm làm trụ cột, chuyện hôn nhân sẽ không rất nguy hiểm sao?”

“Ha ha, theo ý ta đến, trên đời này trừ bỏ công việc khó khăn bên ngoài, còn lại đều xem như việc nhỏ a. Nói sau, sau kết hôn lại từ từ nói chuyện luyến ái, cũng là một loại khác của cuộc sống tình thú, không phải sao?” Thôi Anh Anh vỗ vỗ bả vai mảnh khảnh của cô. “Ta không phải đảm đương làm thuyết khách khuyên người kết hôn, mà là hy vọng người có thể thành thực đối mặt cảm giác chính mình, theo tâm ý của mình mà theo.”

Thôi Anh Anh đứng dậy, cầm túi xách nói với cô: “Ta muốn có một cha mẹ tốt như vậy! Ta phải về, còn có một đồng báo cáo cần xem.”

Thành thực đối mặt cảm giác chính mình, theo tâm ý của mình mà làm.

Suy xét những lời này, Chu Đình Thanh tâm tư càng rối bời.

Cách một ngày giữa trưa, Chu Đình Thanh nhận được điện thoại của Trương Chi Tử.

“Hiện tại có thể nói nói mấy câu sao?” Thanh âm của hần có chút ảm ách.

Đêm qua, trên đường về nhà, tâm tình hần cực độ buồn bực. Hần tưởng rằng tại hai ngày nay một mối, sớm một chút lên giường ngủ là tốt rồi, kết quả không phải như vậy, hần một đêm không ngủ được, trợn mắt đến hừng đông.

Chu Đình Thanh sắc mặt tái nhợt cùng bộ dáng do dự, luôn thấy hình bóng cô trong đầu luân phiên xuất hiện, muốn hần thế nào dường như không có việc gì chọc mắt?

Người ta là cô gái tốt, lại mặc danh kỳ diệu cuốn vào trò khôi hài do ba ba tạo ra, muốn cô cùng nam nhân mới nhận thức không đến mười ngày kết hôn, thực sự rất khó xử cô.

Càng tệ hơn là, vì thành toàn tâm nguyện phụ thân, hần còn muốn hy sinh cô, thuyết phục cô trở thành vợ của hần.

Mâu thuẫn phức tạp cảm xúc quá nhiều hần, thẳng đến trời mờ sáng.

Trong khoảng thời gian ngắn giải quyết không được vấn đề, hần bình thường lựa chọn tạm thời buông, vì thế cứ theo lẽ thường đi đến văn phòng tiếp tục công tác bận rộn, thẳng đến gần buổi trưa, di Ki điện thoại nhắc tới cuộc hẹn thử áo cưới, hần mới lại đem chuyện hôn nhân đại sự lên đầu.

“Ách, đương nhiên..... Có thể.” Tiếng nói trầm thấp theo phone truyền đến, ngực cô không thể khắc chế cấp tốc đập thật nhanh.

“Di Ki gọi điện thoại cho tôi, nói là ba tôi tìm công ty cổ vấn hôn lễ đến chuẩn bị mở hôn sự, đã hẹn trước tiệm áo cưới Sophie thử đồ, thời gian là tối hôm nay.” Hần tạm dừng vài giây, mới tiếp theo nói: “Tôi nghĩ trước xác định, coi — đồng ý cùng tôi kết hôn sao?”

“Đồng ý”? Cô thà rằng nghe được là “Nguyện ý” Hai chữ này, ít nhất trên cảm giác có vẻ chuyện kết hôn hần là có bầu không khí ôn nhu.

“Anh.....” Chậm chạp không có nghe đến phone kia quả nhiên trả lời thuyết phục, Trương Chi Tử thấp giọng hỏi: “Thực khó xử, phải không?”

“Cũng không phải như vậy.” Suy tư sau, cô rốt cục mở miệng: “Anh nguyện ý sao? Tôi là nói chuyện kết hôn này.”

“Tôi?” Hần trầm ngâm sau một lúc lâu, mới thận trọng trả lời: “Nếu đối tượng kết hôn là cô, tôi nguyện ý. Nếu đối tượng kết hôn là cô, tôi nguyện ý.”

Vài chữ đơn giản, theo bên tai nhảy vào sâu lòng nàng, như là có điện, làm cho ngực cô tê tê nóng nóng.

Lần đầu tiên có nam nhân thành tâm đối với cô mở miệng, đưa ra thỉnh cầu làm cô rung động, đó là một tuyên ngôn hạnh phúc độc nhất vô nhị, cô đã quên tối hôm qua do dự cùng bất an, không thể khắc chế nội tâm kích động cùng khát vọng không hiểu rõ—

Rốt cục, cô ngang nhiên quyết định: “Đã như vậy, tôi cũng nguyện ý.”

Thanh âm nhẹ nhàng ôn nhu, nhưng giọng điệu vô cùng kiên định, như là một trận gió nhẹ nhàng thổi qua, Trương Chi Tử tâm tư hoang mang cả một đêm, trở nên ôn nhu mà thoải mái lên.

Mặt hần giờ lên nụ cười ôn nhu, giấy tiếp theo, hần mới chính thức hiểu ý tứ của cô –

Chậm đã, cô nói cô cũng nguyện ý?

Cô đáp ứng hôn sự? Trương Chi Tử ngược một trận mãnh liệt. Bọn họ sẽ trở thành vợ chồng, cùng nhau dắt tay đi qua cả đời — trong khoảng thời gian ngắn, hần kích động không nói ra lời.

Cực lực đè nén cảm xúc chính mình, hần tạm dừng vài giây, mới nói: “Như vậy, buổi tối tôi đưa cô đi?”

“Không cần, buổi chiều tôi vừa vặn cùng tổng giám đốc đến gần đó họp, sau khi kết thúc trực tiếp đi qua cửa hàng áo cưới chờ anh là tốt rồi.” Cô suy nghĩ, lại nói một câu: “Tôi có thể mang bạn thân cùng đi không? Tôi nghĩ mời cô ấy làm phù dâu.”

“Đương nhiên không thành vấn đề.” Trương Chi Tử mảy màng lỏng ra, suy nghĩ, nói tiếp: “Áo cưới, tiệc mừng kết hôn, trên đại khái tôi đều không có ý kiến, cô chủ quyết định là được rồi, àn?”

Hần chẳng phải chưa từng nghĩ tới chuyện kết hôn này, chính là không nghĩ tới sẽ ở dưới tình huống như vậy, cầm tay một nữ nhân, chuyển qua một giai đoạn khác của đời người.

Dù sao con đường kết hôn này sớm muộn gì đều đi, tuy rằng tới không kịp trở tay, nhưng là chẳng những đối với ba ba có điều nói rõ, cũng đang thuận thế mà tiến tới.

Nghe nói, áo cưới đẹp cùng nghi thức cao nhã là giấc mộng của đại đa số nữ nhân, tuy rằng đối với việc này hoàn toàn không biết, nhưng hần nguyện ý hết sức phối hợp, hết thảy dựa theo sở thích của cô an bài.

“Àn, hảo. Vậy, 6 giờ rưỡi gặp?” Cô cứ làm chủ sao? Khuôn mặt thanh tú lại đỏ lên.

“Không thành vấn đề.” Thanh âm trầm ổn tiếp tục: “Còn có, cảm ơn cô.”

“Đừng nói như vậy.” Giọng nói của cô vẫn như cũ ôn nhu, lại thẹn thùng nở nụ cười.

Không cần suy nghĩ nhiều, cứ như vậy cùng hần kết hôn đi! Gác điện thoại, Chu Dĩnh Thanh vỗ vỗ đôi má nóng lên, trong lòng yên lặng nghĩ.

6 giờ rưỡi, sắc trời đã tối, đèn đường sáng lên. Trương Chi Tử quả nhiên đúng giờ xuất hiện trước cửa hàng áo cưới.

Hần bước đi hướng Chu Dĩnh Thanh, con người đen nhìn chăm chăm cô không tha, làm cho Chu Dĩnh Thanh cúi thấp đầu, trái tim đập liên hồi.

Hần nhìn thấy Chu Dĩnh Thanh trên mặt có thâm quầng mắt, tái nhợt hay là cô cũng giống hần, đêm qua khó có thể ngủ say?

Trương Chi Tử tinh tường cảm giác được ngực của chính mình, thế nhưng hơi hơi trều đau.

Đứng bên cạnh cô Thôi Anh Anh không giống vậy, cô vẽ mặt ý cười, tự nhiên rộng rãi mở miệng: “Hi! Ta là Thôi Anh Anh, bạn thân của Chu Dĩnh Thanh.”

Trương Chi Tử nhàn nhạt gật đầu, môi mông hơi hơi giờ lên, khách khí chào hỏi.

Sau đó, chậm rãi dời đảo ánh mắt, hỏi Chu Dĩnh Thanh: “Đói bụng sao? Muốn hay không trước ăn một chút gì?”

“Ta còn không đói bụng, buổi chiều khi họp ăn chút điểm tâm. Anh Anh người thì sao?” Chu Dĩnh Thanh quay đầu hỏi.

“Ta cũng không đói, có cái gì so với hai vị chọn áo cưới quan trọng hơn?” Thôi Anh Anh nói đùa nói: “Nói sau, như thế này bận hết, Trương tiên sinh hần là nên mời chúng ta ăn bữa tối đi?”

“Không thành vấn đề.” Trương Chi Tử mỉm cười: “Một khi đã như vậy, như vậy liền trực tiếp đi vào.”

Mắt thấy không khí cũng không tệ, Thôi Anh Anh tiếp tục hỏi: “Trương tiên sinh làm việc ở đâu a?”

“Công ty chi nhánh ở Đài Loan Vững tượng khoa học kỹ thuật.” Hần bước tới một bước, đẩy cánh cửa rất nặng của cửa hàng áo cưới mới trả lời: “Phòng khai thác sản phẩm.”

“Thật là lợi hại a!” Thôi Anh Anh tán thưởng: “Gần nhất quý công ty cổ phiếu tăng vài lần, Trương tiên sinh nhất định cũng buôn bán lời không ít đi?”

“Phải không? Ta không quá chú ý loại sự tình này, có một bằng hữu làm việc ở công ty chứng khoán, bình thường đều là mời hắn giúp ta xử lý chuyện đầu tư quản lý tài sản.”

“Khéo như vậy a.....” Thôi Anh Anh không quên thay chính mình phô lộ: “Ta cũng vừa vận quản lý ngân hàng, nếu Trương tiên sinh có cần, ta tùy thời có thể vì Trương tiên sinh phục vụ.”

Cũng thật biết nắm chắc thời cơ làm ăn! Chu Dĩnh Thanh trong lòng không nhịn được quả trách Thôi Anh Anh.

“Hello, ta là Tống Kỳ.” Nhân viên phục vụ nhiệt tình tiếp đón: “Là Trương tiên sinh, Trương phu nhân đi? Hoan nghênh hoan nghênh! Mời đến bên này.” Nàng trực tiếp dẫn bọn hắn tiến vào khu Vip.

“Ha ha, Trương phu nhân!” Thôi Anh Anh ở bên tai bên tai Chu Dĩnh Thanh rử rử rừ rừ.

Cùng hắn kết hôn, cô sắp trở thành vợ người ta, thân phận sắp thay đổi, sau này người khác đối với cô chính là xưng hô như vậy.....

Bỗng nhiên một trận nóng mặt, nàng không dấu vết hướng Thôi Anh Anh nhéo cánh tay –

“Nha!” Anh Anh kêu lên: “Đau quá!”

“Làm sao vậy?” Tống Kỳ mở to hai mắt xem hai vị mỹ nữ không đồng khí chất.

“Không có gì.” Chu Dĩnh Thanh cười lắc đầu, chỉ vào danh sách mục lục đang bày ra trên bàn: “Đó là.....”

Tống Kỳ lập tức xuất ra tư thế chuyên nghiệp, tỉ mỉ giới thiệu: “Chúng ta đã trước thay Trương phu nhân chọn lựa hai mươi bộ lễ phục mới nhất.” Nàng mở ra album ảnh chụp thật dày: “Đây là áo cưới ren thủ công Milan, hình thức cổ điển.” Lại lật vài tờ: “Còn đây là thiết kế kiểu dáng Paris mới, đường cong có vẻ giản lược, nhưng là chất liệu đặc biệt cẩn thận; tác phẩm thiết kế New York có vẻ lưu hành từ lâu, bất quá mặc vào đến đường cong siêu tuyệt mỹ!” Cô ân cần hỏi Chu Dĩnh Thanh: “Không biết Trương phu nhân thích nhất loại hình lễ phục nào? Có hay không chỉ định nhà thiết kế?”

Chu Dĩnh Thanh không đáp được, đáy lòng một trận hoảng. Tuy rằng nói chuyện luyên ỏi vài lần, cũng dẹt giấc mộng kết hôn, nhưng là này hết thấy đều tới đột nhiên, rất khó đem thiếu nữ thời kì ảo tưởng chuyển đến tình cảnh trước mắt ngay được.

Tống Kỳ đã sớm hiểu được bộ dáng: “Rất khó quyết định đúng hay không? Không quan hệ, chúng ta cứ thử từng bộ, chỉ cần Trương phu nhân thích, chúng ta đều có thể phối hợp.”

Tống Kỳ nhiệt tình giới thiệu, Chu Dĩnh Thanh liên tiếp thay đổi mấy bộ lựa trắng, bất quá cân nhắc nửa ngày, tất cả đều không hợp ý.

Một đêm không ngủ chống đến hiện tại, Trương Chi Tử có chút mệt mỏi, đứng trước cửa sổ sát đất, xem dòng xe đông đúc, tấp nập. Đèn xe lui tới, phóng nhanh trong đêm tối đan xen những ánh sao, tâm tình hần chốc chần mà kiên định.

Đã quyết định, cũng không cần nghĩ cái gì nhiều, sau này hắn chính là làm người trợ lý, trách nhiệm gia đình gánh lên vai.

Nghĩ đến, hắn mỉm cười, một trận hơi thở tươi mát tới gần: “Bộ này, xem có được không?” Chu Dĩnh Thanh nhẹ nhàng mở miệng.

Hắn quay đầu, trong lòng chấn động –

Đạm nâu tóc dài tùy ý búi thành búi tóc ôn nhu, lễ phục cắt may thập phần đơn giản, thiết kế, lộ ra cánh tay trắng nõn trơn bóng, những hạt châu nhỏ màu ngà điểm trên áo, dài theo giữa lưng cô đi xuống, phân

tán thành cuộn sóng xinh đẹp, sẵn ra nùng tiêm phù hợp đáng người, cô giấu không được hưng phấn, ánh mắt sáng như sao ngả nghiêng.

Trương Chi Tỉ không có mở miệng, ánh mắt nóng cháy gắt gao khóa trụ nàng, Chu Dĩnh Thanh khuôn mặt bắt đầu nóng lên.

“Đẹp mắt sao?” Ánh mắt như vậy rất..... Nói như thế nào, tóm lại, làm chocô rất khấn trương.

“Àn.” Trương Chi Tỉ phục hồi tinh thần lại, mỉm cười gật đầu.“Rất xinh đẹp.”

“Ta đã nói này bộ nhất định đẹp –” Thôi Anh Anh cũng phát biểu ý kiến, đem Chu Dĩnh Thanh đẩy càng tới gần hẳn.“Rất đẹp là đi? Trương phu nhân –”

Thôi Anh Anh cười nhìn hai người này. Xem, Trương Chi Tỉ gắt gao nhìn chăm chăm Chu Dĩnh Thanh không tha, ánh mắt nhiệt liệt như vậy, còn có Chu Dĩnh Thanh đã hồng đôi má, ai nói giữa hai người này không có cảm giác gì?

Chu Dĩnh Thanh thẹn thùng lắc đầu.“Nhưng là rất quý, là hoàn toàn mới, muốn mặt phải thêm gấp đôi tiền thuê.”

“Không quan hệ. Nếu em thích, liền thuê xuống dưới đi, phí thu thêm cứ đưa tới chỗ anh.” Trương Chi Tỉ bước tới gần, ở bên tai cô nhẹ giọng nói:“Thực sự thích hợp với em, lại đi chọn vài món, ần?”

Chu Dĩnh Thanh mặt càng đỏ hơn, , thẹn thùng trốn về phòng thử đồ.

Trương Chi Tỉ hít sâu một hơi, thử bình tĩnh điều chỉnh lại nội tâm rung động .

Chu Dĩnh Thanh tiếp tục chọn mấy lễ phục , thử mặc quyết định sau, Tống Kỳ cười tủm tỉm lấy ra một bộ áo bành tô màu trắng, đối với Trương Chi Tỉ nói:“Tân nương lễ phục thử mặc xong, kế tiếp đến phiên chú rể! Trương tiên sinh, đây là lễ phục thủ công Italy mời trước thử mặc nhìn xem được không?”

Trương Chi Tỉ tiếp nhận, hần nhú mày:“Bộ thoát nhìn như là quần áo thiếu gia, muốn hần mặc vào thân? Khó mà làm được.”

“Chu Dĩnh Thanh,” Hít sâu một hơi, thanh âm trầm thấp của hần quanh quẩn ở trong phòng Vip.“Em có thể hay không lại đây giúp anh?”

Bất chấp trên mặt đang bắt đầu trang điểm,cô lập tức đứng dậy lại gần, giật mình hiểu được là chuyện gì xảy ra.

“Ách..... Tôi cảm thấy anh ấy có vẻ không thích hợp loại âu phục này.” Chu Dĩnh Thanh ngẩng kia bộ đồ bạch mã vương tử, nhìn nhìn lại Trương Chi Tỉ biểu cảm kỳ quái, mỉm cười đối Tống Kỳ nói:“Tôi đến giúp anh ấy chọn đi!”

Cô cấp tốc theo tìm ra mấy bộ tây trang màu sẫm, vừa quay đầu lại, thấy tượng ma lơ lửng trong tủ kiếng thủy tinh mặc tây trang màu nâu đỏ, đường cong tao nhã, đường cắt may lưu loát, cô chỉ vào.“Bộ này có thể thử mặc không?”

Chu Dĩnh Thanh quả nhiên là có mắt thẩm mỹ, bộ tây trang hợp với dáng người Trương Chi Tỉ cao lớn thon dài, chẳng những thập phần vừa người, càng có vẻ trầm ổn nho nhã.

“Ai nha, Trương tiên sinh mặc vào đến thật là đẹp mắt, quả thực giống như là model!” Tống Kỳ chặc chặc tán thưởng không thôi.

Thực sự hảo có mị lực..... Khuôn mặt tỉ mỉ trang điểm của Chu Dĩnh Thanh tức thì nổi lên mây đỏ.

Nhìn thấy bạn tốt hai trên má ngay cả trang điểm đều che lấp không được đỏ ửng, Thôi Anh Anh không nhịn được lại lạnh lạnh mở miệng:“Đúng vậy, vẫn là lão bà có vẻ hiểu biết lão công.” Cô còn cố ý cường điệu:“Đúng hay không a? Trương phu nhân?”

Chu Dĩnh Thanh không kịp phản ứng, sau lưng liền vang lên một trận tiếng bước chân dồn dập.

“Hả, động tác nhanh như vậy, đã đổi lễ phục a?” Cốc Đông Xuyên vọt vào đến, thở hồng hộc nói:“Hắc, rất nhanh a!”

“Người bạn rộn, đến bây giờ mới đến à?” Trương Chi Tử hướng Cốc Đông Xuyên trước ngực đấm một quyền. “Bạn cùng kí túc xá đại học, Cốc Đông Xuyên.”

Tiếp theo đưa tay kéo, đem cô kéo lại bên cạnh, giới thiệu cho bạn tốt. “Chu Dĩnh Thanh.”

Bàn tay hần thật dày, vững vàng bao tay nhỏ bé tinh tế của cô, ấm áp, tê tê..... Chu Dĩnh Thanh khuôn mặt lại tức thì thiêu hồng.

Trương Chi Tử tiếp theo hướng Cốc Đông Xuyên giới thiệu Thôi Anh Anh. “Vị này là Dĩnh Thanh đồng học...”

“Mỹ nữ ta nhưng cho tới bây giờ sẽ không sai quá,” Cốc Đông Xuyên nhướn mày cười khê. “Ta đương nhiên biết, là Thôi quản lý của ngân hàng Nhật Thăng!”

Trùng hợp là cùng làm chung một ngành, gần nhất còn vì công việc mà trở thành đối thủ, làm sao có thể không biết ?

Không thể tưởng được ở trong này gặp gỡ cừu gia..... Cốc Đông Xuyên áp chế nghi vấn trong lòng, giả bộ thoải mái tự tại đối với Thôi Anh Anh nói: “Thôi quản lý, vài ngày không thấy, vẫn là như vậy xinh đẹp đâu!”

Đáng tiếc mỹ nhân chính là hừ lạnh một tiếng, lại quay đầu đi chỗ khác, chút không nể mặt.

Hần lơ dềnh cười cười, đôi mắt đen bóng vòng vo chuyển, tiếp tục nói: “Nghe nói, gần nhất ngân hàng Nhật Thăng tiêu thụ không tốt lắm, chữ số tựa hồ không quá lớn..... Khó trách Thôi quản lý hôm nay có thời gian rảnh ở trong này nhàn hoảng.”

“Nhàn hoảng?” Nói như vậy nói, không biết là có chút quá đáng sao? Thôi Anh Anh oán hận trừng mắt hần. “Người – Công việc của ta rất nhiều, bận đến nỗi ngay cả ăn cơm thời gian đều không có, nếu không phải bạn tốt nhờ vả, ta nào có không ngồi ở chỗ này, mời người làm rõ ràng được không?”

“Phải không –” Cốc Đông Xuyên kéo dài ngữ điệu, khoe môi lại là kia mặt không hiểu cười.

Thôi Anh Anh vừa nghe, không hiểu giận sôi lên, đôi mắt đen láy chớp chớp, một phen lửa giận vừa muốn nổi lên, Chu Dĩnh Thanh kịp thời ra tiếng dịu đi không khí.

“Đừng nói nữa a!” Cô nhẹ nhàng đẩy đẩy Anh Anh. “Nhanh đi chọn lễ phục phù dâu đi!”

“A, ta làm phù dâu a?”

Trương Chi Tử rất có ăn ý tiếp lời. “Thôi tiểu thư xinh đẹp như vậy, đương nhiên là phù dâu tốt nhất được chọn.” Hần vỗ vỗ bả vai Cốc Đông Xuyên. “Đi thôi, người cũng phải đi chọn lễ phục, phù rể tiên sinh.”

“Cái gì?!” Thôi Anh Anh cùng Cốc Đông Xuyên đồng thời kêu sợ hãi.

“Không sai, nhanh đi nhanh đi!”

Đem hai người đẩy hướng phòng thử đồ, Trương Chi Tử cùng Chu Dĩnh Thanh nhìn nhau nở nụ cười.

Ép buộc hồi lâu, cuối cùng lễ phục phù rể phù dâu cũng được định, lúc này, nhiếp ảnh gia cũng đến thảo luận chi tiết chụp ảnh. Bất quá, ý kiến Chu Dĩnh Thanh, làm ọi người đương trường kinh ngạc không thôi.

“Ta nghĩ, chúng ta chỉ cần đơn giản chọn 6 tấm ảnh chụp là được rồi.” Nàng nói.

“Chỉ chọn 6 tấm? Có thể hay không quá ít ? Kết hôn là nhân sinh đại sự, chụp được ảnh chụp đẹp, lưu lại trân quý, về sau tùy thời đều có thể lật xem, cả đời ngọt ngào mật mật nha!” Tống Kỳ cực lực cổ vũ. “Hơn nữa, Trương tiên sinh cùng Trương phu nhân đứng chung một chỗ, quả thực chính là vương tử cùng công chúa, hần là chụp nhiều ảnh a!”

Chu Dĩnh Thanh trả lời: “Chúng ta thật sự không có nhiều thời gian như vậy, thực sự.”

Cô biết Trương Chi Tử bề bộn nhiều việc, đặc biệt Trương bá bá thân thể tình huống còn chưa có khôi phục, hôn lễ đơn giản có thể, không cần tốn nhiều thời gian.

Tống Kỳ thử thuyết phục cô. “Nếu là Trương phu nhân lo lắng là thời gian, ta đây đề nghị chỉ tại studio chụp ảnh là tốt rồi, như vậy có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian. Hơn nữa, vô luận Trương phu nhân muốn chụp mấy tấm, đều phải cùng thời gian trang điểm tạo hình, không bằng chụp nhiều một chút, có thể chọn lựa ảnh chụp nào đẹp nhất.”

“Ta tin tưởng vị nhiếp ảnh gia kỹ thuật chuyên nghiệp này nhất định phi thường tốt, chỉ cần chụp cái mấy tấm, có thể lựa ra ảnh chụp tốt nhất, như vậy là đủ rồi.” Chu Dĩnh Thanh giọng điệu kiên định.

Trương Chi Tử hai tay ôm ngực, ung dung xem hai người như thế nào so chiêu, trong lòng có chút thuyết phục. Chụp áo cưới hẳn là giấc mộng của các cô gái? Khá lắm Chu Dĩnh Thanh thật độc đáo!

“Trương phu nhân nói như vậy là không sai a, nhiếp ảnh gia của chúng ta kỹ thuật tuyệt đối là không lời nào để nói, chính là, chúng ta công ty bình thường ít nhất phải chụp hai mươi tư tấm, nếu là Trương phu nhân chỉ chụp 6 tấm, phí dụng vẫn giống hai mươi tư tấm.”

Tống Kỳ chuyển hướng Trương Chi Tử, mang ý tứ trưng cầu hàm xúc. “Trương tiên sinh, ngài cảm thấy sao?”

“Ta không có ý kiến.” Trương Chi Tử đối với Tống Kỳ nói: “Tống tiểu thư, chụp ảnh chuyên nghiệp, cứ dựa theo phu nhân ta yêu cầu, về phần giá cùng các chi tiết khác, ta lại cùng người thảo luận.”

Nói vừa xong, hân cũng ngây ngẩn cả người.

Phu nhân ta..... Như vậy xứng hô, hân thế nhưng thốt ra.

Nhanh như vậy liền hoàn toàn nhận cô sao? Cũng là, đã muốn kết hôn, hân hẳn là muốn nhanh chóng thay đổi thói quen.

Phu nhân ta..... Như vậy vô cùng thân thiết lại thông báo ọi người biết, làm cho Chu Dĩnh Thanh đôi má đột nhiên lại nóng lên, không dám ngẩng đầu nhìn hân.

“Ai, được rồi, hết thấy liền y theo ý tứ Trương tiên sinh cùng Trương phu nhân xử lý. Chúng ta đây đến xem ngày chụp ảnh.....” Tống Kỳ mở làm lịch.

“Ngày mai được không?” Trương Chi Tử quay đầu hỏi nhiếp ảnh gia.

Nhiếp ảnh gia đại bài nói: “Ngày mai a? Buổi sáng chỉ có có hai giờ đủ không? Ta xem a —”

“Đủ, đủ, chúng ta ngày mai tới sớm!” Chu Dĩnh Thanh cướp trả lời.

Hậu, này đôi tân nhân là như thế nào ~~ Tống Kỳ mắt trợn trắng.

Trương Chi Tử gật gật đầu. “Àn, kia hết thấy liền phiền toái Tống tiểu thư an bài.”

Tống Kỳ thở dài, đành phải gõ định lúc này.

Sau khi đi công ty áo cưới, bọn họ cùng đi ăn lẩu. Cốc Đông Xuyên cùng Thôi Anh Anh luôn tranh cãi, làm Trương Chi Tử cùng Chu Dĩnh Thanh liên tiếp bật cười. Chu Dĩnh Thanh vội vàng vì mọi người chia thức ăn mức canh, lẩu sôi ừn ựt, cô phần hồng đôi má, hân cùng Chu Dĩnh Thanh dựa vào thật gần, thân thể của nàng có một cỗ mùi hương tươi mát tao nhã, sợi tóc mềm mại thỉnh thoảng phát qua vai hân.

Trương Chi Tử đáy lòng ấm áp dễ chịu. Có bao nhiêu lâu không có cảm giác sung sướng như vậy? Hâm hực đã lâu, ngực bây giờ rộng mở trong sáng.

Là vì cô sao?

Trên đường đưa cô về nhà, Trương Chi Tử khước miệng thủy chung duy trì giờ lên độ cong.

Bỏ qua một bên phụ thân cố tình gây sự, tính tâm ngấm lại, cô khí chất, dịu dàng tao nhã, với cá tính kiên trì, còn có cử chỉ tự nhiên hào phóng.....

Ngực hân cứng rắn, lặng yên nổi lên một cỗ hơi hơi, nhàn nhạt ngọt ý.

Tính toán thử, đây là bọn họ nhận thức thứ mười bốn ngày, vừa khéo là hai tuần lễ.

Studio truyền phát tin âm nhạc nhẹ nhàng, Trương Chi Tử ôm Chu Dĩnh Thanh, hai người kỳ quái thực hiện tư thế nhiếp ảnh gia yêu cầu.

“Đến, chú rể lại thấp một chút, gần tân nương một chút, gần chút nữa một chút –”

“A! Một cái trọng tâm bất ổn, Trương Chi Tỉ cùng Chu Dĩnh Thanh ngã cùng nhau.

“Không nên cử động!” Nhiếp ảnh gia hét lớn một tiếng: “Này tư thế rất đẹp! Này biểu cảm rất tốt!”

Tuy rằng cảm thấy có chút chật vật, nhưng là không biết tại sao, hai người kia chính là quả là muốn cười.

Chu Dĩnh Thanh tựa vào trên người Trương Chi Tỉ, bờ ngực cứng rắn ở trên lưng cô, bàn tay to của Trương Chi Tỉ vòng eo nhỏ của nàng, hai người thân mật tựa vào nhau, mùi nước hoa nhàn nhạt, dần dần nhiệt độ cơ thể nóng lên, làm cho Chu Dĩnh Thanh thần trí mê loạn.

“Ok! Quá tuyệt vời!” Nhiếp ảnh gia kích động chạy tới: “Trương tiên sinh, Trương phu nhân, các người thật sự là rất có ăn ý, biểu cảm, hình ảnh cùng cảm giác đều rất tuyệt!”

Nhiếp ảnh gia một bên kết thúc công việc một bên khen: “Nếu như các đôi tân nhân đều giống hai người, ta đây đã có thể thoải mái từ lâu!”

“Em có khỏe không?” Trương Chi Tỉ lời kéo cô đứng dậy, thuận tay thay cô sửa sang lại vòng đội đầu. Chu Dĩnh Thanh trên người luôn phát ra một cỗ mùi hương tươi mát tao nhã, hấp thích hương vị như vậy, lạnh nhạt mà không đăng hoàng, lại gặt gao ôm lấy tâm tư của hắn.

“May mắn chỉ chụp mấy tấm, bằng không nếu thực sự như vậy đứng đây cả ngày, mặt em chắc cười đến bị chuột rút.” Chu Dĩnh Thanh đuổi thân thân thể mềm mại, sờ hai gò má có chút cứng nhắc nói.

“Đúng vậy!” Hắn thập phần tán thành, phương môi cười nhẹ: “Cám ơn quyết định của em.”

Đây là khen cô sao? Chu Dĩnh Thanh lại đỏ mặt.

Thay ra áo cưới, kế tiếp nên là chọn mua nhẫn cưới.

“Nơi này là do di Kỉ giới thiệu.” Trương Chi Tỉ đi đến cửa hàng đá quý, đẩy cửa thủy tinh ra.

Tuy rằng là thời gian giữa trưa nghỉ ngơi, trong tiệm khách nhân lại vẫn không ít.

Thẩm Tri Thu cười khanh khách đi tới: “Là Chi Tỉ cùng Dĩnh Thanh sao?”

“Thẩm tiểu thư? Ngượng ngừng, muốn tới phiên toái người.”

“Người rất khách khí a, bình thường ta luôn phiên toái Kỉ lão sư giáo họa, hiện tại thật vất vả có cơ hội hồi báo!” Thẩm Tri Thu kéo tay Chu Dĩnh Thanh: “Đến, chúng ta đến bên trong chậm rãi tán gẫu.”

Đi qua tấm bình phong bằng gỗ in phong cảnh núi non tuyệt đẹp, trước mắt là phong cách hoàn toàn bất đồng, ngà voi bạch đá cẩm thạch phô, đồ cổ điêu khắc tử bát, phô thượng hồng trù gấm vóc đàn chiếc ghế, nhất phái lão Thượng Hải.

“Thật lịch sự tao nhã!” Chu Dĩnh Thanh sợ hãi than.

“Đó là Kỉ lão sư theo giúp ta cùng đi chọn, ánh mắt không sai đi?”

Trương Chi Tỉ khẽ gật đầu. Điểm ấy hắn không phủ nhận.

“Chúng ta đến xem nhẫn cưới đi!” Thẩm Tri Thu mở ra ngăn tủ, thuần thục lấy ra mấy đôi nhẫn kim cương, đèn bật lên, kim cương hào quang lẫn nhau lóng lánh.

Chu Dĩnh Thanh chính là xem, không có mở miệng.

“Đến, trước thử xem này một cái.” Thẩm Tri Thu đưa một cái nhẫn kim cương: “1 carat, tỉ lệ cùng kiểu dáng đều tốt hết lời để nói.”

Chu Dĩnh Thanh tiếp nhận thử, dè dặt cẩn trọng đeo lên.

“Dĩnh Thanh tay trắng lại non mịn, đeo lên thật là đẹp mắt!” Thẩm Tri Thu chuyển hướng Chi Tỉ: “Có phải hay không?”

Trương Chi Tỉ nhàn nhạt đáp: “Cô ấy thích là tốt rồi, ta không có ý kiến.”

Thẩm Tri Thu lại hỏi: “Dĩnh Thanh, thích không?”

Chu Dĩnh Thanh cần môi, như là ở suy tư chút cái gì.

“Hoặc là chọn lại cái kiểu khác?” Vài ngày gặp nhau, Trương Chi Tỉ cũng ước chừng hiểu được, Chu Dĩnh Thanh tuy rằng bề ngoài thoát nhìn trầm tĩnh ôn thuận, kỳ thực là cái rất có chính kiến của mình.

Chu Dĩnh Thanh lặng im hồi lâu, cuối cùng mở miệng: “Nhất định phải mua nhẫn kim cương sao? Có thể hay không..... Mua cái nhẫn bạch kim là tốt rồi?”

“Nhẫn bạch kim? Không thích nhẫn kim cương sao?” Thẩm Tri Thu kinh ngạc hỏi.

Chu Dĩnh Thanh nhàn nhạt cười: “Chỉ cần nhẫn bạch kim đơn giản là tốt rồi, không cần quá sang trọng. Nói như vậy, nếu là thời điểm bình thường, cũng có thể đeo.” Nhẫn cưới không đều hẵn là tùy thời đeo trên tay sao? Nếu chọn một nhẫn kim cương khủng, có thể nào đeo an tâm?

Thẩm Tri Thu có chút khó xử: “Như vậy có thể hay không rất keo kiệt? Kỉ lão sư đặc biệt nói rõ, ít nhất muốn cho người theo 1 carat nhẫn kim cương nha! Nơi này còn có rất nhiều kiểu dáng, lại chọn nhìn xem được không?”

“Nhưng là ta chỉ thích cái loại nhẫn này a!” Chu Dĩnh Thanh kiên trì.

Trương Chi Tỉ nở nụ cười. Chu Dĩnh Thanh, thật đúng là đặc biệt.

“Ta cũng cảm thấy nhẫn bạch kim có vẻ thích hợp.” Hắn mở miệng: “Thẩm tiểu thư có thể hay không trước tìm một ít bạch kim đối giới làm cho chúng ta nhìn xem?”

“Được rồi.” Thẩm Tri Thu gọi điện thoại, nhân viên phục vụ trong tiệm lập tức đưa vào đến mấy nhẫn thanh lịch.

Thuần trắng trước mặt, đường cong ngắn gọn tao nhã, như vậy đã nội liễm lại cảm giác hào phóng, Chu Dĩnh Thanh liếc mắt một cái liền thích.

Trương Chi Tỉ theo ánh mắt của nàng vọng đi qua, lập tức hiểu được.

“Anh giúp em đeo.” Hắn cầm tay Chu Dĩnh Thanh, đeo nhẫn vào.

Hết thấy tới quá nhanh, Chu Dĩnh Thanh không kịp phản ứng, trên tay đã có chiếc nhẫn.

“Được không?” Trương Chi Tỉ tới gần cô nói nhỏ bên tai, hơi thở nam nhân thoáng chốc thiêu nóng khuôn mặt nhỏ nhắn của cô.

Lại tới nữa! Thế nào cũng phải như vậy làm cho người ta mặt đỏ tim đập không thể sao?

“Àn, thực thích.” Cô cúi đầu, nhẹ giọng nói.

“Hảo.” Trương Chi Tỉ không nhanh không chậm, giọng điệu trầm ổn mở miệng: “Như vậy, chúng ta quyết định đôi nhẫn này làm nhẫn cưới, mời Thẩm tiểu thư giúp chúng ta chuẩn bị.”

“Nhưng là, Kỉ lão sư nói..... Ai.” Thẩm Tri Thu đau đầu cực kỳ, cái này thế nào nói rõ nha?

“Ta sẽ cùng dì Kỉ giải thích.” Trương Chi Tỉ nhìn Chu Dĩnh Thanh liếc mắt một cái, lại nói một câu: “Cô ấy thích là tốt rồi.”

Thẩm Tri Thu nghe xong, đầu đầu mình một cái, bưng tỉnh đại ngộ: “Cô ấy thích là tốt rồi? Oa, nguyên lai đối với Dĩnh Thanh tốt như vậy a? Ta nên cùng Kỉ lão sư hảo hảo mà báo cáo!”

Trương Chi Tỉ mỉm cười.

Chu Dĩnh Thanh vẫn là thẹn thùng. Cô cúi đầu thưởng thức chiếc nhẫn trên tay, lại hỏi: “Kia..... Có thể hay không ở bên trong nhẫn khắc tên?”

“Đương nhiên có thể! Khắc hai chữ cái tên tiếng Anh các người, ok?” Thẩm Tri Thu làm việc thật năng suất, xuất ra biên lai, đưa tới hai người trước mặt.

Trương Chi Tỉ tiếp nhận giấy bút, viết xuống tên tiếng Anh của mình, đưa cho Chu Dĩnh Thanh.

Aaron, bút tích cứng cáp đoạn chính, quả thật là nét chữ là nét người. Chu Đình Thanh ngược cẳng thẳng, viết xuống tên mình kể bên.

“Khắc tên là thực có ý nghĩa, bắt quá nhiều chữ như vậy, sợ sẽ nhỏ đến nỗi mơ hồ.....” Vừa mới trả lời quá nhanh, Thẩm Tri Thu tính tới tính lui, đầu càng đau.

Chu Đình Thanh nghĩ nghĩ, lại hỏi: “Như vậy, có thể ở của anh ấy nhấn khắc tên của ta, ở của ta nhấn khắc tên của anh ấy Aaron sao?”

“Ồ nhấn cười của mình khắc tên đối phương? Đề nghị này rất hay a!” Thẩm Tri Thu một mặt ý cười. “Rất có ý nghĩa, Chi Tỉ.”

“Cô ấy thích là tốt rồi.” Trương Chi Tỉ vẫn cứ chính là mỉm cười.

4. Chương 4: Chương 5

Trương Chi Tỉ vừa mới trở về cương vị công tác, buổi chiều hôm đó, bóng dáng Đàm Lị liền xuất hiện tại lầu một đại sảnh công ty.

Thang máy lên đến lầu 15, tầng này công ty vông tượng khoa học kĩ thuật Trung hoa địa khu văn phòng CEO Dương Bảo La, Đàm Lị vừa đi ra thang máy, Dương Bảo La sớm nhận thông báo, tự mình ở cửa chờ đợi.

“Lily, đã lâu không gặp a! Thế nào rảnh rồi về Đài Loan?” Hấn cười hì hì bắt tay hàn huyên. Đàm Lị ở tổng công ty marketing ngành công tác, nhưng lại là lão bà của tổng công ty tài vụ trưởng đương nhiệm, nên hảo hảo tiếp đãi vị khách quý ở xa tới này.

Nói sau, hấn cũng nghe một tin mới, cùng cô có liên quan tin tức điều động chức vụ.

“Ta nghỉ ngơi vài ngày.” Đàm Lị cười cười, quơ quơ trên tay đề túi. “Nhạ, Mac năm ba mươi lăm Whiskey, không dễ kiếm, mang đến riêng cho lão bằng hữu.”

Chắc chắn, quả thực rất có một chai. Dương Bảo La biểu cảm thụ sủng nhược kinh. “Rất khách khí a! Lily, bên này mời.” Hấn cười ghênh cô vào văn phòng.

Hai người ở trên sofa ngồi xuống, Đàm Lị gọn gàng dứt khoát cho biết ý đồ đến. “Paul, ta trở về là có hai chuyện cần làm. Thứ nhất, nghe nói nơi này vị trí quản lý phòng kế hoạch luôn bỏ trống, ta đã hướng tổng công ty xin điều đến công ty chi nhánh Đài Loan, công văn điện tử này hai ngày nữa hấn là sẽ đến tay người.”

“Ta cũng có nghe việc này.” Dương Bảo La cười. Đàm Lị nghiệp vụ kinh nghiệm phong phú, hấn cũng không bài xích làm cho cô bổ sung chức vụ thiếu này.

Đàm Lị thở dài. “Chuyện thứ hai, ta là tìm đến Aaron.”

Dương Bảo La ra vẻ kinh ngạc hỏi: “Aaron? Trương Chi Tỉ?”

Đàm Lị gật gật đầu, ánh mắt âm đạm.

Khi ở cùng trường bên Mĩ, Trương Chi Tỉ ở các phương diện đều phi thường vĩ đại, nhưng cá tính nội liễm điệu thấp, thậm chí có chút buồn, cô vừa vận tương phản, sáng sủa hoạt bát, chung quanh đều có thể cùng nhân hoà mình, chỉ cần ở địa phương có cô, luôn vô cùng náo nhiệt. Lúc ấy, nếu không phải cô chủ động tiếp cận Trương Chi Tỉ, hơn nữa các học sinh ồn ào, chỉ sợ hai người cũng sẽ không có cái gì cùng xuất hiện.

Cô tuy rằng thích khí chất Trương Chi Tỉ trầm ổn lại hơi lãnh điều, nhưng là cùng nhau chung sống lâu ngày, tính cách hoạt bát cô cảm thấy thiếu chút cái gì, khi gặp William nhiệt liệt theo đuổi, cô hoàn toàn chống đỡ không được.

Có ai có thể cự tuyệt ba ngày thì hết hai ngồi dưới nền dùng bữa tối cùng lời ngon tiếng ngọt? Còn có hoa tươi cùng xe thể thao tiếp đưa? Huống chi William vẫn là tổng giám đốc vụ trưởng, trong một trăm người có giá trị hơn trăm triệu.

Nhưng là, cô phát hiện sau khi kết hôn William, vẫn như cũ trêu hoa ghẹo nguyệt, lưu luyến quên đường về, Đàm Lị bắt đầu hối hận rồi đi Trương Chi Tỉ.

Mấy ngày hôm trước, cô cùng William tranh cãi một trận âm ỉ, một mạch hướng tổng công ty xin thư đổi đi nơi khác, cô suy nghĩ trở về Đài Loan bình tĩnh một thời gian, nếu hai người cuộc sống không thể lấy được nhận thức chung, cô thà rằng rời đi.

Có lẽ, cô có thể lại trở lại bên cạnh Trương Chi Tỉ..... Ít nhất, hắn sẽ bao dung cô, sẽ sủng cô, cưới cô.

“Aaron là ở nơi này không sai, bắt quá –” Dương Bảo La trên mặt có một chút kỳ dị cười. “Hắn vừa mới kết hôn, người không nghe nói sao?”

“A? Kết hôn?” Đàm Lị cứng họng, một hồi lâu mới nói ra. “Ta nhớ hắn trở về Đài Loan mới mấy tháng mà thôi.....” Làm sao có thể nhanh như vậy tìm đến đối tượng kết hôn?

“Này thôi, tốt nhất hỏi hắn bản thân có vẻ rõ nhất.”

Dương Bảo La cũng từng ở tổng công ty nước Mỹ biết qua một đoạn thời gian, lúc ấy Trương Chi Tỉ cùng Đàm Lị là một đôi người người ca ngợi, bởi vậy Đàm Lị cùng tài vụ trưởng William kết hôn chớp nhoáng, làm ột đoàn đồng sự ngả vớ kính mắt.

Rồi sau đó, Trương Chi Tỉ mời triệu hồi công ty chi nhánh Đài Loan, công tác biểu hiện vẫn như cũ sáng lạng, nhưng là không có nghe nói qua sinh hoạt cá nhân của hắn, khi nhận được thiệp cưới của hắn, Dương Bảo La còn tưởng rằng là chính mình nhìn lầm rồi.

“Kia.....” Đàm Lị trấn định, truy vấn: “Hắn ở văn phòng sao?”

“Hắn là vậy, hôm nay vừa vặn trả phép trở về đi làm.” Dương Bảo La nhún nhún vai. “Cũng không biết là chuyện gì xảy ra, ta cho rằng hắn hẳn là đi hưởng tuần trăng mật.”

Trước tiên gặp mặt rồi nói sau! Đàm Lị chấn tác tinh thần, treo lên tươi cười. “Ta muốn gặp hắn, có thể chứ?”

Dương Bảo La từ chối cho ý kiến quán buông tay. “Hắn ở lầu 14, ta mời thư ký dẫn người đi qua tìm hắn.”

“Không cần, ta chính mình tìm được rồi.” Đàm Lị đứng dậy. “Có lẽ có thể cho hắn một cái kinh hỉ lớn –”

Kết hôn thì đã có sao? Kết hôn chớp nhoáng lại ly hôn chỗ nào cũng có, chính cô lúc đó chẳng phải sao? Bằng Đàm Lị cô thông minh xinh đẹp, nam nhân nào có thể tránh được lòng bàn tay của cô?

Huống chi bọn họ quen nhau năm năm, cô tin tưởng Trương Chi Tỉ rất nhanh sẽ trở lại bên mình.

Nâng cằm, thất lưng đứng thẳng đầy kiêu hãnh, Đàm Lị tràn ngập tự tin bước ra văn phòng Dương Bảo La.

Kinh hỉ lớn? Dương Bảo La nhìn bóng lưng tuyệt đẹp của Đàm Lị, nhớ tới mấy ngày hôm trước trong hôn lễ, khí chất tươi mát, cử chỉ tự nhiên hào phóng của Chu Đình Thanh, phóng phật là hoa hồng đỏ chống lại tiểu bách hợp, không biết cấp dưới tốt của mình, rốt cuộc thích người nào?

Đàm Lị uốn đầu tóc xoắn gọn lộn to, bộ đồ vest vừa người ôm lấy dáng người kiện mĩ, hai chân thon dài đi giày cao gót, khách khách tiếng vang khiến ọi người chú ý.

Vừa mới đến trước văn phòng Trương Chi Tỉ, Trần thư ký lập tức đón nhận.

“Là Đàm tiểu thư sao? Trương thủ trưởng đang cùng các chủ quản khác họp bàn công việc, chị muốn hay không ngồi một lát?” Cô đã sớm nhận được trên lầu truyền đến tin tức.

“Tốt a.” Đàm Lị đi về phía trước, thân thủ định mở cửa ban công của Trương Chi Tỉ, Trần thư ký vội vàng che ở cửa.

“Thật sự là thật có lỗi, các chủ quản đang cùng giải quyết công việc, chỉ sợ không tiện cho Đàm tiểu thư đi vào.” Trần thư ký tao nhã hướng tới phòng họp cách vách. “Phiền toái Đàm tiểu thư tới phòng này ngồi trước, được không?”

Đàm Lệ trừng mắt, lạnh mặt, không tình nguyện theo Trần thư ký đi vào phòng họp.

An bày chỗ cho khách xong, Trần thư ký chạy nhanh đi pha tách cà phê.

Từ Trương Chi Tỉ trước đây, ở tổng công ty nước Mỹ cùng Đàm Lệ có một chuyện tình đẹp, đã sớm ở công ty truyền lưu mở ra, thủ trưởng vừa mới kết hôn lúc này tình cũ tìm tới cửa đến?

Bụng cà phê nóng hầm hập, Trần thư ký xa xa trộm nhìn bóng dáng mê người ở phòng họp, trái lại tự thở dài.

Trương Chi Tỉ họp xong, đã là tới 6 giờ rưỡi. Hắn đi ra phòng họp bộ nghiệp vụ, lấy điện thoại cầm tay ra, gọi điện thoại cho Chu Dĩnh Thanh.

“Là anh. Mấy giờ tan tầm?” Từ chỗ hắn công ty Chu Dĩnh Thanh coi như tiện đường, hai người có thể mỗi ngày cùng tan tầm.

Nghỉ vài ngày, rõ ràng có một đồng sự tình chờ hắn, nhưng là lòng tham của hắn di động, rất muốn mau mau về nhà, tựa như mấy ngày hôm trước giống nhau, thoải mái ở trong phòng, ăn đồ ăn nóng hầm hập, nhìn mặt Chu Dĩnh Thanh mỉm cười ngọt ngào, cùng cô thiên nam địa bắc trò chuyện, còn có, ôm lấy cô mềm mại thân mình, sưởi ấm lẫn nhau.....

“Khả năng còn phải một lát, anh đói bụng sao? Ăn trước vài món điểm tâm, được không?” Nghe được tiếng nói hắn trầm thấp mà tràn ngập từ tính, Chu Dĩnh Thanh không hiểu hảo tâm tình.

“Không quan hệ, từ từ sẽ đến, bạn hết lại gọi điện thoại cho anh.” Trương Chi Tỉ dừng máy, đi trở về văn phòng.

Trần thư ký vừa thấy, lập tức tiến lên báo cáo. “Trong lúc anh họp, có một vị Đàm tiểu thư ở phòng họp chờ.”

Đàm tiểu thư? Cái họ này rất quen thuộc. Trương Chi Tỉ nguyên bản nhợt nhạt tươi cười dần dần biến mất, ánh mắt lạnh nhạt quét về phía phòng họp, cất bước tiến đến.

Hắn mở ra cửa phòng họp. Quả thật là Đàm Lệ.

“Hi, Aaron.” Đàm Lệ ngửa đầu, hai tròng mắt phấp phấp hơi nước nhìn hắn.

Trương Chi Tỉ bên cạnh cô ngồi xuống. “Thế nào rảnh rồi về Đài Loan?”

Đàm Lệ không nhịn được, ồ ồ chực khóc giận dữ mắng. “Aaron~~ người làm sao có thể như vậy! Người làm sao có thể cùng người khác kết hôn!”

Nguyên lai là vì chuyện này?

“Người cũng không cùng William kết hôn?” Trương Chi Tỉ hai tay ôm ngực, thẳng tắp nhìn cô.

Đàm Lệ chợt dạ cúi đầu, nghẹn ngào nói: “Ta sai lầm rồi, ta không phải hắn là cùng William cùng nhau.” Cô lôi kéo tay Trương Chi Tỉ, cầu xin. “Aaron, ta lập tức cùng William ly hôn, người trở về nước Mỹ, chúng ta một lần nữa bắt đầu, được không? Được không?”

“Lily, người –” Trương Chi Tỉ di động vang, cúi đầu vừa thấy, là Chu Dĩnh Thanh. Hắn đẩy tay Đàm Lệ ra, đứng dậy đi đến bên cửa sổ tiếp điện thoại.

“Em có thể về nhà. Anh ở đâu?” Dịu dàng âm vận lay động tiếng lòng hắn, Trương Chi Tỉ khóe miệng dạng nổi lên nhợt nhạt cười, thấp giọng đáp vài câu mới cắt đứt.

Thu hồi điện thoại, hắn cũng thu hồi ý cười, xoay người xem Đàm Lệ. “Ta có việc phải đi trước.”

Đàm Lệ ngây ngẩn cả người. Từ trước vô luận cô thế nào tùy hứng tranh cãi ầm ĩ, Trương Chi Tỉ chưa bao giờ từng lãnh đạm như vậy đối đãi nàng, hiện tại là chuyện gì xảy ra?

“Người không theo giúp ta sao? Ta thật vất vả mới trở về!” Cô hoảng loạn.

“Người nên ở cùng William.” Hấn thần sắc nghiêm túc nhìn cô. “Ta đã kết hôn, Đàm Lệ. Mà ta hiện tại nên đi bồi lão bà của ta.”

Lưu lại Đàm Lệ một mặt kinh ngạc, Trương Chi Tỉ xoay người đi ra phòng họp, trở lại văn phòng nói rõ Trần thư ký một ít chờ làm hạng mục công việc sau, cầm lấy chìa khóa xe, mang theo túi công văn, đi mất.

Chu Dĩnh Thanh vừa mới lên xe, Trương Chi Tỉ liền nhìn thấy trong lòng cô ôm một xấp tài liệu. Hấn kinh ngạc hỏi: “Em đem công việc mang về làm?”

“Àn, sợ cho anh chờ lâu. Chúng ta ăn cơm trước, sau đó lại tiếp tục công tác.” Chu Dĩnh Thanh điều chỉnh dáng ngồi thành thoải mái. “Mấy ngày nay không ở công ty, đôi rất nhiều việc.”

Hấn cười cười. Nguyên lai cô cùng hấn, cũng là cái không bỏ xuống được công việc của mình.

“Tủ lạnh còn có một ít thịt cùng cà chua, buổi tối ở nhà ăn cà chua thịt vụn mỳ Ý, được không?” Mấy ngày nay, hai người không ra xa nhà, Trương Chi Tỉ mang theo Chu Dĩnh Thanh loay hoay lẫn lộn ở trong nhà, cũng mua thêm một số dụng cụ làm bếp, còn có hoa hoa thảo thảo, quần gia chỉnh đốn thoải mái.

“Kỳ thực, ăn cái gì đều hảo, dù sao về sau dạ dày anh liền giao cho em quản.” Thừa dịp đèn đỏ, hấn chồm người qua Chu Dĩnh Thanh, vô cùng thân thiết ở bên tai cô nói: “Không bằng tỉnh điểm phiền toái, anh xem..... Àn em là no rồi.”

Chu Dĩnh Thanh không chịu được đùa giỡn, toàn bộ khuôn mặt thiêu nóng lên, nhất thời cũng suy nghĩ không ra nói cái gì đối đáp, chỉ phải nha nha nói: “Anh, anh thực chán ghét”

Biết rõ cô dễ dàng thẹn thùng, nhưng là hấn thiên vị đùa cô, càng đùa cô, hai người cảm giác lại càng vô cùng thân thiết.

Đèn xanh sáng, Trương Chi Tỉ khoe miệng vẫn cứ cười, vững vàng lái xe, hướng ẩm áp địa phương đi tới.

Về nhà, hưởng qua tay nghề tốt của Chu Dĩnh Thanh, Trương Chi Tỉ bưng một ly cà phê tiến thư phòng.

Chu Dĩnh Thanh sớm mở ra bút ký hình máy tính của cô, ở ở trên một cái bàn mới mua khác vùi đầu công tác.

Hấn tựa vào kệ sách, nhìn cô bàn khởi tóc dài, bóng lưng nghiêm túc ở bàn phím đánh chữ, ngực hơi hơi nóng lên.

Cô là vợ của hấn, là mẹ của con hấn sau này, bọn họ sẽ giống như vậy, làm bạn, cùng nhân sinh hảo thời gian.

Vừa mới bước vào đời sống hôn nhân vài ngày, tâm tư của hấn là trước nay chưa có bình tĩnh cùng yên ổn, liền ngay cả Đàm Lệ — thời gian trước còn làm cho hấn nhớ tới liền tâm tình buồn bực Đàm Lệ, hôm nay bỗng nhiên xuất hiện tại trước mặt hấn, hấn thế nhưng cũng không có cái gì cảm giác đặc biệt, chỉ vội vã muốn đi tiếp Chu Dĩnh Thanh.

Hấn thay đổi, nhưng là hấn cam nguyện giống như vậy, đem vợ của hấn đặt ở trong lòng, đây mới là hôn nhân ý nghĩa.

Hấn bỗng nhiên nhớ tới kết hôn hôm đó, kia quần áo màu ngà áo cưới, hợp với cô tươi mát trung lại mang theo một chút kiều mỹ..... Cô tựa như bộ áo cưới kia, đường cong cắt may nhìn như đơn giản, nhưng là cần thận thưởng thức, mới có thể phát hiện kia vải dệt khuy nh hướng cảm xúc cùng sáng bóng có bao nhiêu mê người, giữa lưng cùng đàn bà trong lúc đó theo cổ nào cần thận.

Nghĩ nghĩ, hấn quyết định ngày mai liền lạc áo cưới công ty. Hấn muốn mua bộ áo cưới kia về.

“Di, thế nào đứng uống cà phê?” Chu Dĩnh Thanh đuổi thân thất lưng khi, quay đầu phát hiện hấn.

Hấn cười mà không nói, lại gần đi qua.

“Bạn cái gì?”

“Đang ở họa mấy trương đồ cỏ, ngày mai cấp cho hộ khách xem, chờ em một chút, mau lắm.” Cô cũng không ngẩng đầu lên, chuyên chú nhìn chăm chăm màn hình, cấp tốc di động chuột.

“Đây là chuyện phòng thiết kế mà phải không? Làm sao có thể là em công tác?”

Chu Dĩnh Thanh thở dài: “Kế hoạch này thực rất vội, sẽ mừng năm mới, mấy ngày nay phòng thiết kế kế hoạch rất nhiều, căn bản đuổi không được, tuy rằng em bên phòng thư ký, nhưng làm có thể vẽ bản đồ trên máy tính, cho nên phòng thiết kế quản lý tìm em hỗ trợ.”

Trương Chi Tử cẩn thận nhìn màn hình máy tính, gật đầu khen ngợi: “Em họa thật sự không sai, đã có trình độ chuyên nghiệp.”

Chu Dĩnh Thanh ngượng ngùng cười: “Em cũng vậy luyện tập thật lâu mới có thể, còn tại học tập trung.”

Hoàn thành công tác, cô đóng máy tính, đứng dậy muốn đi uống ly nước, Trương Chi Tử bỗng nhiên theo sau lưng ôm eo, xoa xoa bả vai cứng ngắc, khàn khàn nói: “Mệt sao? Anh giúp em mát xa.”

Tay hấn đầu tiên là cách vãi dẹt bóng loáng ẩn vo ve, sau đó thân thủ tham nhập nội y ren. Cơ nũng nịu kháng nghị: “Không được, còn có một ít số liệu muốn sửa sang lại, a.....”

Môi cực nóng đã che lại cái miệng nhỏ, không chút nào thả lỏng dây dưa, Chu Dĩnh Thanh hoàn toàn mất đi năng lực chống cự, chỉ phải mềm yếu ngồi phịch ở trong lòng hấn, mặc hấn làm xằng làm bậy.....

Cách một ngày buổi chiều, văn phòng náo nhiệt bận rộn.

“Dĩnh Thanh tử, có đồ giao cho chị, nhưng là chỉ có kí tên ‘Trương’ nha, chị muốn hay không mở a?” Quyên Quyên nâng thùng tiến vào.

Chu Dĩnh Thanh theo đây bàn tài liệu trung ngừng đầu, vẽ mặt hồ nghi tiếp nhận thùng, dùng sức lay động vài cái, còn rất có sức nặng.

“Đây là cái gì? Không có địa chỉ đối phương — di, ‘Trương’? Là ai a?” Cô thân thủ lấy ra dao rọc giấy, lưu loát hướng chỗ đóng kín hạ xuống —

“Chậm đã!” Quyên Quyên bỗng nhiên hét lớn một tiếng, khẩn trương ngăn cản: “Dĩnh Thanh tử, người gần nhất..... Ách, ta là nói..... Hấn là không có đắc tội người nào đi?”

“Người xem ta như là hội đắc tội với người sao?” Chu Dĩnh Thanh một mặt hắc đường cong: “Sợ cái gì? Người có thể trốn xa một chút, hoặc là lập tức đi ra ngoài, miễn cho thương cập vô tội!”

Quyên Quyên giả trang cái mặt quỷ, tránh người.

Chu Dĩnh Thanh cười cười, dè dặt cẩn trọng mở ra hộp giấy..... A, nàng không khỏi thở hốc vì kinh ngạc.

Là lễ phục lụa trắng khi kết hôn!

Nguyên lai “Trương”, là hấn..... Cô vỗ về vật liệu may mặ mềm nhẹ c, một màn mạc ngọt ngào tình cảnh cấp tốc hiện lên, thanh tú khuôn mặt vừa muốn thiêu đỏ.

Cô nhanh khép lại hộp giấy, thời gian đi làm cũng không thể suy nghĩ nhiều lắm việc tư.

Lúc này, điện thoại vang.

“Bạn sao?” Trương Chi Tử tiếng nói trầm thấp dễ nghe, mang theo mỉm cười.

“Àn, rất bận.” Cô thu hồi cười, cố ý đứng đắn.

“Kia..... Anh không quấy rầy.”

“Rất bận nha, em vội vàng mở bao ra.” Ha ha, vẫn là không nhận được, cô ngọt tư tư nở nụ cười.

Thế nhưng trêu cợt! Trương Chi Tử cũng cười: “Nhận được?”

“Làm sao có thể..... Làm sao có thể gửi cái này cho em?”

“Lễ phục công ty giặt ủi đưa lại đây, anh bận họp, cho nên nhờ công ty chuyển phát trước đưa đi cho em.”

“Buổi tối mang về nhà thì tốt rồi, còn riêng đưa tới công ty, còn không phải giống nhau muốn cùng trở về sao.....” Thanh âm của cô giống kẹo đường mềm nhẹ ngọt ngào. “Anh thực sự tiêu tiền mua?”

“Có hay không dọa đến? Xem như kỷ niệm đi.”

“Thực quý đi?” Chu Đình Thanh tiêm chỉ thưởng thức dây điện thoại, hai đóa mây đỏ nổi lên hai gò má. “Kỷ niệm cái gì đâu?”

“Kỷ niệm chúng ta kết hôn một tuần.” Trương Chi Tử cười nói: “Đã là kỷ niệm, đương nhiên là vô giá. Em xem, có cần hay không thuê cái tủ sắt đến cất giữ?”

“Muốn hay không khoa trương như vậy nha?” Cô cảm động không biết nên nói cái gì, trong khoảng thời gian ngắn, hốc mắt phấp phấp ẩm ướt. “Như vậy, Trương tiên sinh, cảm ơn.”

“Tân hôn vui vẻ, Trương phu nhân.”

Trầm ổn dễ nghe tiếng nói, lay động tiếng lòng, ngực của cô tê tê nóng nóng.

“Hy vọng anh cũng vậy.” Cô nghĩ nghĩ, lại hỏi: “Kia..... Buổi tối mời anh ăn cơm!”

“Nghe qua không sai, bất quá, khả năng đổi thành ăn khuya.” Trương Chi Tử giọng điệu vừa chuyển, buồn thanh đáp: “Gần đây công việc rất nhiều, không có biện pháp đúng giờ tan tầm.”

“Không bằng..... Em đi qua cùng anh tăng ca?”

“Tốt như vậy? Anh xem, em vẫn là sớm một chút về nhà, chuẩn bị ăn khuya chờ anh.” Hân thoải mái tựa vào ghế da, khóe miệng giấu không được cười.

“Ăn xong rồi ăn khuya, mới có khí lực tiếp tục cùng em ‘Tăng ca’ a!”

Chu Đình Thanh đầu tiên là sửng sốt, suy nghĩ đôi chút, khuôn mặt trắng nõn thoáng chốc nóng hằm hập lên. “Anh, anh thực sự thực chán ghét nha!”

Gác điện thoại, cô dựa vào lưng ghế dựa, vươn tay trái của mình lên, nhấn bạch kim mộc mạc đang yên vị trên ngón áp út, cô không nhận được nhẹ nhẹ vỗ về.

Trước kia, cô cho rằng yêu đương là công trình thực phức tạp, cần rất nhiều thời gian, rất nhiều tinh thần, chậm rãi cùng người kết giao hiểu biết, mới có thể xem như yêu đương, hiện tại cô lại giạt mình hiểu được, muốn nói một chuyện tình cảm động, điều kiện tiên quyết là trước gặp đối nhân.

Tựa như cô gặp Trương Chi Tử, theo một khắc quyết định kết hôn, liền khắc sâu cảm nhận được thành ý của hắn cùng dụng tâm.

Trước kia thất bại kinh nghiệm luyện ái, cô cho rằng hạnh phúc tựa như ánh trăng trên cao không thể bắt kịp, không nghĩ tới cô vừa chìa tay liền hái xuống, đặt ở trong túi tiền mình.

Hạnh phúc, không phải miệng nói là được, trong lòng ngấm lại là được rồi, mà là muốn dụng tâm chiếu cố thủ hộ.

Nghĩ nghĩ, ngực cô ầm ập nóng nóng, đôi má thanh tú đỏ ửng lên che lấp không được.

Ai, nhưng hiện tại là thời gian đi làm, vẫn là nhanh hồi tâm tiếp tục công tác, còn lại tâm tình phần hồng, liền tạm gác lại về nhà sau đi!

Hành trình đi công tác Thượng Hải còn có một đoạn thời gian, Trương Chi Tử bỏ qua lo lắng, quyết định thừa dịp ngày nghỉ mừng năm mới, trước mang Chu Đình Thanh đi Khẩn Đình nghỉ phép.

Ăn xong cơm trưa, hai người chính thu thập hành lý, chuẩn bị xuất môn đáp tàu điện cao tốc.

“Đây là cái gì?” Trương Chi Tử không biết lấy đâu ra đồ ngủ ren trong suốt màu đỏ tươi.

“A!” Chu Đình Thanh xấu hổ đến ngay cả bên tai đều đỏ, vội vã muốn cướp lại. “Ai u, này, đây là mẹ em mua a!” Trời ạ, cô không phải đã giấu rất kỹ rồi sao, thế nào bị hắn kiểm tra ra?

Trương Chi Tỉ lúi lút giấu phía sau, dám không chịu cho. “Mẹ khổ tâm làm sao có thể lãng phí? Đi, chúng ta mang đi Khẩn Đình, hảo hảo mà..... Vật này hữu dụng.” Hắn giọng điệu ái muội. Nói vừa xong, áo ngủ nhỏ xíu đã nhét vào trong túi hành lý.

Chu Dĩnh Thanh vừa vội vừa thẹn, thân thủ muốn cướp lại, lại bị hắn ôm, tìm được đôi môi mềm mại, nhiệt liệt hôn lên, một trận thiên chuyển toàn, thật lâu, Trương Chi Tỉ mới buông cô ra.

“Đi thôi, mau tới không kịp.” Thanh âm của hắn ám ách. Mỗi lần ôm Chu Dĩnh Thanh, đều khảo nghiệm tự chủ của hắn.

Chu Dĩnh Thanh nhìn cánh tay cường tráng của hắn xách túi hành lý, bước chân vững vàng hướng đại môn đi đến, trong lòng có sự kiên định không nói ra.

Từ lúc chuẩn bị hôn lễ cùng an bài, đến chân chính sống chung với nhau, Trương Chi Tỉ luôn cẩn thận chu đáo, đem mỗi chuyện chuẩn bị tỉ mỉ, làm cho cô lúc nào cũng tràn ngập kinh hỉ cùng cảm động.

Tuy rằng là mùa đông, Khẩn Đình mị lực vẫn cứ không giảm, đặc biệt lại gặp phải nghỉ đông, toàn bộ ngã tư đường đông nghẹt người.

Trương Chi Tỉ cùng Chu Dĩnh Thanh đến biệt thự bên bờ biển, đã là tám giờ đêm. Biệt thự hậu viện lấy thủy tinh làm cách thức tiêu chuẩn, làm thành một biệt thự toàn kính, bên trong phô sà gỗ thô dày, còn có sofa viền quanh vải nhung.

Ở ngoài biệt thự là bờ cát trải dài, ánh trăng hòa trên sóng biển, ánh quang trong vắt, làm sạch cát trắng, làm người ta không nhìn được thân cận chơi đùa.

Có lẽ là trước mắt cảnh trí rất tốt đẹp, nghĩ đến hắn dụng tâm an bài như vậy, Chu Dĩnh Thanh cảm động không nói nên lời.

Trương Chi Tỉ mỉm cười nhìn cô. “Có mệt hay không? Trước đi tắm rửa đi, anh đến sắp xếp lại hành lý.”

Cô gật gật đầu. Bận một ngày, quả thật có chút mệt mỏi.

Cô lục trong túi hành lý kiểm rồi lại kiểm, rốt cục hạ quyết tâm, cầm đồ ngủ ren trong suốt màu đỏ tươi, hướng phòng tắm đi đến.

Quả thực không phụ danh tiếng biệt thự nghỉ mát cao cấp, trong phòng tắm rộng rãi, còn có bồn tắm mát xa lớn. Chu Dĩnh Thanh thoải mái sau khi tắm xong, mặc vào đồ ngủ ren trong suốt, lại mặc thêm dục bào (là áo choàng mà trong phim mình hay thấy diễn viên mặc sau khi tắm á mấy bạn ^^), cố lấy dũng khí đi đến phòng thủy tinh, ngực như nổi trống bàn cuồng đánh không ngừng.

Trương Chi Tỉ nằm ở trên băng ghế màu trắng, nhìn thấy cô, hắn mỉm cười vỗ vỗ ghế nằm bên cạnh. “Tới đây đi.” Lại chỉ chỉ bầu trời. “Tối hôm nay sao thật nhiều.”

Chu Dĩnh Thanh nằm xuống, theo tay hắn nhìn lên, xuyên thấu qua nóc nhà thủy tinh, nhiều điểm tinh quang có vẻ đặc biệt sáng chói, sóng biển nhẹ nhàng vỗ về bờ, ánh trăng ôn nhu tà chiếu vào trên người, phóng phát đồng thoại câu chuyện bàn tình cảnh, trong khoảng thời gian ngắn, cô có chút mờ mịt, ngực phập phồng không chừng.

Trương Chi Tỉ thân thủ mạnh mẽ trở mình vòng trụ cô, ánh mắt cực nóng bình tĩnh nhìn cô. “Biểu hiện của ta..... Chính là ‘Còn có thể?’” Biểu cảm của hắn nghiêm túc.

“A?”

“Anh nghe được em cùng Anh Anh ở trong điện thoại, bình luận anh ‘Còn có thể?’” Thanh âm của hắn có chút buồn.

Chu Dĩnh Thanh nở nụ cười. Bận tốt đời sống hôn nhân của cô, cô khiêm tốn, không cần làm kích động nữ lang độc thân, cho nên trả lời “Còn có thể”, không thể tưởng được hắn toàn nghe lọt được. Nam nhân quả nhiên là so đo loại sự tình này.

Cô lắc đầu, nhin cười. “Em cùng Anh Anh, không phải nói chuyện này, anh nghe lầm a!”

“Phải không?” Trương Chi Tỉ hoài nghi, nhíu mi nhìn cô. Không được, hắn nên hảo hảo mà chứng minh.

Chu Đình Thanh cười đến ngọt ngào, phấn hồng đôi má, làm cho hắn muốn cắn một ngụm. Bàn tay to của hắn tham nhập vào trong ngực bà, chạy khắp người cô, phút chốc kéo ra đến giữa lưng, buông ra ngực bà, làn da trắng nõn như hòa với đồ ngủ ren lửa đỏ, ánh mắt hắn mơ mơ màng màng.

Hắn cố ý cách vật liệu may mặc mỏng manh, khiết cần nụ hoa trước ngực như ẩn như hiện Chu Đình Thanh, có lẽ là nguyệt quan thúc giục tình tác dụng, có lẽ là Chu Đình Thanh không kiềm được rên rỉ làm cho hắn hưng phấn, hắn cảm giác chính mình bừng tỉnh thành dã lang, muốn hung hăng, thật sâu thâm nhập trong thân thể cô, làm cho cô mềm mại, hoàn toàn bao dung hắn, hòa tan hắn.

“Không cần ở trong này..... Bên ngoài..... Sẽ bị nhìn thấy.....” Cô giãy dụa suy nghĩ đứng dậy, Trương Chi Tử thế nào cho phép, thân mình tinh tráng rắn chắc ngăn chặn cô, cúi đầu nở nụ cười. “Yên tâm, nơi này không có người đến, em muốn thế nào đều có thể.”

Hắn ôm lấy cô, nhẹ nhàng mà đặt ở gỗ thô trên sàn, tiếp tục trên da thịt trơn mịn của cô chung quanh đốt lửa, làm cho cô rất cuộc khắc chế không được dục vọng chính mình, bàn tay mềm đặt lên tấm lưng rắn chắc của hắn, khó có thể ức chế thở gấp, lướt qua tấm lưng chắc nịch của hắn, cô mơ mơ màng màng hai mắt thấy là đầy trời xán lạn tinh quang trước mắt.

“Đẹp quá..... Sao.....” Cô cố gắng chấp vạ ra câu.

“Em không chuyên tâm nha!” Hắn không quá gật bừa ngẩng đầu nhìn cô, sau đó.....

Ba, hắn thể nhưng một hơi xé mở đồ ngủ ren trong suốt.

Dưới trời sao, thân thể mềm mại mảnh khảnh bị hắn gắt gao ôm lấy, vui thích tiết tấu khi thì cấp tốc khi thì thông thả, ở tới điểm cuối phía trước, mỗi một khắc đều là say lòng người trong cuộc

Ở nơi miền nam nhiệt đới, bờ biển không người, thủy tinh trong suốt trong phòng, chỉ nghe thấy trên bờ cát sóng biển cùng lẫn nhau tiếng thở dốc, cô cảm thấy chính mình tựa như đang ở trên biển, nghênh diện mà đến cảnh hoa một trận so với một trận cuồng, sau đó, càng ngày càng cao trường –

Cô không biết bơi, nhưng là có này cánh tay hai nam nhân cô yêu, cô cam nguyện sa vào trong đó.

Thẳng đến, bao phủ lẫn nhau.

Hắn hơi hơi buông ra Chu Đình Thanh, hôn cái trán đỏ mề hôi đầm đìa của cô, cô mờ mịt mở to mắt, lập tức lại nhắm lại, đại khái mệt chết cô thôi?

Ôm lấy Chu Đình Thanh, hắn ảo não chính mình không khống chế được, không rõ như thế nào như vậy điên cuồng. Hắn chưa bao giờ từng như vậy khát vọng quá cô, thậm chí muốn gắt gao, chặt chẽ ôm lấy cô, không muốn rời đi cô nửa khắc, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Vài thứ hắn phát hiện chính mình rất kích động, muốn hoãn hạ tốc độ, cô cũng không hứa, hốc mắt phấp phấp, bàn tay mềm càng chặt chẽ phân trụ hắn, mặc hắn muốn làm gì thì làm.

Hắn không muốn nói lỏng tay, thậm chí ôm lấy cô, như vậy cảm giác rất đặc biệt.

Hắn..... Đã không rời được cô sao?

Hắn dưới đáy lòng lặp lại hỏi chính mình, thẳng đến buồn ngủ đột kích, mới chìm vào giấc ngủ.

Theo Khẩn Đình trở lại Đài Bắc, nghỉ đông cũng đã xong.

Thu giả đi làm đã hơn một tháng, tuy rằng cuộc sống tân hôn thực khoái trá, nhưng Trương Chi Tử chủ đạo phòng khai thác sản phẩm, lại vận chuyển không thể nào thuận lợi.

Hôm nay, vì bản giám thị hệ thống phần mềm mới sắp công khai đưa ra thị trường tiến độ gặp vấn đề, Trương Chi Tử ở buổi họp các phòng gián dữ.

“Có ai có thể nói cho tôi, rốt cuộc khi nào thì có thể toàn bộ thí nghiệm ok?”

Phòng họp quanh quẩn thanh âm Trương Chi Tử lạnh như băng, mọi người nhìn ta, ta nhìn người, chính là không ai dám nói.

Bỗng nhiên, di động vang, Trương Chi Tử cúi đầu vừa thấy, là Chu Đình Thanh.

“Anh còn đang vội.” Hấn đi ra phòng họp, nhìn đồng hồ đeo tay.“ Đã bảy giờ ?Em trước đón xe taxi về nhà đi.”

“Àn. Anh có thể đón xe đồng sự trở về.” Thanh âm của hấn nghe qua thập phần mệt mỏi, làm cho Chu Dĩnh Thanh có chút lo lắng.“Anh đã tăng ca mấy ngày, hôm nay giống như đặc biệt mệt, Trần thư ký có hay không giúp anh chuẩn bị bữa tối?”

“Làm sao còn nuốt trôi cơm? Nguyên bản phần mềm mới chuẩn bị ra mắt, thí nghiệm khi ra gặp chút vấn đề, hiện tại đang suy nghĩ biện pháp.” Trương Chi Tỉ thở dài một hơi.“Em trước về nhà đi!”

“Kia.....” Chu Dĩnh Thanh ôn nhu dặn dò.“Sớm một chút về nhà, em sẽ làm thức ăn khuya, chờ anh trở về ăn.”

“Àn.” Kết thúc trò chuyện, Trương Chi Tỉ đi vào phòng họp, tiếp tục họp khổ chiến.

Chu Dĩnh Thanh về nhà, chạy nhanh đến phòng bếp bắt lửa nấu nồi canh loãng, dự tính như thế này nấu một chén mì vằn thắn đến chỗ Trương Chi Tỉ.

Thừa dịp chờ canh sôi, cô đi vào thư phòng, muốn chọn một quyển sách đọc trong thời gian chờ đợi.

Trước mặt thư tường thật sự đồ sộ, cô cẩn thận xem tên sách từng quyển, dần dần nhíu mày.

Bách khoa toàn thư cùng Kim Dung toàn tập đặt ở cùng một chỗ? Sách dạy nấu ăn của cô cùng tập san quản lý Havard của hấn để chung? Còn có Hồng Lô Mộng, thế nào để cùng chỗ tập chí máy tính?

Chu Dĩnh Thanh lắc đầu cười không ngừng, hấn nhất định là bình thường bận quá, xem xong sách liền nhét vào đi. Cô cuộn tay áo, đem tất cả sách tầng dưới lấy ra, phân loại , sắp xếp theo từng mục rõ ràng.

Bận hết giá sách tầng dưới, cô kéo ghế dựa, nghiêm túc bắt đầu sửa sang lại tầng trên giá sách.

Có lẽ là ngứa đầu lâu lắm, đầu cô có chút choáng váng, vội vã ổn định thân mình, nhất thời sẩy tay, nhưng lại làm một cái tâm hình thủy tinh thủy tinh bãi sức cấp tảo đặt ở giá sách thượng rốt xuống.

Lang! Một tiếng vang nhỏ, thủy tinh thủy tinh vỡ thành nhiều khối, Chu Dĩnh Thanh ngây ngốc.

Cô xuống ghế dựa, ngồi xổm trên đất nhặt mảnh nhỏ, thử hợp lại thành hình dạng ban đầu, mới phát hiện nguyên lai mặt trên còn có khắc chữ –

For my love-Arron

Lily

Lily là ai? Cô còn đang suy nghĩ, tiếng chuông điện thoại phòng khách bỗng nhiên vang lên, cô chạy nhanh chạy ra bắt máy.

“Aaron?” Là thanh âm nữ nhân.

“Ách..... Hấn còn tại công ty, xin hỏi ai đầu dây?”

“Tôi?” Đối phương hỏi lại:“Xin hỏi ai thế?”

Bị cô ấy hỏi như vậy , Chu Dĩnh Thanh nao nao, mới đáp:“Tôi, tôi là vợ anh ấy.”

Kết hôn một tháng, cô chưa từng trước mặt người khác như vậy giới thiệu chính mình.

“Nha, người là Chu Dĩnh Thanh là đi? Ta là Đàm Lị.”Số điện thoại này, là nàng từ nơi Dương Bảo La tra ra, đương nhiên, muốn hỏi tên vợ mới cưới của hấn, cũng là giống ăn bánh ngọt bình thường dễ dàng.

Cô về nước Mỹ xác nhận giải quyết đổi đi nơi khác công tác, hơn nữa sửa sang lại hành lý của mình, sau đó mới trở lại Đài Bắc. Mới từ sân bay đi ra, cô đoán rằng Trương Chi Tỉ đã tan tâm về nhà, vì thế muốn điện thoại cho hấn.

“Đàm Lị?” Chu Dĩnh Thanh cố gắng lục lại trí nhớ, tựa hồ chưa từng nghe qua tên này.

“Không biết tôi? Cũng có khả năng a,Aaron sẽ không chia sẻ hấn cùng ta trong lúc đó có bao nhiêu ngọt ngào.” Trong điện thoại truyền đến một trận cười khê.“Ta là bạn gái trước của hấn ở Mỹ, Đàm Lị,Lily.”

Chu Đình Thanh sững sốt: “Tùng cùng nhau năm năm cái kia.....”

“Di, người cũng biết à? Xem ra Aaron thực sự không quên được ta!” Đàm Lệ đắc ý cười. Đã là Chu Đình Thanh tiếp điện thoại, cũng thuận tiện cho cô trước chuẩn bị tâm lý.

“Ta nhớ người kết hôn, không phải sao?”

“Ta rất nhanh sẽ làm tốt thủ tục li hôn.” Đàm Lệ thanh âm nghe tới tràn ngập tự tin. “Ta quyết định phải giành Aaron bên người.”

“Nhưng là, chúng ta đã kết hôn!”

“Kia lại như thế nào? Ly hôn là tốt rồi à!” Đàm Lệ nói được thoải mái tự tại. “Aaron yêu là ta, hắn sở dĩ cùng người kết hôn, chính là bởi vì mất đi ta. Hắn yêu ta năm năm, hiện tại, ta vì hắn hồi Đài Loan, người đoán.....”

Cô cố ý tạm dừng vài giây, mới nói: “Hắn có thể hay không trở lại bên người ta?”

Chu Đình Thanh cảm thấy tim đập chính mình sẽ đình chỉ.

“Kết hôn thì đã có sao? Thật tình yêu nhau là còn hơn mỏng manh một tấm giấy — quên đi, cùng người nói nhiều như vậy làm cái gì? Ta trực tiếp đi công ty tìm hắn tốt lắm!”

“Hắn gần đây bề bộn nhiều việc, đã khuya mới có thể trở về!”

“Người xác định? Là thật bề bộn nhiều việc, vẫn là.....” Đàm Lệ cười đến thực tận lực. “Kỳ thực là không muốn về nhà?”

Chu Đình Thanh không nói ra lời, dứt khoát cắt đứt điện thoại.

Đàm Lệ đã trở lại..... Trong điện thoại mỗi một câu, giống như là châm bàn đâm vào trong tâm khảm nàng.

Làm sao bây giờ? Cônôn đi hỏi Trương Chi Tỉ sao? Lại nên từ đâu hỏi?

Đã muốn kết hôn, chuyện quá khứ, ta liền sẽ không cũng không nên lại đi nhớ

Hắn từng nói như vậy quá, cô hẳn là tin tưởng hắn, không phải sao?

Nhưng là, Đàm Lệ cô, năm năm..... Cô làm sao có thể dễ dàng liền quên? Nhân sinh có thể có vài cái năm năm đâu?

Cô ngã trên sofa, ôm ngực đau, trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

5. Chương 5

Trương Chi Tỉ vừa mới trở về cương vị công tác, buổi chiều hôm đó, bóng dáng Đàm Lệ liền xuất hiện tại lầu một đại sảnh công ty.

Thang máy lên đến lầu 15, tầng này công ty vồng tượng khoa học kỹ thuật Trung hoa địa khu văn phòng CEO Dương Bảo La, Đàm Lệ vừa đi ra thang máy, Dương Bảo La sớm nhận thông báo, tự mình ở cửa chờ đợi.

“Lily, đã lâu không gặp à! Thế nào rảnh rồi về Đài Loan?” Hắn cười hi hi bắt tay hàn huyên. Đàm Lệ ở tổng công ty marketing ngành công tác, nhưng lại là lão bà của tổng công ty tài vụ trưởng đương nhiệm, nên hảo hảo tiếp đãi vị khách quý ở xa tới này.

Nói sau, hắn cũng nghe một tin mới, cùng cô có liên quan tin tức điều động chức vụ.

“Ta nghỉ ngơi vài ngày.” Đàm Lệ cười cười, quơ quơ trên tay đề túi. “Nhạ, Mac năm ba mươi lăm Whiskey, không dễ kiếm, mang đến riêng cho lão bằng hữu.”

Chắc chắc, quả thực rất có một chai. Dương Bảo La biểu cảm thụ sủng nhược kinh. “Rất khách khí a! Lily, bên này mời.” Hắn cười ngênh cô vào văn phòng.

Hai người ở trên sofa ngồi xuống, Đàm Lị gọn gàng dứt khoát cho biết ý đồ đến. “Paul, ta trở về là có hai chuyện cần làm. Thứ nhất, nghe nói nơi này vị trí quản lý phòng kế hoạch luôn bỏ trống, ta đã hướng tổng công ty xin điều đến công ty chi nhánh Đài Loan, công văn điện tử này hai ngày nữa hẳn là sẽ đến tay người.”

“Ta cũng có nghe việc này.” Dương Bảo La cười. Đàm Lị nghiệp vụ kinh nghiệm phong phú, hẳn cũng không bài xích làm cho cô bổ sung chức vụ thiếu này.

Đàm Lị thở dài. “Chuyện thứ hai, ta là tìm đến Aaron.”

Dương Bảo La ra vẻ kinh ngạc hỏi: “Aaron? Trương Chi Tỉ?”

Đàm Lị gật gật đầu, ánh mắt âm đạm.

Khi ở cùng trường bên Mỹ, Trương Chi Tỉ ở các phương diện đều phi thường vĩ đại, nhưng cá tính nội liễm điệu thấp, thậm chí có chút buồn, cô vừa vặn tương phản, sáng sủa hoạt bát, chung quanh đều có thể cùng nhân hoà mình, chỉ cần ở địa phương có cô, luôn vô cùng náo nhiệt. Lúc ấy, nếu không phải cô chủ động tiếp cận Trương Chi Tỉ, hơn nữa các học sinh ồn ào, chỉ sợ hai người cũng sẽ không có cái gì cùng xuất hiện.

Cô tuy rằng thích khí chất Trương Chi Tỉ trầm ổn lại hơi lãnh điều, nhưng là cùng nhau chung sống lâu ngày, tính cách hoạt bát cô cảm thấy thiếu chút cái gì, khi gặp William nhiệt liệt theo đuổi, cô hoàn toàn chống đỡ không được.

Có ai có thể cự tuyệt ba ngày thì hết hai ngồi dưới nền dùng bữa tối cùng lời ngon tiếng ngọt? Còn có hoa tươi cùng xe thể thao tiếp đưa? Huống chi William vẫn là tổng giám đốc vụ trường, trong một trăm người có giá trị hơn trăm triệu.

Nhưng là, cô phát hiện sau khi kết hôn William, vẫn như cũ trêu hoa ghẹo nguyệt, lưu luyến quên đường về, Đàm Lị bắt đầu hối hận rồi đi Trương Chi Tỉ.

Mấy ngày hôm trước, cô cùng William tranh cãi một trận âm ỉ, một mạch hướng tổng công ty xin thư đổi đi nơi khác, cô suy nghĩ trở về Đài Loan bình tĩnh một thời gian, nếu hai người cuộc sống không thể lấy được nhận thức chung, cô thà rằng rời đi.

Có lẽ, cô có thể lại trở lại bên cạnh Trương Chi Tỉ..... Ít nhất, hẳn sẽ bao dung cô, sẽ sủng cô, cưới cô.

“Aaron là ở nơi này không sai, bắt quá –” Dương Bảo La trên mặt có một chút kỳ dị cười. “Hắn vừa mới kết hôn, người không nghe nói sao?”

“A? Kết hôn?” Đàm Lị cứng họng, một hồi lâu mới nói ra. “Ta nhớ hắn trở về Đài Loan mới mấy tháng mà thôi.....” Làm sao có thể nhanh như vậy tìm đến đối tượng kết hôn?

“Này thôi, tốt nhất hỏi hắn bản nhân có vẻ rõ nhất.”

Dương Bảo La cũng từng ở tổng công ty nước Mỹ biết qua một đoạn thời gian, lúc ấy Trương Chi Tỉ cùng Đàm Lị là một đôi người người ca ngợi, bởi vậy Đàm Lị cùng tài vụ trưởng William kết hôn chớp nhoáng, làm ột đoàn đồng sự ngả mũ kính mắt.

Rồi sau đó, Trương Chi Tỉ mời triệu hồi công ty chi nhánh Đài Loan, công tác biểu hiện vẫn như cũ sáng lạng, nhưng là không có nghe nói qua sinh hoạt cá nhân của hắn, khi nhận được thiệp cưới của hắn, Dương Bảo La còn tưởng rằng là chính mình nhìn lầm rồi.

“Kia.....” Đàm Lị trấn định, truy vấn: “Hắn ở văn phòng sao?”

“Hắn là vậy, hôm nay vừa vặn trả phép trở về đi làm.” Dương Bảo La nhún nhún vai. “Cũng không biết là chuyện gì xảy ra, ta cho rằng hắn hẳn là đi hưởng tuần trăng mật.”

Trước tiên gặp mặt rồi nói sau! Đàm Lị chấn tác tinh thần, treo lên tươi cười. “Ta muốn gặp hắn, có thể chứ?”

Dương Bảo La từ chối cho ý kiến quán buông tay. “Hắn ở lầu 14, ta mời thư ký dẫn người đi qua tìm hắn.”

“Không cần, ta chính mình tìm được rồi.” Đàm Lị đứng dậy: “Có lẽ có thể cho hấn một cái kính hỉ lớn –”

Kết hôn thì đã có sao? Kết hôn chớp nhoáng lại ly hôn chỗ nào cũng có, chính cô lúc đó chẳng phải sao? Bằng Đàm Lị cô thông minh xinh đẹp, nam nhân nào có thể tránh được lòng bàn tay của cô?

Huống chi bọn họ quen nhau năm năm, cô tin tưởng Trương Chi Tỉ rất nhanh sẽ trở lại bên mình.

Nâng cằm, thất lưng đứng thẳng đầy kiêu hãnh, Đàm Lị tràn ngập tự tin bước ra văn phòng Dương Bảo La.

Kính hỉ lớn? Dương Bảo La nhìn bóng lưng tuyệt đẹp của Đàm Lị, nhớ tới mấy ngày hôm trước trong hôn lễ, khí chất tươi mát, cử chỉ tự nhiên hào phóng của Chu Dĩnh Thanh, phóng phật là hoa hồng đỏ chống lại tiểu bách hợp, không biết cấp dưới tốt của mình, rốt cuộc thích người nào?

Đàm Lị uốn đầu tóc xoắn gợn lộn to, bộ đồ vest vừa người ôm lấy dáng người kiêu mỹ, hai chân thon dài đi giày cao gót, khách khách tiếng vang khiến ọi người chú ý.

Vừa mới đến trước văn phòng Trương Chi Tỉ, Trần thư ký lập tức đón nhận.

“Là Đàm tiểu thư sao? Trương thủ trưởng đang cùng các chủ quản khác họp bàn công việc, chị muốn hay không ngồi một lát?” Cô đã sớm nhận được trên lầu truyền đến tin tức.

“Tốt a.” Đàm Lị đi về phía trước, thân thủ định mở cửa ban công của Trương Chi Tỉ, Trần thư ký vội vàng che ở cửa.

“Thật sự là thật có lỗi, các chủ quản đang cùng giải quyết công việc, chỉ sợ không tiện cho Đàm tiểu thư đi vào.” Trần thư ký tao nhã hướng tới phòng họp cách vách: “Phiền toái Đàm tiểu thư tới phòng này ngồi trước, được không?”

Đàm Lị trừng mắt, lạnh mặt, không tình nguyện theo Trần thư ký đi vào phòng họp.

An bày chỗ cho khách xong, Trần thư ký chạy nhanh đi pha tách cà phê.

Từ Trương Chi Tỉ trước đây, ở tổng công ty nước Mĩ cùng Đàm Lị có một chuyện tình đẹp, đã sớm ở công ty truyền lưu mở ra, thủ trưởng vừa mới kết hôn lúc này tình cũ tìm tới cửa đến,?

Bụng cà phê nóng hầm hập, Trần thư ký xa xa trộm nhìn bóng dáng mê người ở phòng họp, trái lại tự thở dài.

Trương Chi Tỉ họp xong, đã là tối 6 giờ rưỡi. Hấn đi ra phòng họp bộ nghiệp vụ, lấy điện thoại cầm tay ra, gọi điện thoại cho Chu Dĩnh Thanh.

“Là anh. Mấy giờ tan tầm?” Từ chỗ hấn công ty Chu Dĩnh Thanh coi như tiện đường, hai người có thể mỗi ngày cùng tan tầm.

Nghỉ vài ngày, rõ ràng có một đồng sự tình chờ hấn, nhưng là lòng tham của hấn di động, rất muốn mau mau về nhà, tựa như mấy ngày hôm trước giống nhau, thoải mái ở trong phòng, ăn đồ ăn nóng hầm hập, nhìn mặt Chu Dĩnh Thanh mỉm cười ngọt ngào, cùng cô thiên nam địa bắc trò chuyện, còn có, ôm lấy cô mềm mại thân mình, sưởi ấm lẫn nhau.....

“Khả năng còn phải một lát, anh đói bụng sao? Ăn trước vài món điểm tâm, được không?” Nghe được tiếng nói hấn trầm thấp mà tràn ngập từ tính, Chu Dĩnh Thanh không hiểu hảo tâm tình.

“Không quan hệ, từ từ sẽ đến, bận hết lại gọi điện thoại cho anh.” Trương Chi Tỉ dừng máy, đi trở về văn phòng.

Trần thư ký vừa thấy, lập tức tiến lên báo cáo: “Trong lúc anh họp, có một vị Đàm tiểu thư ở phòng họp chờ.”

Đàm tiểu thư? Cái họ này rất quen thuộc. Trương Chi Tỉ nguyên bản nhợt nhạt tươi cười dần dần biến mất, ánh mắt lạnh nhạt quét về phía phòng họp, cất bước tiến đến.

Hấn mở ra cửa phòng họp. Quả thật là Đàm Lị.

“Hi, Aaron.” Đàm Lị ngửa đầu, hai tròng mắt phấp hơi nước nhìn hấn.

Trương Chi Tỉ bên cạnh cô ngồi xuống.“Thế nào rảnh rồi về Đài Loan?”

Đàm Lệ không nhịn được, lã chã chực khóc giận dữ mắng.“Aaron~~ người làm sao có thể như vậy! Người làm sao có thể cùng người khác kết hôn!”

Nguyên lai là vì chuyện này?

“Người cũng không cùng William kết hôn ?” Trương Chi Tỉ hai tay ôm ngực, thẳng tắp nhìn cô.

Đàm Lệ chột dạ cúi đầu, nghẹn ngào nói:“Ta sai lầm rồi, ta không phải hẳn là cùng William cùng nhau.” Cô lôi kéo tay Trương Chi Tỉ, cầu xin.“Aaron, ta lập tức cùng William ly hôn, người trở về nước Mỹ, chúng ta một lần nữa bắt đầu, được không? Được không?”

“Lily, người –” Trương Chi Tỉ di động vang, cúi đầu vừa thấy, là Chu Dĩnh Thanh. Hắn đẩy tay Đàm Lệ ra, đứng dậy đi đến bên cửa sổ tiếp điện thoại.

“Em có thể về nhà. Anh ở đâu?” Dịu dàng âm vận lay động tiếng lòng hắn, Trương Chi Tỉ khước miệng dạng nổi lên nhợt nhạt cười, thấp giọng đáp vài câu mới cắt đứt.

Thu hồi điện thoại, hắn cũng thu hồi ý cười, xoay người xem Đàm Lệ:“Ta có việc phải đi trước.”

Đàm Lệ ngây ngẩn cả người. Từ trước vô luận cô thế nào tùy hứng tranh cãi ầm ĩ, Trương Chi Tỉ chưa bao giờ từng lãnh đạm như vậy đối đãi nàng, hiện tại là chuyện gì xảy ra?

“Người không theo giúp ta sao? Ta thật vất vả mới trở về!” Cô hoảng loạn.

“Người nên ở cùng William.” Hắn thần sắc nghiêm túc nhìn cô:“Ta đã kết hôn, Đàm Lệ. Mà ta hiện tại nên đi bồi lão bà của ta.”

Lưu lại Đàm Lệ một mặt kinh ngạc, Trương Chi Tỉ xoay người đi ra phòng họp, trở lại văn phòng nói rõ Trần thư ký một ít chờ làm hạng mục công việc sau, cầm lấy chìa khóa xe, mang theo túi công văn, đi mất.

Chu Dĩnh Thanh vừa mới lên xe, Trương Chi Tỉ liền nhìn thấy trong lòng cô ôm một xấp tài liệu. Hắn kinh ngạc hỏi:“Em đem công việc mang về làm?”

“Àn, sợ cho anh chờ lâu. Chúng ta ăn cơm trước, sau đó lại tiếp tục công tác.” Chu Dĩnh Thanh điều chỉnh dáng ngồi thành thoải mái:“Mấy ngày nay không ở công ty, đôi rất nhiều việc.”

Hắn cười cười. Nguyên lai cô cùng hắn, cũng là cái không bỏ xuống được công việc của mình.

“Tủ lạnh còn có một ít thịt cùng cà chua, buổi tối ở nhà ăn cà chua thịt vụn mỹ Ý, được không?” Mấy ngày nay, hai người không ra xa nhà, Trương Chi Tỉ mang theo Chu Dĩnh Thanhloanh hoanh lẩn quẩn ở trong nhà, cũngmua thêm một số dụng cụ làm bếp, còn có hoa hoa thảo thảo, quần gia chỉnh đốn thoải mái.

“Kỳ thực, ăn cái gì đều hảo, dù sao về sau dạ dày anh liền giao cho em quản.” Thừa dịp đèn đỏ, hắn chồm người qua Chu Dĩnh Thanh, vô cùng thân thiết ở bên tai cô nói:“Không bằng tỉnh điểm phiền toái, anh xem..... Ăn em là no rồi.”

Chu Dĩnh Thanh không chịu được đùa giỡn, toàn bộ khuôn mặt thiêu nóng lên, nhất thời cũng suy nghĩ không ra nói cái gì đối đáp, chỉ phải nha nha nói:“Anh, anh thực chán ghét”

Biết rõ cô dễ dàng thẹn thùng, nhưng là hắn thiên vị đùa cô, càng đùa cô, hai người cảm giác lại càng vô cùng thân thiết.

Đèn xanh sáng, Trương Chi Tỉ khước miệng vẫn cứ cười, vững vàng lái xe, hướng ẩm áp địa phương đi tới.

Về nhà, hưởng qua tay nghề tốt của Chu Dĩnh Thanh, Trương Chi Tỉ bưng một ly cà phê tiến thư phòng.

Chu Dĩnh Thanh sớm mở ra bút ký hình máy tính của cô, ở ở trên một cái bàn mới mua khác vùi đầu công tác.

Hắn tựa vào kệ sách, nhìn cô bàn khởi tóc dài, bóng lưng nghiêm túc ở bàn phím đánh chữ, ngực hơi hơi nóng lên.

Cô là vợ của hắn, là mẹ của con hắn sau này, bọn họ sẽ giống như vậy, làm bạn, cùng nhân sinh hảo thời gian.

Vừa mới bước vào đời sống hôn nhân vài ngày, tâm tư của hắn là trước nay chưa có bình tĩnh cùng yên ổn, liền ngay cả Đàm Lệ — thời gian trước còn làm cho hắn nhớ tới liên tâm tình buồn bực Đàm Lệ, hôm nay bỗng nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn, hắn thể nhưng cũng không có cái gì cảm giác đặc biệt, chỉ vội vã muốn đi tiếp Chu Dĩnh Thanh.

Hắn thay đổi, nhưng là hắn cam nguyện giống như vậy, đem vợ của hắn đặt ở trong lòng, đây mới là hôn nhân ý nghĩa.

Hắn bỗng nhiên nhớ tới kết hôn hôm đó, kia quần áo màu ngà áo cưới, hợp với cô tươi mát trung lại mang theo một chút kiều mỹ..... Cô tựa như bộ áo cưới kia, đường cong cắt may nhìn như đơn giản, nhưng là cẩn thận thưởng thức, mới có thể phát hiện kia vải dệt khuy nh hướng cảm xúc cùng sáng bóng có bao nhiêu mê người, giữa lưng cùng đàn bà trong lúc đó theo cổ nào cẩn thận.

Nghĩ nghĩ, hắn quyết định ngày mai liền lạc áo cưới công ty. Hắn muốn mua bộ áo cưới kia về.

“Di, thế nào đứng uống cà phê?” Chu Dĩnh Thanh đuổi thân thất lưng khi, quay đầu phát hiện hắn.

Hắn cười mà không nói, lại gần đi qua.

“Bạn cái gì?”

“Đang ở họa mấy trương đồ cáo, ngày mai cấp cho hộ khách xem, chờ em một chút, mau lắm.” Cô cũng không ngừng đầu lên, chuyên chú nhìn chăm chăm màn hình, cấp tốc di động chuột.

“Đây là chuyện phòng thiết kế mà phải không? Làm sao có thể là em công tác?”

Chu Dĩnh Thanh thở dài: “Kế hoạch này thực rất vội, sẽ mừng năm mới, mấy ngày nay phòng thiết kế kế hoạch rất nhiều, cần bản đồ không được, tuy rằng em bên phòng thư ký, nhưng làm có thể vẽ bản đồ trên máy tính, cho nên phòng thiết kế quản lý tìm em hỗ trợ.”

Trương Chi Tử cẩn thận nhìn màn hình máy tính, gật đầu khen ngợi: “Em họa thật sự không sai, đã có trình độ chuyên nghiệp.”

Chu Dĩnh Thanh ngượng ngừng cười: “Em cũng vậy luyện tập thật lâu mới có thể, còn tại học tập trung.”

Hoàn thành công tác, cô đóng máy tính, đứng dậy muốn đi uống ly nước, Trương Chi Tử bỗng nhiên theo sau lưng ôm eo, xoa xoa bả vai cứng ngắc, khàn khàn nói: “Mệt sao? Anh giúp em mát xa.”

Tay hắn đầu tiên là cách vải dệt bóng loáng ấn vào, sau đó thân thủ tham nhập nội y ren. Cơ nung nịu kháng nghị: “Không được, còn có một ít số liệu muốn sửa sang lại, a.....”

Môi cực nóng đã che lại cái miệng nhỏ, không chút nào thả lỏng dây dưa, Chu Dĩnh Thanh hoàn toàn mất đi năng lực chống cự, chỉ phải mềm yếu ngồi phịch ở trong lòng hắn, mặc hắn làm xằng làm bậy.....

Cách một ngày buổi chiều, văn phòng náo nhiệt bận rộn.

“Dĩnh Thanh tử, có đồ giao cho chị, nhưng là chỉ có kí tên ‘Trương’ nha, chị muốn hay không mở a?” Quỳên Quỳên nâng thùng tiến vào.

Chu Dĩnh Thanh theo đây bàn tài liệu trung ngừng đầu, vẻ mặt hồ nghi tiếp nhận thùng, dùng sức lay động vài cái, còn rất có sức nặng.

“Đây là cái gì? Không có địa chỉ đối phương — di, ‘Trương’? Là ai a?” Cô thân thủ lấy ra dao rọc giấy, lưu loát hướng chỗ đóng kín hạ xuống —

“Chậm đã!” Quỳên Quỳên bỗng nhiên hét lớn một tiếng, khẩn trương ngăn cản: “Dĩnh Thanh tử, người gần nhất..... Ách, ta là nói..... Hắn là không có đắc tội người nào đi?”

“Người xem ta như là hội đắc tội với người sao?” Chu Dĩnh Thanh một mặt hắc đường cong: “Sợ cái gì? Người có thể trốn xa một chút, hoặc là lập tức đi ra ngoài, miễn cho thương cập vô tội!”

Quỳên Quỳên giả trang cái mặt quỷ, tránh người.

Chu Dĩnh Thanh cười cười, dè dặt cẩn trọng mở ra hộp giấy..... A, nàng không khỏi thở hốc vì kinh ngạc.
Là lễ phục lụa trắng khi kết hôn!

Nguyên lai “Trương”, là hân..... Cô vỗ về vật liệu may mặ mềm nhẹ c, một màn mạc ngọt ngào tình cảnh cấp tốc hiện lên, thanh tú khuôn mặt vừa muốn thiêu đỏ.

Cô nhanh khép lại hộp giấy, thời gian đi làm cũng không thể suy nghĩ nhiều lắm việc tư.

Lúc này, điện thoại vang.

“Bạn sao?” Trương Chi Tỉ tiếng nói trầm thấp dễ nghe, mang theo mỉm cười.

“Àn, rất bận.” Cô thu hồi cười, cố ý đứng đắn.

“Kia..... Anh không quấy rầy.”

“Rất bận nha,em vội vàng mở bao ra.” Ha ha, vẫn là không nhận được,cô ngọt tư tư nở nụ cười.

Thế nhưng trên cọt! Trương Chi Tỉ cũng cười.“Nhận được ?”

“Làm sao có thể..... Làm sao có thể gửi cái này cho em?”

“Lễ phục công ty giặt ủi đưa lại đây, anh bận họp, cho nên nhờ công ty chuyển phát trước đưa đi cho em.”

“Buổi tối mang về nhà thì tốt rồi, còn riêng đưa tới công ty , còn không phải giống nhau muốn cùng trở về sao.....” Thanh âm của cô giống kẹo đường mềm nhẹ ngọt ngào.“Anh thực sự tiêu tiền mua ?”

“Có hay không dọa đến? Xem như kỷ niệm đi.”

“Thực quý đi?” Chu Dĩnh Thanh tiêm chỉ thưởng thức dây điện thoại, hai đóa mây đỏ nổi lên hai gò má.“Kỷ niệm cái gì đâu?”

“Kỷ niệm chúng ta kết hôn một tuần.” Trương Chi Tỉ cười nói:“Đã là kỷ niệm, đương nhiên là vô giá. Em xem, có cần hay không thuê cái tủ sắt đến cất giữ?”

“Muốn hay không khoa trương như vậy nha?” Cô cảm động không biết nên nói cái gì, trong khoảng thời gian ngắn, hốc mắt phấp phấp ẩm ướt.“Như vậy, Trương tiên sinh, cảm ơn.”

“Tân hôn vui vẻ, Trương phu nhân.”

Trầm ổn dễ nghe tiếng nói, lay động tiếng lòng, ngực của cô tê tê nóng nóng.

“Hy vọng anh cũng vậy.” Cô nghĩ nghĩ, lại hỏi:“Kia..... Buổi tối mời anh ăn cơm!”

“Nghe qua không sai, bất quá, khả năng đổi thành ăn khuya.” Trương Chi Tỉ giọng điệu vừa chuyển, buồn thanh đáp:“Gần đây công việc rất nhiều, không có biện pháp đúng giờ tan tầm.”

“Không bằng..... Em đi qua cùng anh tặng ca?”

“Tốt như vậy? Anh xem, em vẫn là sớm một chút về nhà, chuẩn bị ăn khuya chờ anh.” Hân thoải mái tựa vào ghế da, khóe miệng giấu không được cười.

“Ăn xong rồi ăn khuya, mới có khí lực tiếp tục cùng em ‘Tặng ca’ a!”

Chu Dĩnh Thanh đầu tiên là sửng sốt, suy nghĩ đôi chút, khuôn mặt trắng nõn thoáng chốc nóng hầm hập lên.“Anh, anh thực sự thực chán ghét nha!”

Gác điện thoại,cô dựa vào lưng ghế dựa, vươn tay trái của mình lên, nhấn bạch kim mọc mạc đang yên vị trên ngón áp út, cô không nhận được nhẹ nhẹ vỗ về.

Trước kia,cô cho rằng yêu đương là công trình thực phức tạp, cần rất nhiều thời gian, rất nhiều tinh thần, chậm rãi cùng người kết giao hiểu biết, mới có thể xem như yêu đương, hiện tại cô lại giặt mình hiểu được, muốn nói một chuyện tình cảm động, điều kiện tiên quyết là trước gặp đối nhân.

Tựa như cô gặp Trương Chi Tỉ, theo một khắc quyết định kết hôn, liền khắc sâu cảm nhận được thành ý của hân cùng dụng tâm.

Trước kia thất bại kinh nghiệm luyện ái, cô cho rằng hạnh phúc tựa như ánh trăng trên cao không thể bắt kịp, không nghĩ tới cô vừa chìa tay liền hái xuống, đặt ở trong túi tiền mình.

Hạnh phúc, không phải miệng nói là được, trong lòng ngấm lại là được rồi, mà là muốn dụng tâm chiếu cố thủ hộ.

Nghĩ nghĩ, ngực cô ầm ập nóng nóng, đôi má thanh tú đỏ ửng lên che lấp không được.

Ai, nhưng hiện tại là thời gian đi làm, vẫn là nhanh hồi tâm tiếp tục công tác, còn lại tâm tình phần hồng, liền tạm gác lại về nhà sau đi!

Hành trình đi công tác Thượng Hải còn có một đoạn thời gian, Trương Chi Tỉ bỏ qua lo lắng, quyết định thừa dịp ngày nghỉ mừng năm mới, trước mang Chu Dĩnh Thanh đi Khẩn Đình nghỉ phép.

Ăn xong cơm trưa, hai người chính thu thập hành lý, chuẩn bị xuất môn đáp tàu điện cao tốc.

“Đây là cái gì?” Trương Chi Tỉ không biết lấy đâu ra đồ ngủ ren trong suốt màu đỏ tươi.

“A!” Chu Dĩnh Thanh xấu hổ đến ngay cả bên tai đều đỏ, vội vã muốn cướp lại. “Ai u, này, đây là mẹ em mua a!” Trời ạ, cô không phải đã giấu rất kĩ rồi sao, thế nào bị hần kiểm đưa ra?

Trương Chi Tỉ lưu loát giấu phía sau, dám không chịu cho. “Mẹ khổ tâm làm sao có thể lãng phí? Đi, chúng ta mang đi Khẩn Đình, hảo hảo mà..... Vật này hữu dụng.” Hần giọng điệu ái muội. Nói vừa xong, áo ngủ nhỏ xíu đã nhét vào trong túi hành lý.

Chu Dĩnh Thanh vừa vội vừa thẹn, thân thủ muốn cướp lại, lại bị hần ôm, tìm được đôi môi mềm mại, nhiệt liệt hôn lên, một trận thiên chuyển toàn, thật lâu, Trương Chi Tỉ mới buông cô ra.

“Đi thôi, mau tới không kịp.” Thanh âm của hần ám ách. Mỗi lần ôm Chu Dĩnh Thanh, đều khảo nghiệm tự chủ của hần.

Chu Dĩnh Thanh nhìn cánh tay cường tráng của hần xách túi hành lý, bước chân vững vàng hướng đại môn đi đến, trong lòng có sự kiên định không nói ra.

Từ lúc chuẩn bị hôn lễ cùng an bài, đến chân chính sống chung với nhau, Trương Chi Tỉ luôn cẩn thận chu đáo, đem mỗi chuyện chuẩn bị tỉ mỉ, làm cho cô lúc nào cũng tràn ngập kinh hỉ cùng cảm động.

Tuy rằng là mùa đông, Khẩn Đình mị lực vẫn cứ không giảm, đặc biệt lại gặp phải nghỉ đông, toàn bộ ngã tư đường đông nghẹt người.

Trương Chi Tỉ cùng Chu Dĩnh Thanh đến biệt thự bên bờ biển, đã là tám giờ đêm. Biệt thự hậu viện lấy thủy tinh làm cách thức tiêu chuẩn, làm thành một biệt thự toàn kính, bên trong phô sần gỗ thô dày, còn có sofa viền quanh vải nhung.

Ở ngoài biệt thự là bờ cát trải dài, ánh trăng hòa trên sóng biển, ánh quang trong vắt, làm sạch cát trắng, làm người ta không nhìn được thân cận chơi đùa.

Có lẽ là trước mắt cảnh trí rất tốt đẹp, nghĩ đến hần dụng tâm an bài như vậy, Chu Dĩnh Thanh cảm động không nói nên lời.

Trương Chi Tỉ mỉm cười nhìn cô. “Có mệt hay không? Trước đi tắm rửa đi, anh đến sắp xếp lại hành lý.”

Cô gật gật đầu. Bận một ngày, quả thật có chút mệt mỏi.

Cô lục trong túi hành lý kiểm rồi lại kiểm, rốt cục hạ quyết tâm, cầm đồ ngủ ren trong suốt màu đỏ tươi, hướng phòng tắm đi đến.

Quả thực không phụ danh tiếng biệt thự nghỉ mát cao cấp, trong phòng tắm rộng rãi, còn có bồn tắm mát xa lớn. Chu Dĩnh Thanh thoải mái sau khi tắm xong, mặc vào đồ ngủ ren trong suốt, lại mặc thêm dục bào (là áo choàng mà trong phim mình hay thấy diễn viên mặc sau khi tắm á mấy bạn ^^), cố lấy dũng khí đi đến phòng thủy tinh, ngực như nổi trống bần cuồng đánh không ngừng.

Trương Chi Tỉ nằm ở trên băng ghế màu trắng, nhìn thấy cô, hần mỉm cười vỗ vỗ ghế nằm bên cạnh. “Tới đây đi.” Lại chỉ chỉ bầu trời. “Tối hôm nay sao thật nhiều.”

Chu Dĩnh Thanh nằm xuống, theo tay hấn nhìn lên, xuyên thấu qua nóc nhà thủy tinh, nhiều điểm tinh quang có vẻ đặc biệt sáng chói, sóng biển nhẹ nhàng vỗ về bờ , ánh trăng ôn nhu tà chiếu vào trên người, phóng phát đồng thời câu chuyện bàn tình cảnh, trong khoảng thời gian ngắn, cô có chút mờ mịt, ngực phập phồng không chừng.

Trương Chi Tử thân thủ mạnh mẽ trở mình vòng trụ cô, ánh mắt cực nóng bình tĩnh nhìn cô.“ Biểu hiện của ta..... Chính là ‘Còn có thể?’” Biểu cảm của hấn nghiêm túc.

“A?”

“Anh nghe được em cùng Anh Anh ở trong điện thoại, bình luận anh ‘Còn có thể?’” Thanh âm hấn có chút buồn.

Chu Dĩnh Thanh nở nụ cười. Bạn tốt hồi đời sống hôn nhân của cô, cô khiêm tốn, không cần làm kích động nữ lang độc thân, cho nên trả lời “Còn có thể”, không thể tưởng được hấn toàn nghe lọt được. Nam nhân quả nhiên là so đo loại sự tình này.

Cô lắc đầu, nhin cười.“Em cùng Anh Anh, không phải nói chuyện này, anh nghe lầm a!”

“Phải không?” Trương Chi Tử hoài nghi, nhíu mi nhìn cô. Không được, hấn nên hảo hảo mà chứng minh.

Chu Dĩnh Thanh cười đến ngọt ngào, phấn hồng đôi má, làm cho hấn muốn cắn một ngụm. Bàn tay to của hấn tham nhập vào trong ngực cô, chạy khắp người cô, phất chốc kéo ra đến giữa lưng , buông ra ngực cô, làn da trắng nõn như hòa với đồ ngủ ren lửa đỏ, ánh mắt hấn mơ mơ màng màng.

Hấn cố ý cách vật liệu may mặc mỏng manh, khiết cần nụ hoa trước ngực như ẩn như hiện Chu Dĩnh Thanh, có lẽ là nguyệt quan thúc giục tình tác dụng, có lẽ là Chu Dĩnh Thanh không kiềm được rên rỉ làm cho hấn hưng phấn, hấn cảm giác chính mình bừng tỉnh thành dã lang, muốn hung hăng, thật sâu thâm nhập trong thân thể cô, làm cho cô mềm mại, hoàn toàn bao dung hấn, hòa tan hấn.

“Không cần ở trong này..... Bên ngoài..... Sẽ bị nhìn thấy.....” Cô giả dựa suy nghĩ đứng dậy, Trương Chi Tử thế nào cho phép, thân mình tinh tráng rắn chắc ngăn chặn cô, cúi đầu nở nụ cười.“Yên tâm, nơi này không có người đến, em muốn thế nào đều có thể.”

Hấn ôm lấy cô, nhẹ nhàng mà đặt ở gối thô trên sàn, tiếp tục trên da thịt trơn mịn của cô chung quanh đốt lửa, làm cho cô rốt cuộc khắc chế không được dục vọng chính mình, bàn tay mềm đặt lên tấm lưng rắn chắc của hấn , khó có thể ức chế thở gấp, lướt qua tấm lưng chắc nịch của hấn , cô mơ mơ màng màng hai mắt thấy là đầy trời xán lạn tinh quang trước mắt.

“Đẹp quá..... Sao.....” Cô cố gắng chấp vả ra câu.

“Em không chuyên tâm nha!” Hấn không quá gật bừa ngẩng đầu nhìn cô, sau đó.....

Ba, hấn thế nhưng một hơi xé mở đồ ngủ ren trong suốt.

Dưới trời sao, thân thể mềm mại mảnh khảnh bị hấn gắt gao ôm lấy, vui thích tiết tấu khi thì cấp tốc khi thì thông thả, ở tới điểm cuối phía trước, mỗi một khắc đều là say lòng người trong cuộc

Ở nơi miền nam nhiệt đới , bờ biển không người, thủy tinh trong suốt trong phòng, chỉ nghe thấy trên bờ cát sóng biển cùng lẫn nhau tiếng thở dốc, cô cảm thấy chính mình tựa như đang ở trên biển, nghênh diện mà đến cảnh hoa một trận so với một trận cuồng, sau đó, càng ngày càng cao trường –

Cô không biết bơi , nhưng là có này cánh tay hai nam nhân cô yêu , cô cam nguyện sa vào trong đó.

Thẳng đến, bao phủ lẫn nhau.

Hấn hơi hơi buông ra Chu Dĩnh Thanh, hôn cái trán đỏ mồi hôi đầm đìa của cô, cô mờ mịt mở to mắt, lập tức lại nhắm lại, đại khái mệt chết cô thôi?

Ôm lấy Chu Dĩnh Thanh, hấn ảo não chính mình không khống chế được, không rõ như thế nào như vậy điên cuồng. Hấn chưa bao giờ từng như vậy khát vọng quá cô, thậm chí muốn gắt gao, chặt chẽ ôm lấy cô, không muốn rời đi cô nửa khắc, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Vài thứ hấn phát hiện chính mình rất kích động, muốn hoãn hạ tốc độ, cô cũng không hứa, hốc mắt phiếm lệ, bàn tay mềm càng chặt chẽ phản trụ hấn, mặc hấn muốn làm gì thì làm.

Hấn không muốn nói lỏng tay, thăm nghĩ ôm lấy cô, như vậy cảm giác rất đặc biệt.

Hấn..... Đã không rời được cô sao?

Hấn dưới đáy lòng lặp lại hỏi chính mình, thẳng đến buồn ngủ đột kích, mới chìm vào giấc ngủ.

Theo Khấn Đình trở lại Đài Bắc, nghỉ đông cũng đã xong.

Thu giả đi làm đã hơn một tháng, tuy rằng cuộc sống tân hôn thực khoái trá, nhưng Trương Chi Tỉ chủ đạo phòng khai thác sản phẩm, lại vận chuyển không thể nào thuận lợi.

Hôm nay, vì bản giám thị hệ thống phần mềm mới sắp công khai đưa ra thị trường tiến độ gặp vấn đề, Trương Chi Tỉ ở buổi họp các phòng giặt dũ.

“Có ai có thể nói cho tôi, rốt cuộc khi nào thì có thể toàn bộ thí nghiệm ok?”

Phòng họp quanh quẩn thanh âm Trương Chi Tỉ lạnh như băng, mọi người người nhìn ta, ta nhìn người, chính là không ai dám nói.

Bỗng nhiên, di động vang, Trương Chi Tỉ cúi đầu vừa thấy, là Chu Dĩnh Thanh.

“Anh còn đang vội.” Hấn đi ra phòng họp, nhìn đồng hồ đeo tay: “Đã bảy giờ? Em trước đón xe taxi về nhà đi.”

“Àn. Anh có thể đón xe đồng sự trở về.” Thanh âm của hấn nghe qua thập phần mệt mỏi, làm cho Chu Dĩnh Thanh có chút lo lắng: “Anh đã tăng ca mấy ngày, hôm nay giống như đặc biệt mệt, Trần thư ký có hay không giúp anh chuẩn bị bữa tối?”

“Làm sao còn nuốt trôi cơm? Nguyên bản phần mềm mới chuẩn bị ra mắt, thí nghiệm khi ra gặp chút vấn đề, hiện tại đang suy nghĩ biện pháp.” Trương Chi Tỉ thở dài một hơi: “Em trước về nhà đi!”

“Kia.....” Chu Dĩnh Thanh ôn nhu dặn dò: “Sớm một chút về nhà, em sẽ làm thức ăn khuya, chờ anh trở về ăn.”

“Àn.” Kết thúc trò chuyện, Trương Chi Tỉ đi vào phòng họp, tiếp tục họp khổ chiến.

Chu Dĩnh Thanh về nhà, chạy nhanh đến phòng bếp bắt lửa nấu nồi canh loãng, dự tính như thế này nấu một chén mì vằn thắn đến chỗ Trương Chi Tỉ.

Thừa dịp chờ canh sôi, cô đi vào thư phòng, muốn chọn một quyển sách đọc trong thời gian chờ đợi.

Trước mặt thư tường thật sự đồ sộ, cô cẩn thận xem tên sách từng quyển, dần dần nhúu mày.

Bách khoa toàn thư cùng Kim Dung toàn tập đặt ở cùng một chỗ? Sách dạy nấu ăn của cô cùng tập san quản lý Havard của hấn để chung? Còn có Hồng Lâu Mộng, thế nào để cùng chỗ tạp chí máy tính?

Chu Dĩnh Thanh lắc đầu cười không ngừng, hấn nhất định là bình thường bận quá, xem xong sách liền nhét vào đi. Cô cuộn tay áo, đem tất cả sách tầng dưới lấy ra, phân loại, sắp xếp theo từng mục rõ ràng.

Bận hết giá sách tầng dưới, cô kéo ghế dựa, nghiêm túc bắt đầu sửa sang lại tầng trên giá sách.

Có lẽ là ngứa đầu lâu lắm, đầu cô có chút choáng váng, vội vã ổn định thân mình, nhất thời sẩy tay, nhưng lại làm một cái tâm hình thủy tinh thủy tinh bãi sức cấp tảo đặt ở giá sách thượng rất xuống.

Lang! Một tiếng vang nhỏ, thủy tinh thủy tinh vỡ thành nhiều khối, Chu Dĩnh Thanh ngây ngốc.

Cô xuống ghế dựa, ngồi xổm trên đất nhặt mảnh nhỏ, thử hợp lại thành hình dạng ban đầu, mới phát hiện nguyên lai mặt trên còn có khắc chữ –

For my love-Arron

Lily

Lily là ai? Cô còn đang suy nghĩ, tiếng chuông điện thoại phòng khách bỗng nhiên vang lên, cô chạy nhanh chạy ra bắt máy.

“Aaron?” Là thanh âm nữ nhân.

“Ách..... Hân còn tại công ty, xin hỏi ai đầu dây?”

“Tôi?” Đối phương hỏi lại:“Xin hỏi ai thế?”

Bị cô ấy hỏi như vậy, Chu Dĩnh Thanh nao nao, mới đáp:“Tôi, tôi là vợ anh ấy.”

Kết hôn một tháng, cô chưa từng trước mặt người khác như vậy giới thiệu chính mình.

“Nha, người là Chu Dĩnh Thanh là đi? Ta là Đàm Lị.”Số điện thoại này, là nàng từ nơi Dương Bảo La tra ra, đương nhiên, muốn hỏi tên vợ mới cưới của hân, cũng là giống ăn bánh ngọt bình thường dễ dàng.

Cô về nước Mỹ xác nhận giải quyết đổi đi nơi khác công tác, hơn nữa sửa sang lại hành lý của mình, sau đó mới trở lại Đài Bắc. Mới từ sân bay đi ra, cô đoán rằng Trương Chi Tỉ đã tan tằm về nhà, vì thế muốn điện thoại cho hân.

“Đàm Lị?” Chu Dĩnh Thanh cố gắng lục lại trí nhớ, tựa hồ chưa từng nghe qua tên này.

“Không biết tôi? Cũng có khả năng a,Aaron sẽ không chia sẻ hân cùng ta trong lúc đó có bao nhiêu ngọt ngào.” Trong điện thoại truyền đến một trận cười khê.“Ta là bạn gái trước của hân ở Mỹ, Đàm Lị,Lily.”

Chu Dĩnh Thanh sững sốt.“Từng cùng nhau năm năm cái kia.....”

“Di, người cũng biết a? Xem ra Aaron thực sự không quên được ta!” Đàm Lị đắc ý cười. Đã là Chu Dĩnh Thanh tiếp điện thoại, cũng thuận tiện cho cô trước chuẩn bị tâm lý.

“Ta nhớ người kết hôn, không phải sao?”

“Ta rất nhanh sẽ làm tốt thủ tục li hôn.” Đàm Lị thanh âm nghe tới tràn ngập tự tin.“Ta quyết định phải giành Aaron bên người.”

“Nhưng là, chúng ta đã kết hôn!”

“Kia lại như thế nào? Ly hôn là tốt rồi a!” Đàm Lị nói được thoải mái tự tại.“Aaron yêu là ta, hân sở dĩ cùng người kết hôn, chính là bởi vì mất đi ta. Hân yêu ta năm năm, hiện tại, ta vì hân hồi Đài Loan, người đoán.....”

Cô cố ý tạm dừng vài giây, mới nói:“Hân có thể hay không trở lại bên người ta?”

Chu Dĩnh Thanh cảm thấy tim đập chính mình sẽ đình chỉ.

“Kết hôn thì đã có sao? Thật tình yêu nhau là còn hơn mỏng manh một tấm giấy — quên đi, cùng người nói nhiều như vậy làm cái gì? Ta trực tiếp đi công ty tìm hân tốt lắm!”

“Hân gần đây bề bộn nhiều việc, đã khuya mới có thể trở về!”

“Người xác định? Là thật bề bộn nhiều việc, vẫn là.....” Đàm Lị cười đến thực tận lực.“Kỳ thực là không muốn về nhà?”

Chu Dĩnh Thanh không nói ra lời, dứt khoát cắt đứt điện thoại.

Đàm Lị đã trở lại..... Trong điện thoại mỗi một câu, giống như là châm bàn đâm vào trong tâm khảm nàng.

Làm sao bây giờ? Còn nên đi hỏi Trương Chi Tỉ sao? Lại nên từ đâu hỏi?

Đã muốn kết hôn, chuyện quá khứ, ta liền sẽ không cũng không nên lại đi nhớ

Hân từng nói như vậy quá, cô hân là tin tưởng hân, không phải sao?

Nhưng là, Đàm Lị cô, năm năm..... Cô làm sao có thể dễ dàng liền quên? Nhân sinh có thể có vài cái năm năm đâu?

Cô ngã trên sofa, ôm ngực đau, trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

6. Chương 6

Hội nghị tiến hành đến mười giờ đêm, vẫn là không có kết quả, Trương Chi Tỉ tuyên bố tan họp.

Đi ra cao ốc văn phòng, hần mệt mỏi đi hướng bãi đỗ xe.

“Aaron!” Đàm Lị từ chỗ tối đi ra. Cô đã ở nơi này đợi một giờ, gió đêm thổi bay mái tóc dài cuộn sóng của cô, trên mặt kiều diễm mang theo phong tình vạn chủng tươi cười.

Trương Chi Tỉ kinh ngạc nhìn cô. “Người không phải về nước Mỹ?” Trước khi mừng năm mới, cô đến văn phòng đi tìm hần sau, rồi lại không nghe tin tức gì nữa, hần cho rằng cô về nước Mỹ.

“Ta chỉ là về nước Mỹ xử lý một số việc.” Đàm Lị tới gần hần, Trương Chi Tỉ thân hình cao lớn rần rỏ phát ra hơi thở mê người, cô dưới đáy lòng mắng chính mình, lúc ấy làm sao có thể ngốc đến buông tha cho nam nhân này?

Cô kéo cánh tay Trương Chi Tỉ, vẫn như trước kia làm nũng nói: “Người ta rất nhớ người, ngay khi xong việc, liền lập tức quay lại tìm người.”

“Tìm ta làm cái gì? Người hần là đãi ở nước Mĩ cùng William cùng nhau mới đúng.”

“Không cần nhắc tới William! Hần chỉ biết gạt ta, một chút cũng không yêu ta, còn bên ngoài làm thất vệ tam! Nhớ tới cái củ đại hoa tâm kia, nước mắt cô vừa muốn rơi xuống.

“Ta sẽ mau chóng làm tốt thủ tục li hôn.” Nàng ngả vào cánh tay Trương Chi Tỉ cường kiện, ăn nói khấp nép hỏi: “Aaron, người tha thứ ta được không?”

“Người có của người lựa chọn, ta cho tới bây giờ liền không có trách người. Nhưng là, giữa chúng ta đã không kịp —” Hần đẩy thân mình linh lung đầy gọi cảm của Đàm Lị. “Đàm Lị, ta kết hôn.”

“Kia thì thế nào? Người không yêu cô ấy, đúng hay không?” Đàm Lị đáng thương hề hề xem hần.

“Ta cùng cô ấy trong lúc đó như thế nào, không phải chuyện người nên lo lắng.” Hần nhìn Đàm Lị. “Đã đã kết hôn, sẽ không cần nghĩ ly hôn. Đàm Lị, người hần là nghĩ biện pháp giải quyết vấn đề người cùng William.”

“Người còn giận ta lúc ấy lựa chọn William đúng hay không?” Đàm Lị chùi đánh ngực Trương Chi Tỉ. “Nguyên lai năm năm cảm tình tất cả đều là rác! Người căn bản không yêu ta.....” Nàng giống một đứa trẻ khóc lớn lên.

“Chuyên quá khứ không cần nhắc lại.” Hần tóm lấy tay Đàm Lị. “Người nghỉ ngơi ở đâu? Ta thay người kêu xe taxi.”

“Người thế nhưng muốn dùng xe taxi đưa ta!” Đàm Lị nghẹn ngào xem hần, ánh mắt tuyệt vọng. “Chúng ta cùng nhau năm năm! Là ai cùng người sống thời gian cuộc sống học sinh khổ cực? Người hiện tại thế nhưng đối với ta như vậy!”

“Đàm Lị, đừng hồ nháo!”

“Ta không phải hồ nháo, là thật thực yêu người! Vì người, ta đều quyết định cùng William ly hôn!”

“Người vẫn là giống nhau tùy hứng.” Trương Chi Tỉ bắt đắc dĩ thở dài một hơi. “Mặc kệ người cùng William như thế nào, ta nói lại lần nữa, Đàm Lị, ta đã kết hôn!”

“Kia lại như thế nào? Ly hôn thì tốt rồi a!”

“Hôn nhân không phải trò đùa, ta sẽ không ly hôn, người trở về đi!” Rốt cuộc còn muốn giảng vài lần? Tính nhẫn nại của hần đã cũng biến mất.

“Chu Đình Thanh có cái gì tốt? Hay là đây là ý của ba người? Suốt ngày luôn nghe ba người, người rốt cuộc có hay không là chính mình?!”

Cô đẩy Trương Chi Tỉ ra, khóc chạy đi, Trương Chi Tỉ lo lắng c xúc động ủa nàng, đuổi theo, chỉ thấy Đàm Lị vẫy tay bắt một chiếc xe taxi, liền lên xe rời đi.

Nhìn taxi cấp tốc chạy xa, Trương Chi Tỉ không nhận được cảm thán, nhận thức Đàm Lị nhiều năm như vậy, chưa từng có xem qua cô bộ dáng yếu ớt như vậy.

Không biết cô cùng William rốt cuộc là vấn đề gì.....

Hắn làm một nam nhân kiên định, một khi rời đi, tuyệt không quay đầu, huống chi hắn đã cùng Chu Dĩnh Thanh kết hôn, càng không thể có thể làm ra chuyện hoang đường.

Xe taxi đã đi xa, hắn lấy ra xe chìa khóa. Vẫn là trước về nhà đi, đã trễ thế này, Chu Dĩnh Thanh không biết có bao nhiêu lo lắng.

Dọc theo đường đi, hắn còn nghĩ về vấn đề phần mềm thí nghiệm mới, xe chạy đến cửa tầng hầm ngầm, tâm tư không được này giải phiền chán vờn quanh không tiêu tan, hắn vò đầu, kéo mở caravat, đi vào thang máy.

“Đã về rồi?” Vừa mở cửa, Chu Dĩnh Thanh đứng đón ngay cửa, tiếp nhận caravat trên tay hắn cùng túi công văn.

“Àn.” Hắn ngồi phịch ở trên sofa, nhắm mắt lại.

“Muốn hay không trước tắm rửa một cái?” Nhìn thấy hắn bộ dáng mỗi một như vậy, Chu Dĩnh Thanh ở bên người hắn ngồi xuống, đau lòng nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ. “Ta hâm lại canh loãng, ăn mì vẫn thần được không?”

Trương Chi Tỉ không có trả lời, trong lòng còn muốn như thế nào phá giải tình chỗ thiếu hụt. Hắn mở to mắt, mới chú ý tới trên bàn trà thủy tinh đầy mảnh nhỏ thủy tinh.

Hắn kinh ngạc thân thủ đẩy ra này mảnh nhỏ, hỏi: “Đây là cái gì?”

Chuyện xảy ra rồi cũng không trốn được. Chu Dĩnh Thanh hai tay để sau lưng, ngập ngừng trả lời: “Là tấm thủy tinh ở giá sách tầng trên của anh. Không cẩn thận ngã làm vỡ.”

Hắn nghĩ tới, đây là món quà sinh nhật đầu tiên Đàm Lị tặng hắn, hắn luôn giữ làm kỷ niệm.

Bất quá hiện tại đã không trọng yếu, quan trọng là –

“Người làm sao có thể ngã làm vỡ nó?” Tấm thủy tinh này rất nặng, mảnh nhỏ của nó sẽ làm bị thương người, nếu không cẩn thận bị đụng đến..... Trương Chi Tỉ tầm mắt nhìn chăm chăm cô không tha, may mắn không phát hiện vết thương.

“Ta vừa mới đem sách trên giá ở tầng trên sắp xếp lại, không cẩn thận đánh nghiêng, liền, liền ngã xuống.....”

Hắn thực để ý sao? Mặt trên có tên hắn cùng Đàm Lị.....

“Người vì sao muốn sửa sang lại giá sách? Người –” Cô công tác cả một ngày không phiên lụy sao? Trở về còn muốn thay hắn làm thức ăn khuya, sửa sang lại giá sách? Hơn nữa giá sách tầng trên có rất nhiều sách nặng, nếu không cẩn thận làm ngã, có khả năng làm cô bị thương.

“Em, em chỉ là muốn sửa sang lại một chút mà thôi.....” Chu Dĩnh Thanh vừa nhắc đầu, chống lại con người đen đầy ảo não của hắn, nói cái gì cũng không nói ra được.

“Quên đi, hư cũng không sao.” Hắn toại bụng lỏng nút áo sơ mi, thở dài. “Anh tự sẽ tìm thời gian sửa sang lại, em có thể tìm sách đọc, nhưng đừng động giá sách của ta.”

“Nhưng là –”

Nhưng không đợi cô trả lời, Trương Chi Tỉ liền đi tiến phòng ngủ, cầm quần áo chuẩn bị đi phòng tắm tắm rửa.

Kết hôn hai tháng, hắn chưa từng đối với cô như vậy không kiên nhẫn.

Cô muốn nói rõ ràng, vì thế chạy đi cửa phòng tắm nói.

“Em cho rằng, anh sẽ cho phép em tự do đi vào thư phòng.....”

“Anh làm em không được thoải mái sao?” Cô đêm nay là làm sao vậy? Trương Chi Tỉ kinh ngạc nhìn cô. “Chẳng qua là không muốn cho em sửa sang lại giá sách mà thôi, anh chưa từng có hạn chế quá chuyện của em, cũng không có quản em quá a?”

“Là không có.” Cô yên lặng nhìn hắn, ánh mắt lại bi thương. “Có lẽ đó là bởi vì, anh cũng không có như vậy để ý em.”

Anh để ý là Đàm Lệ — trong phòng này rốt cuộc còn cất giấu bao nhiêu bí mật người cùng Đàm Lệ?

“Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Thanh âm của hắn đã mệt mỏi lại thanh lãnh. “Anh không thèm để ý em? Em thế nào có thể nói như vậy?”

“Anh chân chính để ý không phải em, là Đàm Lệ!” Rốt cục, cô nói ra miệng.

“Đàm Lệ?” Hắn kinh ngạc hỏi: “Em làm sao có thể biết..... Đàm Lệ?” Hắn chưa bao giờ từng ở trước mặt cô đề cập qua tên Đàm Lệ a.

“Cô ấy gọi điện thoại đến.” Mũi của nàng có chút xót. “Đàm Lệ chính là Lily, đúng hay không?”

“Cô ấy thật sự là — quên đi! Emi đừng để ý cô ấy.” Đàm Lệ rốt cuộc muốn làm cái gì? Hắn tìm thời gian hỏi rõ ràng. Bất quá lúc này, hắn lựa chọn không nói nhiều về cô, chỉ sợ nói, ngược lại làm cho Chu Dĩnh Thanh suy nghĩ nhiều.

Thở dài, hắn giải thích: “Anh cùng Đàm Lệ đã là quá khứ, trước khi kết hôn anh liền nhận lời, nên quên, anh sẽ quên.”

“Nhưng là anh cũng nói qua, năm năm cảm tình, khởi là dễ dàng nói quên liền quên.....”

Hắn từng nói như vậy, nhưng là, hắn cho rằng sau khi kết hôn cố gắng duy trì hôn nhân, chiếu cố gia đình, liền đại biểu chính mình đã lãng quên khoảng thời gian cùng Đàm Lệ, cô nhìn không thấy sao? Là hắn làm còn chưa đủ sao?

“Anh thực cố gắng đi về phía trước, nhưng là, em tựa hồ vẫn là không bỏ xuống được quá khứ của anh.” Tâm của hắn trầm xuống. “Vì sao? Là anh không thể cho em sự tin tưởng sao?”

“Không em đối chính mình không có tin tưởng.”

“Chúng ta đều kết hôn, em lại nói đối chính mình không có tin tưởng —” Hắn hỏi lại: “Em rốt cuộc muốn anh làm như thế nào?”

“Kết hôn cũng không phải em muốn cầu a!” Chu Dĩnh Thanh cảm cổ họng la hét.

“Là anh yêu cầu, như vậy có thể chứ?” Trương Chi Tỉ cũng phiền chán. “Anh mệt quá, có thể hay không cho anh nghỉ ngơi tốt?” Cô hắn là biết, thời gian này hắn vì việc chung có bao nhiêu mệt.

Mệt? Là cô làm cho hắn cảm thấy mệt sao? Chu Dĩnh Thanh ngực như là bị người dùng dao xẹt qua, khó có thể ẩn nhẫn đau xót.

“Anh không cần mệt như vậy, em có thể thành toàn anh —”

“Thành toàn cái gì? Thành toàn anh cùng Đàm Lệ sao? Em thế nào hồn nhiên như vậy!”

Cô làm sao có thể thuận miệng nói ra? Chẳng lẽ hôn nhân là có thể như thế dễ dàng buông tha cho sao? Kia lại vì sao phải cố gắng tiếp tục? Trương Chi Tỉ ngực chua xót, có chút khổ, cũng có chút bất đắc dĩ, càng nhiều là hư không cùng vô lực.

Hắn mệt mỏi tháo xuống nhẫn trên tay, hướng trên bàn ném. “Nếu em thực sự còn muốn đi, anh sẽ không ngăn em. Đến lượt anh..... Thành toàn em.”

Hắn ném quần áo tắm rửa, nắm lên chìa khóa xe, đá cửa rời đi.

Chu Dĩnh Thanh ngồi sững ở trên sàn. Cô há miệng muốn nói gì, yết hầu lại như là bị ách trụ bình thường, phát không lên tiếng. Qua một hồi lâu, nước mắt sương mờ hai mắt, buộc chặt cảm xúc hội đê, cô anh anh khóc lên.

Trương Chi Tỉ lái xe, ở đêm khuya đầu đường Đài Bắc vòng quanh.

Hắn không biết Chu Dĩnh Thanh rốt cuộc là làm sao vậy, càng không biết chính mình rốt cuộc là cùng cô tranh chấp cái gì.

Cái gì mệt a, cái gì rồi đi, hắn rốt cuộc đều nói lời nói ngu xuẩn gì vậy — Trương Chi Tỉ đột nhiên nhìn phía tay trái, ngón áp út trống rỗng. Đáng chết, hắn còn đem nhẫn cưới ném ở trên bàn!

Hắn cho rằng chính mình am hiểu nhất chính là bình tĩnh suy xét, bình tĩnh đối đáp, nhưng là hôm nay toàn phản.

Rất lẹ, mấy ngày nay bị công tác ma quá mệt mỏi, sau khi về nhà còn tâm tư hỗn loạn, nói ra loạn thất bát tao, rõ ràng không nên nói mà nói.

Hắn thoáng đồng hồ, đã mười hai giờ..... Mặc kệ như thế nào, hắn cũng không làm cho Chu Dĩnh Thanh một mình ở nhà.

Thở dài dứt khoát đem tay lái chuyển hướng một phương hướng khác, quyết định đi về trước nói sau.

Chu Dĩnh Thanh nắm chặt nhẫn Trương Chi Tỉ bỏ lại, canh giữ ở trong phòng khách, một bên chờ một bên khóc, khóc xong liền đang ngủ.

Trương Chi Tỉ vào cửa thấy ở trên sofa bóng dáng Chu Dĩnh Thanh ngủ, một bên ánh sang lập lòe từ đèn vàng rọi lên nước mắt trên mặt cô.

Cái gọi là lê hoa mang vũ là bộ dáng như vậy sao? Trong lòng hắn có chút khó chịu, nhẹ nhàng ôm lấy cô, cẩn thận đặt trên giường lớn phòng ngủ, sau đó đứng dậy đi tắm vòi sen.

Bọt nước độ ẩm vừa phải rơi xuống khuôn mặt buồn ngủ của hắn, trong lòng tràn đầy hối hận cùng không đành lòng.

Hắn không phải cố ý làm cho cô đau lòng rơi lệ, chính là không thể lý giải, cô thế nào có thể dễ dàng mở miệng nói rồi đi? Hôn nhân là trò đùa, tùy tiện có thể làm cho đến làm cho đi?

Hơn nữa, hắn đã thực nghiệm tức chết cô, sủng cô, như vậy không đủ sao? Vì sao cô còn chất vấn hắn là vẫn nhớ mong Đàm Lệ?

Tắm rửa xong đi ra phòng tắm, trong phòng ngủ ngọn đèn vàng rọi khuôn mặt Chu Dĩnh Thanh ngủ say, mông lung, tựa hồ có thể thấy cô hơi hơi nhú mày –

Quên đi, có lẽ là bọn họ hai người đều quá mệt mỏi, ngủ một giấc thì tốt rồi.

Hắn thân thủ đem gương mặt nàng hướng chính mình, nhắm mắt lại. Ngủ đi.....

Sắc trời đã sáng, Chu Dĩnh Thanh từ từ tỉnh lại, mở to mắt, bên người giường ngủ trống rỗng, nàng cảm giác chính mình trong tay đè nặng cái gì.

Ngồi dậy, mở ra bàn tay vừa thấy, nguyên lai là nhẫn cưới Trương Chi Tỉ.

Nhớ tới đêm qua luôn nắm nhẫn, đại khái là ngủ khi buông lỏng ra đi, cho nên mới ở trên giường, còn đặt ở tay của cô.

Có lẽ là ép tới chặt, nhẫn ở long bàn tay non mịn để lại dấu vết một vòng nhàn nhạt. Nàng nhẹ vỗ về nhẫn, cảm giác giới ngân đã khắc tiến đáy lòng cô, hơi hơi đau xót.

Cô từ lúc nào đã lên giường? Hắn đã trở lại sao?

Nháy mắt chua xót, cô lão đảo đứng dậy tìm kiếm Trương Chi Tỉ.

Trên bàn cơm có một ly sữa, đè nặng một tờ giấy mỏng.

Công ty có việc, anh trước xuất môn.

Không đợi cô cùng đi làm ? Một trận choáng váng mắt hoa,cô miễn cưỡng tựa vách tường đi vào phòng tắm, thấy trong kiếng, hai mắt sưng đỏ cơ hồ chỉ còn lại một đường –

Cũng tốt, miễn cho làm cho hấn nhìn thấy tự bản thân làm trò hề.....

Cô nghiêm túc chườm đá hai mắt, vừa cẩn thận ở khuôn mặt tái nhợt trang điểm mới xuất môn.

Cô một mình dọc theo ngã tư đường đi rồi hồi lâu mới đến trạm xe điện ngầm. Từ lúc kết hôn, cô chưa từng bước vào trạm xe điện ngầm, vô luận là cùng đi làm hoặc là ra ngoài mua sắm, hấn luôn lái xe tiếp đưa cô.

Đi vào đám đông chật chội ở trạm xe điện ngầm, tiếng người ầm ỹ cùng không khí vẩn đục, làm cho đầu nàng lại choáng váng, xem ra là bị sưng quá lợi hại, đã lãng quên cuộc sống trước kia.

Vào văn phòng, rất nhiều công tác chờ cô làm cho cô không có dư thừa thời gian suy xét chuyện tối hôm qua, cứ như thế bận rộn đến hết ngày, lại đã thời gian tan tầm.

“Dĩnh Thanh tử, “xe đưa rước miễn phí ” còn chưa có đến a?” Quyên Quyên thăm dò, nhẹ nhàng vẩy vẩy tay.“Ta đi trước !”

Đồng nghiệp dần dần tán đi, nhưng là cô còn không có nhận được điện thoại Trương Chi Tử, do dự hồi lâu, cô rốt cục cố lấy dũng khí, gọi điện thoại của hấn.

“Ách, là em.” Tim cô đập hoảng loạn, sợ hãi hỏi:“Anh..... Sắp tan tầm sao?”

Trương Chi Tử bị hỏi sững sốt, cúi đầu xem đồng hồ, mới phát hiện đã buổi tối hơn sáu giờ.

Cô chủ động gọi điện thoại đến nhắc nhở hấn tan tầm, có phải hay không tỏ vẻ tối hôm qua không thoải mái đã qua đi?

Hấn là rất muốn tan tầm về nhà, cùng cô ăn bữa tối ngọt ngào, nhưng là.....

Vì phần mềm thí nghiệm mới, hấn hôm nay rất cực cùng hạng mục nhóm nhỏ tìm được vấn đề, kế tiếp là muốn giải quyết vấn đề, nhưng là nhiệm vụ này khó khăn , ngay cả xuất thân kỹ sư, kinh nghiệm phong phú như hấn, lúc này cũng vô pháp xác định khi nào thì mới có thể giải quyết vấn đề.

Nhìn phía văn phòng, tiếng người ồn ào, mọi người cố gắng công tác, muốn tan tầm? Hấn khẽ thở dài một cái.

“Anh còn đang vội, Cô nghe thanh âm thanh thở dài, là thật chiều cố, vẫn là không muốn về nhà?

Ngực lại thêm chua xót, cô vội vàng nói tiếp.“Em đây đi về trước.”

“Àn.”

“Nhưng là, bữa tối của anh làm sao bây giờ?” Cô chưa từng quên muốn chiều cố dạ dày hấn.

“Em không cần nghĩ việc này, trước về nhà đi!” Hấn không thèm để ý ăn cái gì, sớm một chút hoàn thành công tác so với ăn cơm.Cô muốn vì hấn nấu thức ăn nóng hầm hập mang đến — nếu hấn nguyện ý mà nói.

“Cứ như vậy đi!” Hấn ngẩng đầu nhìn gặp Dương Bảo La đứng ở cửa , nhất định là đến bàn chuyện phần mềm thí nghiệm mới , vì thế vội vã gác điện thoại.

“Anh đang bận.”

Chu Dĩnh Thanh cắn môi, run run ấn xuống kết cô quản sao? Hiện tại lại không cần cô quản ?

Đi ra công ty, trên đường xe cô tắc nghẽn, xem ra mọi người đều vội vàng về nhà..... Mũi nàng có chút toan, hốc mắt hơi ẩm ướt.

Về nhà, mở ra cửa lớn, nghênh đón cô chỉ có không khí u ám,lạnh lẽo làm người ta sợ hãi.

Chính mình không có thêm ăn, nấu cho Trương Chi Tử một chén canh gà, ngồi ở trên sofa chờ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, kim đồng hồ qua mười hai giờ, Trương Chi Tử mới về nhà.

“Đã trở lại? Em đi hâm nóng canh gà –” Cô theo trên sofa nhảy dựng lên.

“Không cần!” Trương Chi Tỉ ngăn cản cô: “Anh trở về ngủ một chút, hừng đông phải đi công ty.”

Về nhà chỉ ngủ thôi sao? Cô muốn hỏi, nhưng là hần đã đi tiến phòng ngủ, mang theo quần áo đi tắm vòi sen.

Cả một ngày nói không đến mười câu, hần còn đang tức giận sao? Vẫn là đã chán ghét cùng cô nói chuyện?

Nàng đem canh gà nguội lạnh cất vào tủ lạnh, nhẹ giọng đi vào phòng ngủ, chọn một đĩa CD bỏ vào máy phát, đem ngọn đèn điều chỉnh mờ nhạt u ám, sau đó ở vị trí mình nằm xuống, đưa lưng về phía một chỗ trống khác.

Đã hần mệt mỏi, vậy cái gì đều không cần nhiều lời, làm cho hần an ổn ngủ đi.

Trương Chi Tỉ lau khô tóc ẩm ướt, thay áo ngủ thoải mái, mới từ phòng tắm đi ra, phát hiện Chu Dĩnh Thanh đã nằm ở trên giường, đưa lưng về phía hần.

Mơ hồ đó có thể thấy được kia thân hình tinh tế quen thuộc, Trương Chi Tỉ nhất thời mê vông.

Sau khi kết hôn, từng đêm trước khi ngủ, hai người luôn ở trên giường vô cùng thân thiết ngã vào nhau, có khi là tùy ý nói chuyện phiếm, có khi là lắng lắng nghe lẫn nhau tim đập, thẳng đến nặng nề ngủ.

Xoay người đưa lưng về phía hần, đây là lần đầu tiên.....

Cô đã ngủ chưa? Tối hôm qua những lời này thực sự nói được hơi quá đáng, hần hần là xin lỗi, chính là..... Hiện tại tựa hồ không phải thời cơ tốt.

Làm cho cô hảo hảo ngủ đi, ngày mai, chờ ngày mai mới hảo hảo theo cô nói chuyện.

Có hiệu quả âm nhạc thôi miên chậm rãi phiêu ở không gian ẩm áp thoải mái, hần ở chính mình vị trí nằm xuống. Chỉ có hảo hảo nghỉ ngơi ngủ, mới có thể bảo trì suy nghĩ rõ ràng, hảo hảo xử lý chuyện hai người.

Nhắm mắt lại, hần rất nhanh liền đang ngủ.

Nghe thấy người bên gối hô hấp theo quy luật, Chu Dĩnh Thanh mới chậm rãi xoay người lại.

Ngoài cửa sổ ánh trăng chiếu vào u ám trong phòng, cô theo ánh sáng mờ ảo, thấy đường nét rõ ràng tuần nhan Trương Chi Tỉ.

Nhất cả đêm thời gian, hần đều ở công ty sao? Là chuyện gì có thể bận thành như vậy đâu?

Hoặc là, giống như Đàm Lệ lời nói, hần kỳ thực là không muốn về nhà? Sau đó..... Cả đêm cùng cô ấy bên nhau? Cô không thể khắc chế chính mình miên man suy nghĩ, trong lòng hoảng loạn.

Nam nhân ngực phập phồng, cô rất muốn dán tại lên bờ ngực rắn chắc kia, giống trước kia, nghe tiếng tim đập của hần, đó là thuốc ngủ hữu hiệu nhất.

Ngày mai có thể cùng hần nói chuyện sao? Không thể còn như vậy đi xuống a..... Trong lòng yên lặng nghĩ, thẳng đến ánh trăng dần dần ẩn đi, cô mới mơ hồ ngủ.

Có lẽ là nhớ đến công việc, vừa qua khỏi 5 giờ rưỡi sáng, Trương Chi Tỉ đã tỉnh lại.

Nhớ tới đồng hồ 6 giờ báo thức, hần nhẹ nhàng bước xuống rời giường rửa mặt thay quần áo.

Vốn nghĩ lại viết tờ giấy ở lại trên bàn, nhưng là tâm niệm vừa chuyển, hần nghĩ, trực tiếp nói với cô có vẻ hảo, vì thế hần quyết định chờ vào công ty sau, lại gọi điện thoại đánh thức cô, giải thích mấy ngày nay tạm thời không thể đưa đón cô, còn có, thuận tiện..... Xin lỗi đi!

Hoàn mỹ kế hoạch. Khóe môi hần di động cười, lén lút xuất môn.

Chu Dĩnh Thanh chậm rãi mở mắt ra. Kỳ cô đã sớm thức giấc khi hần vừa rời giường. Cô nhớ tới thân là hần chuẩn bị bữa sáng, nhưng là lại lo lắng hần sớm như vậy khởi, kỳ thực là vì tránh đi cô.

Cô ở trên giường do dự chân chờ, còn không kịp hành động, Trương Chi Tỉ đã mở cửa rời đi.

Cô chán nản nằm về trên giường, hận lá gan của mình khiếp cùng do nhu do dự.

Sáu giờ rưỡi sáng, Trương Chi Tỉ bước vào văn phòng, bên trong đã có rất nhiều người vui đầu công tác.

Tổng kỹ sư tiến đến báo cáo tiến độ sau, hấn hỏi: “Bên ngoài đồng sự, tối hôm qua không trở về sao?”

“Mọi người cũng không dám đi.” Còn chưa nói hoàn, một gã kỹ sư vội vã chạy vào: “Cùng nhau giải quyết, tổng công ty nước Mỹ điện thoại!”

“Hào.” Hấn ấn xuống lóe ra phím call, tiếng Anh lưu loát cùng đối phương nói chuyện hồi lâu, thảo luận là vấn đề phần mềm mới

Kết thúc điện thoại, đã là một giờ sau, hấn rất ước tìm được giải quyết phương hướng, lập tức triệu tập hội nghị, bắt đầu tiến hành trình tự tu chỉnh.

Một lòng đều là công tác, hấn đã quên nên đánh thức Chu Đình Thanh, còn có lời xin lỗi muộn.

Thời gian rất nhanh đi qua, thẳng đến vạn gia đèn đuốc sáng lên, hấn đột nhiên nhớ tới Chu Đình Thanh.

Đáng chết! Hấn tìm ở giữa đồng tài liệu điện thoại, phát hiện trong di động có một tin nhắn đêm nay có thể nói chuyện sao? Em ở nhà chờ anh.

Hấn nắm lên chìa khóa xe, vội vã hướng trở về, lại gọi cho Trần thư ký.

Trần thư ký kinh hô: “Cùng nhau giải quyết, bữa tối ngại—” Khó được nhìn thấy trưởng phòng cùng nhau giải quyết sự việc bộ dáng như thế hốt hoảng lỗ mãng.

“Làm ra vẻ đi, ta đi ra ngoài một chuyến.” Hấn ổn định bước chân, làm bộ như dường như không có việc gì.

Lên xe, hấn như là cấp dục phi nhanh mã, đạp xuống chân ga, nhanh chóng hướng nhà chạy tới.

Nghe thấy đại môn mở ra, Chu Đình Thanh tâm đột nhiên nhắc tới — mới bảy giờ rưỡi, hấn trở về thực sớm.

“Ăn cơm chiều sao?” Cô vội vã muốn đi phòng bếp thu xếp. “Em nghĩ anh sẽ rất trễ mới trở về.”

“Vừa nhìn đến tin nhắn, cho nên về trước —” Tầm mắt nhìn phía bàn ăn, trên bàn trống không một vật, hấn kinh ngạc hỏi: “Em ăn rồi?”

“Em? Còn không đói, cho nên —”

“Cho nên không cần ăn?”

“Chính mình một người ăn cơm không có gì ý tứ a.....” Cô nói nhỏ. Thật muốn hai người dùng bữa tối.

Không hiểu bắt đầu dĩ dằng lên, hấn giận cô bỏ đói chính mình, đơn giản là không có người cùng cô cùng ăn. “Ý của em là, anh phải mỗi ngày cùng em ăn cơm?”

“Không phải, em.....” Cô phát giác hấn nhấn lại mày rậm, a, lại chọc giận hấn. “Em chỉ là cảm thấy, hấn là muốn vợ chồng cùng nhau ăn cơm có vẻ hảo.”

“Gần nhất công ty bề bộn nhiều việc, tanh không có biện pháp luôn cùng em bảo trì “Hai người bữa tối”. Văn phòng công việc còn chưa có kết thúc, anh tối nay còn phải trở về tiếp tục công tác. “Hấn lôi kéo cô vào phòng bếp.” Trước làm món này cho em ăn no, bằng không anh sẽ có tội ác cảm.”

“Anh không cần đối với em có tội ác cảm.” Đối người xa lạ mới có thể như vậy đi, cô không cần hấn là như vậy xa lạ đối đãi cô. Cô giây thoát bàn tay to của hấn. “Tương phản, có tội ác cảm nhân là em.”

Hấn nói sai cái gì sao? Trương Chi Tử không rõ chân tướng nhìn cô.

“Em gửi tin nhắn cho anh, là muốn cùng anh nói chuyện hôn nhân của chúng ta. Đã mấy ngày, anh luôn sớm ra trễ về, đặc biệt hai ngày nay, chúng ta ngay cả nói đều nói không hơn, em nghĩ, có lẽ là vì Đàm Lệ đã trở lại.....”

“Anh đã nói qua, là trên công tác có vấn đề.” Công tác không thu phục, muốn hấn thế nào an tâm về nhà kéo dài kiêu thế?

“Là thật sao?” Cô cắn môi.

“Đàm Lị chẳng phải vấn đề của chúng ta, anh cho rằng đã nói được rất rõ ràng.” Hấn trầm mặc vài giây, mới mở miệng: “Tựa như....”

Anh chưa bao giờ đem quá khứ em để ở trong lòng.”

Cô thăm đạm cười: “Quá khứ của em? Anh là nói buồn cười..... Hoặc thật đáng buồn thất bại tình cảm lưu luyến?” Là muốn phiên khởi cũ trưởng sao?

“Dĩnh Thanh, mặc kệ là em vẫn là của anh, này chuyện cũ đã đi qua.” Hấn cường điệu: “Anh để ý là hiện tại cùng tương lai.”

“Đã muốn nói hiện tại, vậy anh có thể nói ,anh..... Yêu em sao?”

Cô muốn, muốn biết, kỳ thực chính là đơn giản như vậy một câu nói thôi.

Hấn đối cô rất tốt, hảo vượt quá tưởng tượng của cô, làm cho cô theo đuổi chính mình sa vào nhu tình bên trong hấn, nhưng là, này đại biểu hấn yêu cô sao?

Hoặc là, đây là một phần trách nhiệm, vô luận kết hôn đối tượng là ai, hấn đều sẽ ôn nhu như vậy sẵn sàng đối đãi?

Cô thừa nhận, chính mình trở nên tham, muốn càng nhiều, muốn hấn đối cô thân nhiên lấy ra trái tim, muốn chiếm cứ vị trí quan trọng trong lòng hấn, cũng không muốn chính mình chỉ là trách nhiệm của hấn mà thôi

Nếu hấn yêu cô, như vậy cô vẫn ở lại.

Nếu hấn yêu vẫn là Đàm Lị, như vậy cô sẽ an tĩnh rời đi.

Hấn trầm mặc. Yêu cô sao? Hấn không nghĩ quá vấn đề này. Vội vàng kết hôn, hai người thuận theo tự nhiên cứ như vậy cùng nhau sinh hoạt, hấn tuyệt không cảm thấy kỳ quái hoặc không thể nhận, thậm chí cảm giác tốt lắm, vì sao vẫn đem yêu bắt tại ngoài miệng không thể?

“Rất khó trả lời sao?” Ngừng vài giây, cô thấp giọng nói: “Em có thể lý giải, anh chính là bởi vì ba ba yêu cầu mà cùng em kết hôn, không phải sao? Bằng không, anh sẽ không đối ba ba lãnh đạm như vậy.....”

“Anh thừa nhận ngay từ đầu quyết định kết hôn, quả thật cùng ba ba có rất quan hệ. Nhưng là, anh cùng ba ba vốn chính là như vậy ở chung, cùng ông ấy muốn chúng ta kết hôn hoàn toàn không quan hệ!” Phụ tử trong lúc đó tình cảm thực vi diệu, làm cho càng hung cảm tình càng tốt, này..... Dùng giải thích sao?

“Nói sau,” Hấn vò tóc nói: “Ta luôn luôn vì hôn nhân chúng ta cố gắng, như vậy còn chưa đủ sao?”

Chu Dĩnh Thanh ngực căng thẳng — quả nhiên, hấn vẫn là nói không nên lời một câu “Anh yêu em”.

“Kết hôn trong khoảng thời gian này tới nay, anh đối em tốt lắm, thực sự, đây là lần đầu tiên khắc sâu anh đối Đàm Lị rất tốt.”

“Vì sao muốn bắt chính mình cùng Đàm Lị có vẻ? Nếu này đoạn đi qua thực sự ảnh hưởng hôn nhân của chúng ta , đó là anh tạo thành vấn đề, từ anh đến giải quyết!” Đàm Lị từng là quá khứ của hấn, từ lúc quyết định kết hôn đồng thời, hấn tự nhận đã buông, hiện tại, không cần cũng không hấn là từ cô đến lo lắng phiên nào.

Nhắc tới đến Đàm Lị, hấn giống như là con nhím bàn dựng thẳng lên đầy người lạt —

Chu Dĩnh Thanh cảm giác tâm anh, là vấn đề của em. Em thực ghen tị, muốn đuổi đi bóng dáng cô ấy ở trong đây lòng anh, nhưng là cũng thực mờ mịt, không xác định chính mình có thể hay không chân chính tiến vào trong lòng anh, chiếm cứ so với cô ấy vị trí quan trọng hơn. Em thực mâu thuẫn, thực hoảng loạn, thực bất an, em đã không biết chính mình nên làm như thế nào mới tốt.”

“Em —” Là hấn đối cô còn chưa đủ được không? Rốt cuộc còn muốn hấn làm như thế nào?

Cho rằng chính mình đối cô quan tâm cùng chiều cố đã đủ vừa lòng — ít nhất hấn còn không từng như vậy dụng tâm đối đãi Đàm Lị, nhưng là, cho tới bây giờ hấn mới biết được, nguyên lai cô cũng không tin nhiệm hấn, đối hấn không hề tin tưởng!

Một con người đen suy sụp chống lại cô, không khí lạnh như băng mà ngưng kết, bốn phía an tĩnh không tiếng động, hai người cũng không nguyện ý mở miệng, thẳng đến di động Trương Chi Tử đột ngột vang lên.

“..... Hảo, ta lập tức trở về!” Phần mềm mới rất cục thông qua lần đầu tiên thí nghiệm, hẳn phải đi về giám sát kế tiếp ổn định –

“Anh phải về công ty. Anh không biết này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, bất quá trước không cần đề rồi đi, chúng ta cần hảo hảo nói chuyện chút, nhưng là hiện tại..... Anh thực sự về công ty.” Ánh mắt hắn thủy chung đứng ở trên mặt cô .“Nếu em thực sự không muốn nhìn đến anh,anh tạm thời đến phòng khách –”

“Không, ý của em là –” Thế nào có thể làm cho hắn ngủ ở phòng khách!

“Chúng ta..... Bình tĩnh suy xét vài ngày rồi nói sau.” Hắn đi tới cửa, lại quay đầu, yên lặng nhìn cô.“Nhớ..... Đúng hạn ăn cơm.”

Vợ chồng thực tập

7. Chương 7

Suốt một tuần, Trương Chi Tử đi sớm về trễ. Trong nhà,hắn chỉ hoạt động ở phòng khách và thư phòng, Chu Dĩnh Thanh phẳng phất là một người sinh sống, toàn bộ ngôi nhà trống trơn đặng đặng.

Trên bàn công màu kem bên hoa hieu quạnh mặc dù đã mùa xuân, nên là thời điểm sinh ý dạt dào..... Ngồi trên xích đu , ngóng nhìn chỗ trống bên cạnh, ngực lại hơi hơi phát đau.

Cô là một phần trong cuộc sống hằng ngày của hắn..... Cần bình tĩnh suy xét nhiều ngày như vậy sao?

Kỳ thực, cô chính là muốn biết, Trương Chi Tử trong lòng có cô hay không? Còn có, hắn còn yêu Đàm Lệ sao?

Cô thương hắn, hy vọng hắn là vui vẻ, nếu Đàm Lệ về Đài Loan, làm cho hắn hiểu được kỳ thực chính mình còn yêu Đàm Lệ, cô nguyện ý thoái nhượng rồi đi, làm cho hắn yêu , ít nhất thoải mái chút, cũng sẽ không có tiếc nuối cùng oán hận.

Nhưng là chậm rãi suy xét sau, cô cảm thấy chính mình sai lầm rồi.

Cô còn nhớ rõ đêm đó Trương Chi Tử đè nén thần sắc tức giận — cô không nên như vậy chất vấn hắn, hoài nghi hắn, cho dù hắn thực sự có một chút dao động, cô cũng nên cố gắng thật nhiều thủ hờn nhân bọn họ mới đúng.

Nhìn xem hiện tại cục diện là gì? Quan hệ hai người đều bị cô làm hỏng, ngấm lại vị kia thầy tướng số đại sư cũng coi như không quá chuẩn, không phải nói chỉ cần bị hoành đao đoạt ái ba lần, có thể giải oan nghiệt đời trước sao? Vì sao cô vẫn là giữ không được Trương Chi Tử ?

Ngực của cô buồn bực, mũi cay xè chát chát, bỗng nhiên nhớ tới, nguyên bản hàng tháng nguyệt sự đều đúng, đến nay chậm chạp không thấy bóng dáng.

Có thể hay không là mang thai?

Cách một ngày buổi chiều, Chu Dĩnh Thanh rốt cục xin nửa ngày phép, đến bệnh viện làm kiểm tra.

Kết quả chính như dự đoán của cô,bác sĩ cười hiền nhìn cô:“Chúc mừng cô, Trương phu nhân, cô mang thai!”

“Chúng ta đến xem cục cưng đi.” Bác sĩ siêu âm cái bụng bằng phẳng của cô, cảm giác lạnh băng làm cho cô thanh tĩnh không ít.

“Cô xem, đây là tim đập của cục cưng nha.”

Cô nhìn chằm chằm trên màn hình nho nhỏ nhảy lên điểm, cảm động muốn khóc.

“Ân, hết thấy đều tốt lắm.” Bác sĩ đưa một tấm ảnh chụp trắng đen cho cô, thân thiết tươi cười bình ổn tâm tình hỗn loạn của cô. “Đây đưa cho cô. Đây là lần đầu tiên gặp mặt của cô cùng cục cưng, mang về cùng tiên sinh chia sẻ đi!”

Đi ra bệnh viện, mùa xuân ánh nắng ấm áp, cô cơ hồ khó mà tin được, thân thể của chính mình đã có một sinh mệnh nhỏ. Gần đây tổng cảm thấy không hiểu mỗi một cùng không khoẻ, nguyên lai là tiểu tử kia làm hại.

Mang thai gần hai tháng, căn cứ bác sĩ suy tính thời gian..... Là ở Khẩn Đình đêm hôm đó sao?

Chu Dĩnh Thanh vỗ về bụng bằng phẳng. Đây là kết tinh của cô cùng Trương Chi Tỉ, nhưng là, hần nguyện ý cùng cô tiếp tục tiểu sinh mệnh có được này sao?

Vô luận hần là nghĩ như thế nào, cô đều phải lưu lại đứa nhỏ này.

Đã nhiều ngày như vậy đi qua, bọn họ là nên mới hảo hảo nói chuyện. Ngày kia chính là sinh nhật Trương Chi Tỉ, cô muốn nắm chắc cơ hội này, lần này, cô nhất định phải hảo hảo mà xin lỗi, tình tường biểu đạt ý nghĩ của chính mình.

Vì sinh nhật Trương Chi Tỉ, Chu Dĩnh Thanh tan ca sớm, ở phòng bếp vội vàng sửa soạn thức ăn.

Bún móng giò, hồ tiêu tôm, hành bạo thịt bò, hấp thạch ban, rau trộn mướp đắng, cải củ, canh xương đợi chút thay xiêm áo, trong tủ lạnh còn có một cái Tiramisu.

Chu Dĩnh Thanh cũng tận lực ăn diện chính mình, đáy lòng không ngừng mà vì chính mình cố gắng. Cô tìm một cái hộp gỗ nhỏ, đem hình siêu âm của cục cưng cùng hần Trương Chi Tỉ đặt ở cùng nhau. Đây là món quà sinh nhật đầu tiên cô đưa cho Trương Chi Tỉ, chỉ cần hần nguyện ý, cô muốn trở lại khi vừa kết hôn ngọt ngào cùng vui vẻ, cô muốn cùng hần chia sẻ vui sướng từ sinh mệnh nhỏ.

Tiếng nhạc bừng tỉnh cô, ngẩng đầu vừa thấy, đã tám giờ, hần hần là mau trở lại.

Chu Dĩnh Thanh đứng lên, đem thức ăn trên bàn hâm nóng một lần, sau đó tựa vào cửa trước, cẩn thận nghe động tĩnh ngoài cửa, cõi lòng đầy hy vọng chờ hần trở về.

Chín giờ, mười giờ, tiếng nhạc vẫn tiếp tục vang vọng trong phòng, tâm tình của cô lại theo bàn đầy đồ ăn, càng ngày càng lạnh.

Rất cục, cô không nhận được gọi di động Trương Chi Tỉ.

“Là ta.....” Thanh âm của cô có chút khản trương.

“Ân.”

“Hôm nay..... Là sinh nhật anh, em chuẩn bị bữa tối, muốn hỏi xem..... Anh ước chừng mấy giờ trở về?”

“Tuần sau.” Trầm thấp thanh âm, trả lời phi thường ngắn gọn.

“Tuần sau?”

“Anh ở Hongkong, ngày mai đến Thượng Hải, thứ Tư tuần sau mới hồi Đài Loan.”

Chu Dĩnh Thanh thở hắt vì kinh ngạc, giật mình nhìn ngoài cửa sổ, không nói ra lời.

Hần đáp ứng muốn thừa dịp đi công tác, mang cô cùng đi Thượng Hải, còn kế hoạch muốn cùng nhau du lịch Hongkong, hiện tại, hần lại một mình đi?

“Phối hợp tổng công ty hành trình vài chủ quản, cho nên đi công tác trước thời hạn, anh giữa trưa trở về sửa sang lại hành lý, để lại tờ giấy trên bàn trang điểm của em, em không thấy sao?”

“Em.....” Cô vội vã trở vào phòng ngủ, quả nhiên ở trên bàn trang điểm thấy tờ giấy.

Cô sau khi trở về luôn luôn vội vàng nấu cơm, không chú ý tới.....

“Nhưng là, hôm nay là sinh nhật anh.....”

“Không quan hệ, việc này không trọng yếu.”

Thế nào không trọng yếu? Đây là sinh nhật đầu tiên sau khi cô và hấn nhận thức, cô muốn bồi hấn, hơn nữa, còn có một tin tức rất trọng yếu muốn nói cho hấn.....

Cô không nói ra lời, nước mắt chậm rãi rơi xuống.

“Còn có việc sao?” Lặng im hồi lâu, Trương Chi Tỉ rốt cục mở miệng, “Trở về rồi nói sau, anh muốn gác điện thoại.”

“Cái kia..... Kia, chúc anh sinh nhật vui vẻ.” Cô vội vàng nói.

“Ân.”

Gác điện thoại, Chu Dĩnh Thanh vô lực ngồi sững ở trên sofa, cô muốn lau đi nước mắt, cũng là càng lau càng nhiều.

Hôn nhân không phải hấn là chính là một người cố gắng, cô không cần diễn kịch một mình, nhưng là hấn lại làm cho cô một người diễn.....

Muốn kiên cường tâm niệm đột nhiên hư nhuyễn. Có lẽ, hấn là thực sự muốn trở lại bên người Đàm Lệ, chính là khó có thể đổi cô mở miệng?

Làm sao bây giờ? Cô nên làm như thế nào mới tốt? Cầm quà sinh nhật đã chuẩn bị tỉ mỉ, cô cảm giác trái tim mình, đã vỡ thành ngàn vạn mảnh nhỏ.

Trương Chi Tỉ từ Thượng Hải về lại Đài Bắc, đã là nửa đêm, hấn không muốn đánh thức Chu Dĩnh Thanh, vì thế tới công ty, hừng đông mới về nhà.

Ánh mặt trời ấm áp tràn đầy phòng khách, toàn bộ trong phòng im lặng. Cô..... Không ở đây sao? Trương Chi Tỉ đem từ Hongkong mang về mấy hộp hoa quả khô đặt lên bàn. Đây là trong trí nhớ Chu Dĩnh Thanh đề cập qua mộng ảo nguyên liệu nấu ăn, hấn hỏi riêng nhân viên khách sạn, xem bản đồ chạy đến vài quán ăn nổi tiếng, thật vất vả mới mua đầy đủ hết.

Hấn đi vào phòng ngủ, muốn tìm quần áo tắm rửa, nhưng mở ra cửa phòng, một trận thanh âm kỳ quái theo phòng tắm truyền đến, hấn bước đến, đẩy ra cửa thủy tinh trong suốt.

Chu Dĩnh Thanh quỳ gối trước bồn cầu, thân mình gầy yếu nhịn không được run run.

“Sao lại ra nông nổi này?” Hấn ngồi xổm trước mặt Chu Dĩnh Thanh, kinh ngạc hỏi.

Chu Dĩnh Thanh nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn cứ lê hoa mang vũ, khuôn mặt tái nhợt làm cho trong lòng hấn cả kinh.

“Em..... Em mang thai..... Thực không thoải mái.” Vừa mới phát hiện mang thai, cô đã bắt đầu nôn ọe.

Mang thai?! Hai từ này như quả bom nổ, Trương Chi Tỉ kinh ngạc ngó ra.

Lúc trước trong khi vui vẻ, hấn chưa bao giờ từng nghĩ tới muốn áp dụng phương pháp phòng bị, sự tình liền như vậy tự nhiên đã xảy ra?

“Thế nào không nói cho anh?” Hấn thân thủ giúp đỡ cô đứng lên, đến bên giường ghế quý phi ngồi xuống.

“Em nghĩ nói cho anh, nhưng là anh đi Thượng Hải.” Cô tiếp nhận Trương Chi Tỉ đưa tới giấy lau mặt, lung tung ở trên mặt lau.

Hấn dè dặt tay nhỏ bé của cô, rút ra giấy lau mặt, mềm nhẹ thay cô lau mặt. “Đó là do thời gian được thông báo quá gấp, anh nghĩ em cũng không thể xin nghỉ phép liền được, cho nên liền chính mình đi.”

“Ân.....” Thật lâu chưa từng như vậy đến gần rồi, Chu Dĩnh gò má tái nhợt nổi lên một chút mây đỏ.

“Em có chuẩn bị một phần quà sinh nhật, đặt ở phòng khách trên giường, anh muốn hay không trước nhìn xem?”

Trương Chi Tỉ đứng dậy đi vào phòng khách, một cái hộp nhỏ buộc dây đỏ để trên giường, hấn nhẹ nhàng mở nắp hộp, bên trong là nhẫn cưới ngày đó bị hấn ném, cùng một tấm hình trắng đen.

“Đây là cái gì?” Hấn giơ lên tấm hình.

“Là bác sĩ cho ta, tấm ảnh đầu tiên cục cưng của .”

Hắn phải làm ba ba ? Trương Chi Tử nhìn chằm chằm tấm hình , ngực tràn đầy cảm động cùng không thể hiểu nổi, hắn không biết lúc này nên nói cái gì mới tốt.

Chu Đình Thanh nhìn hắn, mấy ngày không thấy, hắn thoát nhìn vẫn như cũ mị lực không giảm bớt , nhất là ngón tay thon dài nhẹ vỗ về ảnh chụp cục cưng, khóe môi hơi hơi cong lên –

“Là hắn hại em không thoải mái như vậy? Tiểu gia hỏa này thực nên đánh.” Lặng im hồi lâu, hắn nhẹ nhàng mà nói.

“Không quan hệ, em thật cao hứng có được hắn.” Chu Đình Thanh thanh âm thật bình tĩnh, cô đã chuẩn bị tốt, muốn cùng hắn nói chuyện.“Chi Tử, em nghĩ sinh hạ hắn.”

“Đương nhiên!” Trương Chi Tử nở nụ cười.“Bất quá, tâm tình của anh thực..... Nói như thế nào đâu, nên là thực phức tạp đi!”

Thực phức tạp? Chu Đình Thanh kinh ngạc nhìn hắn. Cũng đối, hơn một đứa trẻ, vấn đề giữa bọn họ quả thật càng phức tạp.

“Chi Tử, em nghĩ thật lâu, lúc ấy em thực sự không phải hắn là đáp ứng kết hôn.” Cô cúi đầu cắn môi, một chữ một chữ nói:“Em cảm thấy thật xin lỗi.”

“Giữa chúng ta, không có gì thật có lỗi.” Hắn cho rằng có đứa nhỏ, sở hữu không thoải mái đều sẽ tan thành mây khói — đứa nhỏ là thuốc bôi trơn hôn nhân tốt nhất, phim truyền hình không phải đều như vậy diễn sao?

“Anh, yêu em sao?” Cô quyết tâm mở miệng hỏi.

“Yêu sao? Anh không xác định.....” Yêu cô sao? Hắn không biết như vậy lúc nào cũng vì cô thu chặt tâm, có phải là “yêu” trong miệng cô hay không.

“Không xác định?” Chu Đình Thanh quay đầu, ngực mờ mịt nhiên, sau một lúc lâu, mới nhẹ giọng nói:“Chúng ta, ly hôn đi.”

Nếu hắn yêu cô, cô sẽ cưỡng bức chính mình thu hồi ghen tị, giữ vững hôn nhân bọn họ, cố gắng tiếp tục hiện tại cùng tương lai, chỉ cần hắn mở miệng nói yêu –

Nhưng là, hết thấy đều thực dở rồi chứ, cuộc hôn nhân này khiếm khuyết duy nhất chính là yêu, mà không có tình yêu, muốn như thế nào cố tình không sao cả duy trì tiếp? Cô không làm được a.....

Chúng ta, ly hôn đi. Những lời này nói được nhẹ nhàng nhàn nhạt, lại hung hăng quát đau ngực Trương Chi Tử.

Vì sao tổng yếu đề “Yêu” Đây tự đâu? Đàm Lệ luôn miệng nói thương hắn, kết quả sa vào William ôm ấp, Chu Đình Thanh cùng hắn kết hôn, còn có đứa nhỏ của hắn, hiện tại lại phải rời khỏi hắn.

Ai yêu ai, lại như thế nào?

Trương Chi Tử nhìn chằm chằm bóng dáng mảnh khảnh, trầm mặc hồi lâu, mới mở miệng.“Em mang thai, cha mẹ ứng có dì Kỉ , bọn họ đều sẽ không đồng ý.”

Trước đem trong nhà trưởng bối đưa ra, hắn là hữu dụng đi! Hắn thực xác định chính mình không muốn mất đi Chu Đình Thanh, nhất là hiện tại bọn họ còn có đứa nhỏ, thế nào có thể làm cho cô nói đi là đi!

“Như vậy, chờ em đem cục cưng sinh hạ đến, lại bàn đến chuyện ly hôn?” Nói vừa xong, hốc mắt cô liền nổi lên hơi nước.

Hắn không hiểu, vì sao như vậy kiên trì phải rời khỏi? Hắn rốt cuộc làm sai cái gì?

Trương Chi Tử chính là nhìn cô, không có mở miệng trả lời.

Vì sao luôn trầm mặc? Vì sao không nói anh đã không yêu Đàm Lệ, hiện tại yêu là em..... Cô dứt khoát ngẩng đầu, nghiêng hướng ánh mắt của hắn.

Cứ như vậy, hai người nằng sớm nhìn nhau hồi lâu.

Trương Chi Tỉ hít sâu một hơi, nặng nề nói: “Sự tình không phải em nói cho dù, cục cưng sinh hạ đến rồi nói sau!”

Thân ảnh cao lớn lui ra phía sau, xoay người đi ra phòng ngủ.

Chu Đình Thanh nắm chặt ghế quý phi, rốt cuộc đè nén không được nước mắt chảy xuống như mưa, che mặt khóc rống lên.

Trương Chi Tỉ đi ra phòng ngủ, mở ra cửa sổ sát đất, ánh nắng sáng sớm chiếu vào trên ban công, hắc ám đậm nằm lên xích đu.

Hắn yêu cô sao? Có phải hay không chỉ cần mở miệng nói yêu cô, hết thảy là được trở lại cuộc sống ngọt ngào trước kia?

Nhưng yêu..... Rốt cuộc là cái gì?

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới sẽ có một tiểu sinh mệnh gia nhập sinh hoạt của mình, trước kia ở nước Mỹ, Đàm Lệ thích cuộc sống tự do, kiên trì phải làm người có chức có quyền, hắn cũng không có ý kiến.

Mà nay, kết hôn, mang thai, thậm chí..... Ly hôn, này hết thảy đều tới quá nhanh, mau làm cho hắn không thể suy xét, sự tình luôn rời bỏ kế hoạch, không thể nắm trong tay.

Hắn đè lại huyết thái dương thoáng phát đau, lấy điện thoại cầm tay ra, gọi Cốc Đông Xuyên.

“Là ta, buổi tối cùng ta uống một chén đi!”

Luôn, càng đêm càng tịch mịch.

Quán bar “oz”, được xưng là nơi ấm áp tịch thất trong buổi tối thành thị.

“Đây là đưa cho Cốc mẹ ốc quả khô, mua ở Hongkong.” Trương Chi Tỉ ngồi xuống, trước theo trong bao công văn lấy ra lễ hộp đóng gói tinh xảo, đưa cho Cốc Đông Xuyên.

“Cảm tạ! Di, các người đi Thượng Hải hưởng tuần trăng mật?”

“Ta chính mình đi mà thôi. Phối hợp tổng công ty đại chủ quản, trước thời hạn đi công tác, ta ở Hongkong lưu lại một buổi tối, cho nên dẫn theo điểm bạn thủ lễ.”

“Mẹ ta sẽ rất cao hứng.” Cốc Đông Xuyên hỏi: “Bất quá, người hắn là không phải chỉ vì đưa này hộp ốc khô mà đến đi?”

“Àn.” Hắn nhàn nhạt trả lời, ly rượu lấy ra trái ô liu xanh, một ngụm nhét vào miệng, chăm chú nhìn Trương Chi Tỉ bộ dáng âm trầm thưởng thức rượu, không nhận được ra tiếng: “Uy, vậy nói chuyện nha, chẳng lẽ là tìm ta tới nơi này diễn kịch câm à?”

Trương Chi Tỉ mở to miệng nuốt vào chất lỏng màu mật ong trong ly, một cổ nóng theo yết hầu nổi lên, hắn ám ám hỏi: “Ta chỉ là muốn hỏi, mọi người luôn nói yêu, “Yêu” Rốt cuộc là cái gì?”

“Vấn đề này hảo, hôm nay tính người may mắn, làm cho ta chuyên gia yêu ghét chuyên gia đến thay người phóng thích –” Cốc Đông Xuyên thu hồi khuôn mặt tươi cười, nghiêm túc nói: “Yêu chính là..... Không có lý do gì, không có nguyên nhân, nhìn đến cô ấy liền không hiểu tại sao vui vẻ, rồi đi khi liền đau lòng, muốn cùng cô cả đời bắt đầu, vĩnh viễn đều không cần biệt ly.”

“Người là diễn viên sao? Thật đúng là lưu loát!” Nói nghe thật ấu trĩ, Trương Chi Tỉ cảm thấy hắn cố ý khôi hài.

“Nghe qua rất đơn giản, nhưng là đạo lý phi thường thâm a.” Cốc Đông Xuyên tiếp tục phát biểu cao kiến: “Người yêu Chu Đình Thanh, không phải sao?”

“Dùng cái gì thấy được?” Hắn nặng nề cười.

“Ví dụ như hôn lễ, nghỉ phép đi Khẩn Đình, Anh Anh đề cập qua với ta không ít, đó đều là chứng cứ. Ta nhận thức người lâu như vậy, nhưng đây là lần đầu tiên ta thấy người chăm sóc, quan tâm một nữ nhân.”

Cốc Đông Xuyên hai tay ôm ngực, cười đến có chút quỷ dị. “Thế nào, muốn hay không tâm sự với ta một chút a?”

“Ta cho rằng, kết hôn nên như vậy. Ta hết sức chiều cô ấy, đây là trách nhiệm hôn nhân cùng ý nghĩa, không phải sao?” Trương Chi Tử dốc hết ly rượu, tâm tình thực trầm. “Nhưng là, cô ấy hình như không cho là vậy.”

“Nha, nghe qua sự tình thực nghiêm trọng, Trương tiên sinh cùng Trương phu nhân cãi nhau?” Cốc Đông Xuyên muốn cho không khí thoải mái một ít.

“Cô ấy hỏi ta, có phải hay không còn yêu Đàm Lệ –”

“Oa! Vậy người đương nhiên nói, anh đã sớm không yêu, thân ái, anh yêu là em a!” Cốc Đông Xuyên dứt khoát biểu diễn đứng lên. “Sau đó một phen kéo cô ấy qua, dùng sức mạnh nam nhân, sự tình liền giải quyết!”

“Người thế nào không đi quên đi diễn trò?” Biểu cảm động tác nhất lưu.

“Ha ha.” Cốc Đông Xuyên lại cường điệu. “Chiêu này thực sự rất hữu hiệu, nữ nhân vốn muốn được dỗ, dỗ sẽ không sao nữa nha! Chẳng lẽ người trước kia không dỗ Đàm Lệ sao?”

“Ta cho tới bây giờ không dỗ dành nữ nhân.” Trương Chi Tử cười khổ. “Thậm chí, ta cho tới bây giờ không đối Đàm Lệ nói qua ‘Anh yêu em’ hoặc ‘I love you’.”

Đàm Lệ không cần hấn đỡ, ngược lại là Đàm Lệ đỡ hấn, cả ngày làm hấn vui vẻ.

“Thật sao!” Cốc Đông Xuyên khó có thể tin, tạm dừng sau một lúc lâu mới nói: “Nhưng là, huynh đệ a, yêu đương không thể như vậy a, người không đem tâm ý của mình biểu đạt ra, đây không tính là là yêu đương a!”

“Ta kết hôn, hoà đàm luyện ái có quan hệ sao?”

“Đương nhiên là có quan hệ!” Cốc Đông Xuyên hướng hấn đánh trên vai hấn một cái. “Chu Dĩnh Thanh nếu không yêu người, sẽ cùng người kết hôn sao? Người cho là người ta với người giống nhau ngu ngốc hoặc trắng mắt sao?” Quang hội học bài có ích lợi gì? Gặp được nữ nhân còn không phải cái gì đều làm không rõ ràng?

“Ngắn như vậy thời gian, yêu một người được sao?”

“Người chưa từng nghe qua nhất kiến chung tình sao? Người có thể vì lão ba người, lập tức quyết định cùng một người không quen kết hôn, nhưng là dựa vào cái gì muốn Chu Dĩnh Thanh cũng cùng người tham gia loại trò chơi này?”

“Ta không phải chơi trò chơi, chưa bao giờ!”

“Ta biết ta biết, người là chính nhân quân tử, có thể thôi?” Cốc Đông Xuyên một mặt nghiêm túc nhìn hấn. “Ý của ta là, đối Chu Dĩnh Thanh mà nói, nếu không phải bởi vì yêu người, hôn nhân này căn bản chính là hết thấy hy sinh, nhưng lại lấy cô làm tế phẩm!”

“Người –”

“Thực cảm tạ cô ấy là đi? Làm ơn, nữ nhân sẽ không muốn nghe đến những lời này! Người chỉ cần nói cho cô, người yêu cô ấy, vậy đủ. Huống chi.....” Cốc Đông Xuyên uống ngụm rượu. “Người là thực sự yêu cô ấy, bằng không, làm gì ở trong này buồn rầu?”

“.....” Trương Chi Tử thở dài một hơi.

Cốc Đông Xuyên tiếp tục nói: “Hôn nhân có này ứng gánh nặng trách nhiệm cùng ý nghĩa, nhưng đều là bởi vì yêu, nếu không phải bởi vì yêu, trách nhiệm sẽ biến thành gông xiềng cùng thống khổ, hôn nhân không có tình yêu, cũng không có ý nghĩa gì.”

Trương Chi Tử nghe, trầm mặc hồi lâu, rốt cục mở miệng: “Gần đây ta cùng Dĩnh thanh huyền không thoải mái, cô ấy hỏi ta, có phải hay không còn yêu Đàm Lệ, ta không rõ ràng cô ấy rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, nhưng là, ta rất rõ ràng, ta cùng Đàm Lệ một chút quan hệ cũng không có.”

“Sau đó?”

“Bởi vì đột nhiên đổi hành trình từ Hongkong đến Thượng Hải, ta chỉ cũng ở Hongkong lưu lại một đêm, chờ đáp chuyến bay sớm nhất đi Thượng Hải. Dĩnh Thanh từng ở Hongkong, chúng ta còn kế hoạch muốn cùng đi thưởng thức mì thực, muốn đi dạo phố bán hoa quả khô mua rất nhiều nguyên liệu nấu ăn cô thích.” Hần dừng một chút, tiếp tục nói: “Ồ Hongkong đêm hôm đó, ta thể nhưng chạy tới phố cổ thượng hoàn, cái gì ốc khô hào làm quả sung, dựa vào trí nhớ mua hết nguyên liệu nấu ăn mà cô từng đề cập qua, sau đó mang theo bao lớn bao nhỏ, ngồi tàu cao tốc về khách sạn, ta cảm thấy chính mình có phải hay không điên rồi, chưa từng có như vậy, như vậy –”

“Ta biết, chưa từng có như vậy “chiều chuộng” quá!” Cốc Đông Xuyên chỉ cần vừa nghĩ đến hần ở obasan đôi lí mua ốc khô xứng hào, liền không nhịn được cười sặc sụa.

“Cũng thực nực cười.” Trương Chi Tử rầu rĩ uống một ngụm rượu. “Ta như vậy mà lại làm ra hành vi kỳ quặc.” “Chúc mừng người, ta hiện tại trăm phần trăm xác định người đã yêu cô ấy!” Cốc Đông Xuyên cười vỗ vỗ bờ vai của hần. “Vô luận là yêu ai hoặc là được yêu, đều là “Yêu”, đều thực hạnh phúc, huynh đệ, tiếp tục yêu đi!”

“Cứ như vậy?”

“Như vậy còn chưa đủ sao? Trước không cần đi để ý cái gì là “Yêu”, nghiêm túc đối đãi cô ấy, tự nhiên sẽ có giống nhau thậm chí càng nhiều hưởng ứng, ánh mắt ta thực chuẩn xác, đừng lo lắng a!”

“Tốt nhất là như vậy.” Nhưng Trương Chi Tử tâm tình hơi hơi thả lỏng.

Tuy rằng hần vẫn là không hiểu cái gì là “Yêu”, nhưng là hần hội nghiêm túc đối đãi cô, điểm này, hần nhất định có thể làm được!

Cách một ngày, hần khôi phục đưa đón Chu Dĩnh Thanh cùng đi làm.

Cô tình huống nôn oẹ càng ngày càng nghiêm trọng, trừ bỏ sáng sớm nôn nghén, ngay cả ngủi được một mùi khói dầu, cũng sẽ làm cho cô nôn khan không ngừng. Mất thấy cô bị ép buộc khó chịu không chịu nổi, Trương Chi Tử quyết định gọi điện thoại cho dì Dĩ.

“Dĩ Dĩ, Dĩnh Thanh nôn nghén thật sự lợi hại, có cái phương pháp gì không có thể cho cô ấy chẳng phải khó chịu?” Hần có chút xấu hổ, kiên trì hỏi.

“Mang thai thời kì đầu khó tránh khỏi có loại tình hình này, ta nghe mẹ Dĩ Thanh nói, nó đã cùng công ty từ chức, chuẩn bị ở nhà nghỉ ngơi dưỡng thai, ta và ba người thương lượng qua, không bằng cho nàng tạm thời về nhà mẹ đẻ ở một thời gian, dù sao nhà mẹ đẻ thân nhất, hơn nữa mẹ Dĩ Thanh có kinh nghiệm, có thể có vẻ thích đáng chiếu cố nó, người cảm thấy như thế nào?” Dĩ Dĩ đem Chu Dĩnh Thanh trở thành nữ nhi chính mình đối đãi, thế nào hẳn tâm thấy Chu Dĩnh Thanh chịu khổ?

“Cô ấy từ chức?” Hần thể nhưng hoàn toàn không biết gì cả.

“Người không biết sao?” Dĩ Dĩ kinh ngạc.

“Ta.....” Hần bất đắc dĩ cười. “Buổi tối ta hỏi cô ấy thử xem, có phải hay không về nhà mẹ đẻ tĩnh dưỡng hoặc là có dự tính khác.”

“Àn.” Dĩ dĩ cười cười nói. “Phụ nữ có thai cảm xúc bất ổn, tính tình bình thường không tốt lắm, nhường nhịn nó chút, ần?”

“Ta biết.”

Buổi tối đưa cô về nhà, đang chờ đợi đèn đỏ, Trương Chi Tử mở miệng hỏi.

“Nghe nói em từ chức?”

“Àn..... Gần nhất thật sự thực không thoải mái, em không có biện pháp chuyên tâm công tác, sợ chậm trễ tiến độ mọi người, cho nên muốn ở nhà dưỡng thai.” Cô suy nghĩ, hỏi: “Như vậy không tốt sao?”

“Tốt lắm a, anh cũng hy vọng em nghỉ ngơi nhiều, chính là.....” Hần quay đầu nhìn nàng, mỉm cười. “Giống loại chuyện này, lần sau có thể trước nói cho anh được không?”

Bọn họ vẫn là vợ chồng, hẳn hy vọng quan hệ lẫn nhau là thực chặt chẽ, không có bí mật.

“Ân..... Hảo.” Hần muốn biết về chuyện của cô sao? Chu Dĩnh Thanh tâm tình bỗng nhiên thả lỏng, vì thế mềm nhẹ nói.

“Tổng giám đốc muốn em trước giữ chức ngừng lương, chờ cục cưng sinh hạ nói sau. Bất quá, em nghĩ đại khái sẽ không đi làm lại. Em còn có một ít tiền tiết kiệm, có thể duy trì cuộc sống vài năm, hơn nữa em sẽ lên máy tính thiết kế bản đồ, nhân thời kì dưỡng thai, em nghĩ thử làm chút sản phẩm thiết kế, sẽ không phiền toái anh.”

“Anh chưa từng chê em phiền, đừng nghĩ như vậy, ân?”

Đêm đó cùng Cốc Đông Xuyên nói chuyện, hẳn quyết tâm buông hết thủy nghi hoặc, không cần đi quản cái gì yêu hoặc không yêu, hẳn muốn đem hết khả năng đối tốt cô, làm cho cô đối hẳn có tin tưởng, đừng cho cô có gì rời đi suy nghĩ.

Mặc kệ đi qua như thế nào, tóm lại, tương lai, hẳn muốn cùng cô thưởng thức nhân sinh phong cảnh, dắt tay tương kiến.

“Thật vậy chẳng?” Đã lâu đã lâu không có ôn nhu nói chuyện như vậy, cô có chút e lệ. “Mẹ muốn em tạm thời trở về ở một thời gian, anh..... Cảm thấy thế nào?”

Kỳ thực, cô một chút cũng không muốn rời đi hẳn, cô muốn mỗi ngày nhìn với hẳn.

“Có thể ở lại trong nhà được không? Cục cưng là hai người chúng ta, chúng ta hẳn là muốn cùng nhau vượt qua khoảng thời gian này.” Của hẳn thanh âm vẫn là dễ nghe như vậy. “Cho anh một ít thời gian, anh sẽ cố gắng đem em chiều cố tốt, anh sẽ cho em chúng ta đối anh có tin tưởng.”

Cục cưng là hai người.

Anh sẽ cố gắng đem em chiều cố hảo, anh sẽ cho em đối anh có tin tưởng.

Đơn giản nói mấy câu, làm cho ngực cô nổi lên ngọt ngào.

Ý tứ của hẳn là, muốn cùng cô bảo vệ hôn nhân này sao?

Cô quyết định — tạm thời quên Đàm Lệ đi, ít nhất ở thời kì mang thai này, cô không nên làm cho trong óc chỉ có quá khứ không thoải mái.

“Ân, kia, em sẽ nói với mẹ, muốn ở nhà.”

“Hảo. Buổi tối ăn cháo trắng rau dưa, được không?” Gần nhất cô sợ khói dầu, vì thế hẳn kiên trì không cho cô nấu cơm, bữa tối ở bên ngoài giải quyết.

“Tốt a, em nghĩ ăn cháo khoai lang xứng hành đản nóng!” Cô bỗng nhiên thêm ăn.

“Không thành vấn đề!” Trương Chi Tử nở nụ cười, thoải mái mà vòng tay lái, đi ăn cháo trắng rau dưa.

Về nhà, Trương Chi Tử bưng một ly cà phê, đi đến ban công. Nhìn ra phương xa, một mảnh sáng rực những ngọn đèn đường Đài Bắc đầu đường vẫn như cũ là người đến người đi, ngựa xe như nước.

Hần nhớ tới lần đầu tiên cùng Chu Dĩnh Thanh đứng ở chỗ này, bộ dáng cô nhảy nhót hồn nhiên không thôi, giống một đứa trẻ. Bữa sáng đầu tiên sau khi kết hôn, cũng là ở trong này, còn có kia một hồi, tại đây trên xích đu, cô nan ỨC thở gấp cùng của hẳn khẩn cấp, hẳn toàn bộ đều nhớ.

Hần theo cửa sổ sát đất nhìn vào phòng khách, ánh đèn vàng hình rặng tre (???) , là cô chọn, ngăn tủ trưng ảnh cưới ngọt ngào của hai người, cũng là cô tuyển định.

Uống hết một ngụm cà phê cuối cùng, hẳn đi đến phòng bếp, vỗ về bồn rửa đá cẩm thạch lạnh ngắt, nhớ tới bóng lưng cô bận rộn. Hần ở trong này thưởng thức qua thủ nghệ tuyệt vời của cô, trong ngăn tủ đồ dùng nhà bếp, tất cả đều là Chu Dĩnh Thanh tinh tế chọn lựa, trong cái nhà này, chung quanh đều có bóng dáng của cô.

Hần thở dài. Ngắn ngủn mấy tháng, nhân sinh của hẳn từ một, biến thành hai, lại biến thành ba, cục cưng rất nhanh sẽ sinh ra, hẳn sắp có được một gia đình hoàn chỉnh.

Cốc Đông Xuyên nói không sai, hôn nhân không phải hẳn là chỉ có trách nhiệm..... Hẳn tuyệt đối có năng lực chịu trách nhiệm, nhưng là hẳn hy vọng đó là cái trách nhiệm ngọt ngào đầy ý nghĩa.

Cách một ngày giữa trưa, hẳn lập tức đến ngân hàng mở một tài khoản mới, trước đem một nửa gửi ngân hàng lúc trước chuyển tới tài khoản mới này. Làm xong thủ tục, hẳn ghi mật khẩu chung của hai người vào trong phong thư, viết tên Chu Dĩnh Thanh cô.

“Vì sao đưa cho em?” Vừa mở ra, phát hiện là sổ tài khoản chung, cô kinh ngạc hỏi.

Kết hôn tới giờ, bọn họ chưa từng có vì ai thanh toán gia dụng mà tranh chấp, bởi vì tiền nước, tiền điện, tiền gas, đều là theo Trương Chi Tỉ tài khoản tự động khấu giao, nếu là cùng nhau ra ngoài mua sắm, cũng đều là từ Trương Chi Tỉ một tay ôm hạ, trực tiếp phó trưởng.

Hiện tại cho cô sổ tiết kiệm ngân hàng là ý tứ gì?

“Bên trong có chút tiền, em lưu trữ dùng.” Hẳn giải thích. “Anh có thể chiều cổ em, cứ việc an tâm ở nhà nghỉ ngơi.”

“Em không cần a!” Cô đem toàn bộ phong thư đưa cho hẳn, thấp giọng: “Em không cần anh nuôi em, em không cần biến thành gánh nặng của anh —”

“Em làm sao có thể nghĩ như vậy?” Hẳn ôm cô, đem cô ôm vào trước ngực mình, tay kia thì vòng quá giữa lưng, vỗ về cái bụng hơi nhô ra của cô, ôn nhu cười: “Em sẽ không là gánh nặng của anh, anh cam nguyện nuôi em.”

Hẳn tự tin có năng lực có thể chiều cổ tốt vợ mình, ít nhất có thể làm cho cô áo cơm không sút mẻ, cuộc sống vô lo, đây là điều người chồng nên làm, hẳn nghĩ như vậy.

Em sẽ không là gánh nặng của anh, anh cam nguyện nuôi em.

Chu Dĩnh Thanh đôi má tức thì nóng, đã quên lần trước ở trong lòng hẳn là lúc nào.....

Không cần nuôi em, chỉ cần anh yêu là em. Cô muốn nói như vậy, nhưng là.....

Bị hẳn ôm cảm giác rất ấm áp, nghe thấy hẳn tiếng tim đập hữu lực, tâm tình của cô hảo yên ổn, thoải mái không muốn đẩy ra hẳn, thoải mái quên đáp lời.

8. Chương 8

Võng tượng khoa học kỹ thuật ra mắt phần mềm bản giám thị hệ thống mới, ở trên thị trường nhắc lên một trận triều dâng, công ty con Đài Loan tự mình khai phá sản phẩm mới, chẳng những thành tích tiêu thụ xông lên đỉnh núi, ngay cả tổng công ty ở Mĩ cùng các công ty con khu vực khác cũng ào ào yêu cầu quyền đại lý tiêu thụ, tin chiến thắng liên tiếp báo về, Dương Bảo La mừng rỡ cười toét miệng.

“Aaron, thế nào không mang lão bà cùng nhau đến?”

Tiệc ăn mừng tổ chức ở hội hữu nghị cao cấp của Đài Loan, Dương Bảo La vỗ vỗ vai Trương Chi Tỉ.

“Cô ấy mang thai, thực dễ dàng nôn ọe không thoải mái, không có tiện đến trường hợp này.”

“Hảo tiểu tử, mạnh như vậy a!” Dương Bảo La hướng hẳn trên vai đánh một chùy. “Sản phẩm này là do người cùng phòng khai thác cùng dốc sức, thật đúng là hoàn toàn xứng đáng, chẳng những đem dự án phần mềm bộ giám thị hệ thống dẫn dắt thành công như vậy, trong nhà chuyện đầu cũng thực cố gắng a! Ha ha, không hổ là ái tướng của ta! Bất quá —”

Dương Bảo La ánh mắt nhìn hướng bóng hình xinh đẹp phía xa. “Một khảo nghiệm khác tới rồi!”

Trương Chi Tỉ theo ánh mắt Paul nhìn lại, là Đàm Li.

Cô một thân âu phục trắng bó sát người, giữa lưng có dính lên một đóa kiêu diễm hồng tường vi. Cô cười mỉm hướng bên này đi tới, ánh mắt thủy chung nhìn Trương Chi Tỉ không tha.

Đêm đó thất bại không tính cái gì, Đàm Lị cô có là có dũng khí cùng quyết tâm.

“Hi!Paul,Aaron.”

“Đại mỹ nhân, đã lâu không thấy a!” Dương Bảo La nhớ tới cái gì, lớn tiếng hô:“A, ta thuận tiện tuyên thị một chút một sự kiện!”

Hắn lôi kéo Đàm Lị đứng lên Tiểu Vũ đài, cười hì hì giới thiệu.“Vị này là Đàm Lị,Lily, là nhân viên cấp cao phòng marketing của tổng công ty nước Mỹ, đã điều nhiệm về làm quản lí phòng marketing công ty con ở Đài Loan, ngày mai chính thức đi làm, chúng ta hoan nghênh Đàm Lị gia nhập!” Nói xong hắn dùng lực vỗ tay, mấy người còn lại cũng nhiệt liệt vỗ tay theo.

Chỉ có một người bất động như núi, chính là Trương Chi Tỉ. Hắn hai tay ôm ngực, híp mắt, lạnh lùng nhìn Đàm Lị.

Đàm Lị lộ ra ánh mắt đắc ý, hung hăng đáp lễ hắn.

Giới thiệu xong sau, Dương Bảo La cùng Đàm Lị đi trở về bên cạnh Trương Chi Tỉ.

“A, Liêu đồng đến đây, ta đi trước chào một tiếng, các người chậm rãi tán gẫu a!”

Thanh quan không xử được việc nhà, hắn Dương Bảo La không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ gặp phải vấn đề riêng tư, cái này tìm lý do nhanh rời đi mới được.

“Chúc mừng anh,Aaron, vô luận đến nơi nào, anh đều giống nhau biểu hiện kiệt xuất, thật lợi hại!” Đàm Lị dựa vào càng gần, kiêu mỹ đối với Trương Chi Tỉ cười.“Ngày mai lệnh nhân sự sẽ chính thức công bố, về sau,em được cùng anh làm chung. Em đã chuyển nhà mới.....” Cô không hề kiêng kị hướng bên tai hắn thổi khí.“Ngày mai em làm thêm một chìa khóa cửa cho anh.”

“William đâu?” Hắn nhướn mày, nhấp một ngụm champagne.“Hắn dễ dàng như vậy khiến cho người trở về?”Anh thì sao? Khi nào thì mới ly hôn?”

“Tôi có nói muốn ly hôn sao?” Trương Chi Tỉ ngửa đầu uống hết nửa ly rượu còn lại, mặt không chút biểu cảm nhìn phía trước.“Đàm Lị, nếu cô hỏi Đài Loan là vì công tác, tôi đương nhiên phi thường hoan nghênh, nhưng nếu là vì tôi kia thật xin lỗi, nhất định cho cô thất vọng rồi.”

“Vì sao? Em có thể chờ a!” Cô cầm lấy cánh tay Trương Chi Tỉ.“Chỉ cần anh cho em cơ hội, vô luận chờ bao lâu, em đều nguyện ý, đợi đến anh khăng một lần nữa chấp nhận em mới thôi!” Cô chính là lớn mật như vậy trực tiếp.

“Vẫn là câu nói kia, tôi sẽ làm cô thất vọng rồi.” Trương Chi Tỉ vẫn như cũ mặt không chút biểu cảm. Hắn kéo tay cô ra, sửa sang lại áo khoác tây trang có chút nếp nhăn, một chữ một chữ thông thả nói:“Đàm Lị, chuyện quá khứ đã không thể lại quay đầu, cô không cần chờ tôi, không có kết quả.”

Đàm Lị phảng phất bị trọng kích, khuôn mặt đẹp tỉ mỉ trang điểm nháy mắt suy sụp xuống dưới, khó có thể tin tưởng mắt Trương Chi Tỉ.“Là vì nàng đầu lý tưởng của ba anh sao ? Anh luôn hy sinh em, ở nước Mỹ khi là như thế này, bây giờ còn là như thế này, anh rốt cuộc có hay không có yêu em?”

Nói xong, Đàm Lị nổi giận ùng ùng chạy ra.

Cùng hắn bên nhau năm năm, lại dễ dàng bị William bắt cóc, hiện tại lại quay đầu tìm đến hắn, này lại xem như cái gì yêu?

Trương Chi Tỉ thở dài, cúi đầu nhìn đồng hồ đeo tay. Hắn nên về nhà, Chu Dĩnh Thanh ở nhà chờ hắn.

Cách một ngày, Trương Chi Tỉ vừa vào văn phòng, Trần thư ký lập tức đón trước cửa.

“Trưởng phòng, phân công văn này là Đàm quản lý vừa nhận chức tự mình đưa tới,cô ấy muốn tôi nhắc nhở trưởng phòng, mời trưởng phòng mau chóng xử lý.”

Đàm Lị sáng sớm liền thần bí hề hề đưa tới phần hồ sơ này, Trần thư ký nói cái gì cũng không dám quên.

Hắn mở ra công văn, bên trong cái gì cũng không có, chỉ có một phong thư màu hồng. Mở ra đóng kín, lấy ra một tấm thiệp, mặt trên còn dán tờ giấy nhỏ –

Đơn hóa nam lộ nhị đoạn lục làm tam nhất 0 hào lầu 11 phòng 3, em sẽ đợi anh.(hiểu chút liền, thông cảm nha)

Trương Chi Tử mày rậm nhều chặt, trầm tư hồi lâu, đem tấm thiệp để lại vào phong thư, để vào công văn.

“Trần thư ký.” Hắn đi đến cửa văn phòng, đem công văn giao cho cô.“Giúp tôi đưa cho Đàm quản lý, nói tôi đã xem qua.”

Trần thư ký lập tức tiếp nhận, chạy chậm bước thay lão bản làm việc.

Không đến 10 phút, một bóng dáng kiều mị đi vào văn phòng Trương Chi Tử, Trần thư ký chỉ có thể thở hồng hộc chạy theo ở phía sau.

“Aaron, anh làm sao có thể như vậy!” Đàm Lệ nổi giận đùng đùng, húc đầu liên mắng.

Trương Chi Tử đem cửa đóng lại.“Tôi đã nói qua, Lily, chúng ta không có khả năng cùng nhau.”

“William không cần em, ngay cả anh cũng không cần em!” Cô nguyên bản đầy côi lòng hy vọng, cho rằng đưa lên chìa khóa phòng ở, Trương Chi Tử sẽ hồi tâm chuyển ý, ai biết hắn thế nhưng còn nguyên lui về đến!

“Tôi và cô, mặc kệ đi qua cùng nhau bao lâu, đều đã là trôi qua.” Hắn hít sâu một hơi.“Lily, tôi, kết, hôn,.”

“Kia lại như thế nào? Em cùng William còn không phải kết hôn ? Kết quả đâu? Trước khi kết hôn, hắn luôn miệng nói yêu em, sau khi kết hôn, hắn ba ngày hai đầu ở quán bar lêu lổng, có hay không đem em trở thành một hồi sự? Kết hôn rồi cuộc có cái gì ý nghĩa?” Đàm Lệ nang :“Em không doanh, em muốn cùng anh bắt đầu lại! Đừng nghĩ đuổi đi em, vô luận bao lâu em đều chờ anh!” Cô quả thực giống một đứa trẻ, nhất phái hồn nhiên, dám ăm ỹ muốn đường ăn đường như.(giống giống con nít đòi kẹo đó mà :D)

“Đàm Lệ, đời sống hôn nhân vốn chính là khảo nghiệm con người, đừng nóng vội trách tội William, cô có hay không quay đầu ngẫm lại, chính mình quả thật có nghiêm túc gìn giữ hôn nhân của cô sao?”

“Em –”

“Hai bối cảnh cuộc sống bất đồng cùng cá tính mỗi người, đụng chạm là không tránh được, ngẫm lại nguyên nhân lựa chọn của hắn lúc trước, ngẫm lại hắn đối với cô tốt thế nào, bao dung khuyết điểm đối phương, như vậy mới có thể thật dài thật lâu. Hôn nhân chính là đem một viên đá chưa mài dũa,qua quá trình mài dũa kiên trì mới trở thành một viên ngọc quý.”

“Anh thực phiền ai! Không cần giảng này đó đạo lý lớn, em không hiểu!”

“Cô nghe hiểu được, chính là không muốn đối mặt mà thôi.”

“Hiện tại là như thế nào?Khoe với em cuộc sống hôn nhân tốt đẹp của anh?”

“Tôi có vấn đề của tôi, nhưng là tôi nguyện ý thành thực đối mặt.” Hắn cười cười nói:“Cô về nước Mỹ đi thôi!”

“Anh!”

Lời nói của hắn làm cho Đàm Lệ xót xa muốn khóc, che mặt xoay người đi.

Ở trong Trương Chi Tử ôn nhu chiếu cố, Chu Đình Thanh vui vẻ mang thai thứ sáu tháng.

Vượt qua thời kì đầu mang thai nôn oẹ tra tấn, hiện tại thân thể của cô rất tốt, chẳng những khẩu vị tốt, tâm tình cũng khoái trá.

Trương Chi Tử luôn về nhà cùng Chu Đình Thanh ăn bữa tối, có khi thật sự bận, cũng vẫn cứ trước bởi Chu Đình Thanh ăn qua bữa tối, lại chạy về công ty tiếp tục công tác.

Hôm nay sáng sớm, hắn chuẩn bị xuất môn, Chu Đình Thanh cũng theo trong phòng ngủ đi ra, một thân màu trắng kiểu dáng quần áo thủy thủ dành cho phụ nữ có thai, nhìn thấy rõ hình dáng cái bụng tròn, thoạt nhìn nhẹ nhàng khoan khoái vừa đáng yêu.

“Em muốn đi ra ngoài?” Hấn kinh ngạc hỏi.

“Ân, hôm nay phải làm kiểm tra phụ sản” Cô cúi xuống mang giày, thực không xong, không chỉ quần áo thường ngày mặc không vừa, ngay cả giày cũng khó đi vào.

“Thế nào không có nghe em nói?”

“Em nghĩ anh công tác bận như vậy, em chính mình đi khám được rồi.”Mấy lần đi kiểm tra phụ sản trước , Trương Chi Tỉ đều bởi vì công tác mà không thể tham dự, lần này cô cũng dự tính chính mình đi.

“Anh cùng em đi.” Đã lỡ mất nhiều rồi, lần này hấn quyết tâm kiên trì.“Lần sau đừng như vậy, cục cưng anh cũng có phần, ân?”

Chu Dĩnh Thanh chậm rãi ngẩng đầu lên, phấn nộn trên mặt mỉm cười.“Ân, cùng đi đi!”

“Đến, chúng ta vừa muốn cùng cục cưng gặp mặt.”

Bác sĩ siêu âm trên bụng để hở ra của Chu Dĩnh Thanh.“Ân, thể trọng cùng chiều cao đều thực tiêu chuẩn, cục cưng thực khỏe mạnh nha!” Bác sĩ chỉ vào màn hình giải thích.“Nơi này là lỗ tai, cục cưng đã hội nhận thanh âm, cho nên cha mẹ nên thường cùng cục cưng nói chuyện, gia tăng sự linh hoạt cho bé .”

Bác sĩ buông dụng cụ siêu âm xuống , một bên gõ bàn phím ghi lại, một bên tiếp tục nói:“Mang thai đối với người mẹ mà nói, có thể nói là một thời kì hỗn loạn, làm ba ba nhất định phải nhiều thông cảm, tốt nhất có thể thường xuyên bồi dưỡng người mẹ nói chuyện phiếm tản bộ, tận lực ổn định tâm tình, cũng phải chú ý đến nhất cử nhất động của họ , có vấn đề lập tức đến bệnh viện.”Có vấn đề gì không?”

Trương Chi Tỉ lắc đầu, ngực mênh mông mãnh liệt, cả đầu tất cả đều là vừa mới trên màn hình không hào phóng, còn có tiếng tim đập rất cảm động. Nguyên lai tiểu sinh mệnh là chuyện kỳ diệu như vậy, hấn giống người ngốc,vừa muốn cười vừa muốn khóc.

Chu Dĩnh Thanh còn ngồi ở trên giường khám bệnh, hấn xoay người nhặt lên giày, muốn thay cô mang vào, một bên y tá lập tức nhắc nhở.“Trương phu nhân giày quá nhỏ, còn phải dự tính một lần bị phù chân, giày phải mua một lần nữa nha!”

“Ân.” Trương Chi Tỉ gật gật đầu, trầm thấp thanh âm ở bên tai Chu Dĩnh Thanh.“Như thế này phải đi mua giày mới.”

Kết quả, Trương Chi Tỉ thế nhưng nghỉ một ngày phép, mang theo Chu Dĩnh Thanh đi mua đồ dùng, tuyệt không ngại phiền. Cô cảm thấy chính mình như là nữ nhân trong tình yêu mãnh liệt, trở thành nữ vương được hầu hạ chiều cố.

Trừ bỏ mua giày mới, Trương Chi Tỉ còn bồi cô mua vài bộ quần áo bầu. Chu Dĩnh Thanh mặc vào có một vẻ khác, hấn nhìn, tâm khảm ấm áp nóng nóng, chân thật cảm nhận được vợ chồng cùng nghênh đón tiểu sinh mệnh vui sướng.

Rồi sau đó, đi qua một cửa hàng chuyên doanh bánh donuts, Chu Dĩnh Thanh chống khuỷu tay nhìn thủy tinh trong quầy các món điểm tâm ngọt mê người, không nhịn được dừng lại bước chân.

“Muốn ăn sao? Mua một cái đi.”

“Chỉ có thể một cái sao? Mạt trà? Sôcôla? Dâu tây? Đậu đỏ..... Làm sao bây giờ, từng cái thoạt nhìn đều rất ngon, nên chọn cái nào mới ngon.....”

“Muốn ăn cái gì, em liền cứ việc mua đi!” Trương Chi Tỉ cười nói:“Mỗi một loại em cần một ngum hơn nửa là tốt rồi, còn lại anh phụ trách ăn luôn, buổi tối anh cùng em tản bộ nhiều hơn hai vòng, như vậy hấn là không thành vấn đề ?”

“Nhưng là anh không thích đồ ngọt, không phải sao?”

“Có biện pháp nào đâu, có thể cho em vui vẻ là tốt rồi. Đi thôi, đi xếp hàng.”

Nam nhân này là làm sao vậy? Còn chưa có ăn đến bánh donuts, Chu Dĩnh Thanh đã cảm thấy cả người giống như ngấm mình ở trong mật đường.

Hảo ngọt, hảo ngọt.....

Ba giờ chiều, Trương Chi Tỉ vừa kết thúc một cái hội nghị chat webcam, hấn ần xoa hai bên nguyệt thái dương, có chút mệt mỏi.

Điện thoại nội bộ vang lên, Trần thư ký thông báo hấn:“Trưởng phòng, có một vị tiên sinh William Smith đang chờ.”

Hấn giơ lên khoe miệng.“Hảo,nổi dây vào phòng tôi.”

“Hello! Ân..... Hảo, như thế này gặp.”

Trương Chi Tỉ đi ra văn phòng, nói rõ Trần thư ký:“Tôi đi ra ngoài tiếp một người, rất nhanh sẽ trở lại.”

Là cái gì đại nhân vật gì mà trưởng phòng tự mình tiếp đón? Trần thư ký nhìn hấn bóng lưng cao lớn bí mật đoán.

Trương Chi Tỉ một bước vào đại sảnh khách sạn, một cái nam nhân tóc vàng lập tức đứng dậy, giơ tay nhắc chân trong lúc đó, tràn ngập một cỗ hơi thở quý tộc, hai nam nhân khí lực cao lớn bắt tay hấn huyệt, khiến cho không ít chú ý.

“Hi,William!”

Đây là chồng trước của Đàm Lệ — không, phải nói là chồng hiện thời mới đúng. Tuy rằng Đàm Lệ đem giấy thỏa thuận li hôn quảng cho William, bắt quá hấn cũng không đồng ý.

Trương Chi Tỉ nhếch môi cười:“Đi thôi,Lily ở công ty.”

“Cô ấy khỏe không? Cô ấy biết tôi đến đây sao? Cô ấy còn tức giận sao?” William vừa thấy hấn liền hỏi không ngừng.

“Cô ấy luôn luôn chờ anh,William.” Cho tới bây giờ chưa thấy qua William lo lắng như vậy, quả thật là một vật khác một vật.

Trương Chi Tỉ nhin cười:“Yên tâm đi, không ai so với anh thích hợp Lily.”

———— ding4u ————— ding4u —————

Trở lại văn phòng, Trương Chi Tỉ vừa vào cửa liền nói rõ:“Trần thư ký, mời Đàm quản lý đến gặp ta một chuyện.”

“Oa ~” Nguyên bản cho rằng Trương trưởng phòng đã đủ đẹp trai không ai bằng, không thể tưởng được vị nam tử ngoại quốc bên cạnh này càng tràn ngập mị lực, Trần thư ký giấu không được mặt đỏ tim đập. Người này rốt cuộc là ai?

10 phút sau, Đàm Lệ giày cao gót thanh khách khách khách từ xa đến gần truyền đến.

Cô luôn giữ nụ cười, mái tóc uốn lộn to, cằm kiêu ngạo mà giơ lên.

Trương Chi Tỉ quả nhiên vẫn là không quên được cô, năm năm cảm tình, đương nhiên vẫn là tương đối có đủ cân lượng. Cô liếc Trần thư ký một cái, đắc ý thẳng đẩy ra cửa phòng Trương Chi Tỉ –

“Nha, sweetheart!” William một phen ôm lấy cô. Cái cô gái này cũng không biết sao lại thế này, không hiểu sao muốn điều đến công ty con Đài Loan, trước khi đi để lại cho hấn giấy thỏa thuận li hôn, liền gói đồ chạy về Đài Loan.

“William? Tránh ra, tránh ra!” Cô đẩy ra hấn.“Anh tới làm cái gì? Là đặc biệt đến thảo luận thỏa thuận li hôn sao? Loại sự tình này giao cho luật sư là được rồi!”

“Tiểu sweetheart của anh!” William không buông tay, ôm càng chặt.“Này hết thấy đều là anh sai, em tha thứ anh, được không? Anh thề sẽ không bao giờ cùng nữ nhân khác nói chuyện nữa! Thực sự thực sự!” Hấn thật tình giơ lên tay phải.

“Làm trò! Đàn ông các người chính là như vậy, quý ích kỷ, thâm nghĩ chính mình khoái hoạt, ô ~” Đàm Lệ mắng mắng, thề nhưng khóc lên.

“Nha, tiểu sweetheart, đừng khóc, anh sẽ không bao giờ như vậy nữa, mấy ngày nay anh rất nhớ em, thực sự rất nhớ em, theo anh về nước Mỹ được không?”

“Mới là lạ! Anh suốt ngày ở bên ngoài cùng nữ nhân lêu lổng, đem tôi một người ở lại trong nhà, anh cần bản không yêu tôi!” Đàm Lệ vẫn là khóc, một bên khóc một bên chùi đánh William.

“Em luôn lớn tiếng mắng anh, cho nên anh mới..... Nha, tiểu sweetheart của anh, anh thề anh sẽ không bao giờ như vậy nữa, tin tưởng anh, được không?” William gắt gao ôm Đàm Lệ, lại thân lại hôn, liều mạng dỗ Đàm Lệ.

“Đó là bởi vì người ta còn không thói quen đời sống hôn nhân thôi! Ô ô..... Anh cũng không thông cảm tôi, liền chính mình chạy đi tìm nữ nhân!” Cô cho rằng William không thèm để ý cô, như vậy hôn nhân quá khó khăn, vì thế chạy về Đài Loan.

“Anh chỉ là ở quán bar uống chút rượu, cùng các cô ấy tâm sự mà thôi, đừng nóng giận a, sweetheart, cùng anh trở về, được không? Anh thực sự rất yêu em!” William buông cô ra, lôi kéo cái áo của mình. “Em xem, thời gian này em không ở bên người anh, anh đằng đẳng gầy đi rất nhiều.”

“Ân, ngay cả nếp nhăn đều có!” Đàm Lệ nhìn cẩn thận William, nam nhân này quả thực tiêu tụy không ít.

“Nơi này còn có thật nhiều tóc bạc, không có em, anh ngày rất khổ sở a!” William đáng thương hề hề xin khoan dung. Đàm Lệ đã bắt đầu mềm lòng, không thừa thắng xông lên sao được?

Đàm Lệ rốt cục nín khóc mỉm cười. “Được rồi, nhìn anh như vậy đáng thương, em lại cho anh một cơ hội nữa, anh nếu dám xằng bậy nữa, em nhất định rời đi!”

William cười a miệng, ôm lấy Đàm Lệ chắc chắn hôn môi. “Nha, tiểu sweetheart của anh, em rốt cục tha thứ anh, nha nha!”

Đàm Lệ đỏ bừng mặt, hờn dỗi la hét: “phóng chuyển xuống dưới a, chán ghét ~~j” “Khụ khụ, hai vị muốn hay không đổi địa phương khác, mới hảo hảo, chậm rãi tán gẫu?” Trương Chi Tỉ rốt cục không nhìn nổi nữa, không nhịn được ra tiếng.

“Trương Chi Tỉ! Anh thực quá đáng nha!” Đàm Lệ đột nhiên ý thức được cái gì. “Di, William làm sao có thể chạy tới tìm anh?”

“Là tôi muốn hấn đến.” Trương Chi Tỉ dựa cạnh tường, thoải mái mà cười. “Đừng quên chúng ta đều là ở cùng một công ty a, hấn đương nhiên biết cô ở Đài Loan, nhưng chỉ có không dám tới tìm cô.”

“Đúng vậy, sweetheart, hoàn hảo có Aaron, bằng không anh chỉ có thể ở nước Mỹ ngầy ngốc nhớ em, chờ em.” William ôm Đàm Lệ, vô cùng thân thiết dùng cằm vuốt ve gương mặt cô.

“Hừ, tính anh lợi hại!” Đàm Lệ quật cường bĩu môi. “Ta đây muốn cùng William về nước Mỹ, anh đừng hối hận nha!”

“Chúc hai vị hạnh phúc!” Trương Chi Tỉ lạnh lạnh cười to. Hấn tin tưởng không ai so với uy khang càng thích hợp Đàm Lệ.

Hữu tình nhân sẽ thành thân thuộc, hấn tuyệt không hối hận.

“Đi thôi, chúng ta đi ăn bữa tối dưới nền, sau đó.....” William cố ý mê đắm nói: “Sau đó theo anh trở về khách sạn, ha ha, anh muốn cho em cả đêm kêu cứu mạng ~~”

“Chán ghét! Đợi chút, Honey, người ta muốn đi trước một chỗ.” Đàm Lệ nũng nịu nói xong.

“Kia có cái gì vấn đề, sweetheart, anh cùng em đi!”

“Người ta muốn đi.....” Cô dán tại bên tai William lú lú.

“Em xác định?”

Nửa tiếng sau, hai người đứng ở trước cửa lớn nhà Trương Chi Tỉ.

“Sweetheart, em xác định muốn chính mình đi lên? Như vậy được không?”

“Người ta chính là muốn xem xem cô ấy là cái dạng nữ nhân gì, có anh ở đó không tiện nói chuyện thôi! Honey, anh ngoan ngoãn ở chỗ này chờ, em rất nhanh sẽ xuống!”

“Được rồi, kia đi nhanh về nhanh, đừng cho anh chờ lâu nha!” William nháy mắt mấy cái, không tha cười.

“Trương phu nhân, xin hỏi muốn cho Đàm tiểu thư lên lầu sao?” Không lâu, quản lý viên thông báo có khách.

Đàm Lị sao? Cô tìm đến Trương Chi Tỉ sao? Trước chính là gọi điện thoại, hiện tại muốn vào nhà ?

“Ân, phiền toái anh” Chu Dĩnh Thanh thanh âm hơi hơi lộ ra run rẩy. Nên đến rốt cục cũng tới.

Cô luyện tập hít sâu, khẩn trương đứng ở cửa trước chờ. Cửa thang máy mở ra trong nháy mắt kia, Chu Dĩnh Thanh tâm hung hăng co rúm.

Đàm Lị cao thon dài, màu da khỏe mạnh lóe sáng bóng, môi nở nang, răng trắng nõn, cười lộ lên quả thực muốn câu nam nhân tâm.

Nhìn lại, chính mình khuôn mặt tái nhợt, tóc buộc đuôi ngựa, thân hình mập mạp cồng kềnh, quả thực là cái không hơn không kém hoàng mặt bà.

Cô cố gắng lộ ra vẻ tươi cười.“Đàm tiểu thư, mời vào.”

“Nơi này thực không sai thôi!” Đàm Lị vào nhà, híp mắt hừ hừ cười. Trong phòng bài trí thực thanh lịch, Trương Chi Tỉ khi nào thì trở nên như vậy có thưởng thức? Cô sờ đông sờ tây đụng đụng vào, bên này nhìn một cái bên kia nhìn xem.

Chu Dĩnh Thanh vẫn là tận lực bảo trì mỉm cười.“Đàm tiểu thư có chuyện gì sao? Chi Tỉ khả năng trễ một ít mới có thể trở về, muốn hay không tôi gọi điện thoại cho anh ấy?”

“Không cần a, tôi chỉ đến chào hỏi chút.” Vừa mới nói với hần tạm biệt mà. Đàm Lị sang sảng cười.

Chào hỏi ý tứ là..... Thị uy? Chu Dĩnh Thanh mang sang nước quả, ly thủy tinh man mát lạnh lạnh, một đường lãnh đến lòng của cô.

“Chi Tỉ biết cô hiện tại ở Đài Loan sao?”

“ Anh ấy đương nhiên biết a!” Đàm Lị trừng lớn mắt.“Tôi xin điều đến công ty con Đài Loan, ở cùng một nơi công tác, mỗi ngày đều sẽ gặp mặt.” Cô kinh ngạc hỏi:“Di, chẳng lẽ anh ấy không nói cho cô?”

“Anh ấy.....” Trong khoảng thời gian này, hần chưa bao giờ nói đến Đàm Lị.

Một cổ nhàn nhạt mùi hương đồ ăn phiêu tiến phòng khách, Đàm Lị không nhịn được hỏi:“Hương vị gì vậy? Rất thơm.”

“Tôi đang nấu canh thịt bò nạm, Chi Tỉ thích uống canh này.”

“Làm sao có thể?” Đàm Lị kinh hô.“Thời điểm chúng ta ở nước Mỹ, hần cũng không ăn đồ ăn Trung Quốc, cũng không uống canh nóng, thể nào hiện tại thay đổi.....”

Chu Dĩnh Thanh cười nhẹ, không có trả lời. Vô luận cô mang sang cái gì xanh xao, mặc kệ ăn được không, có thích hay không, Trương Chi Tỉ chưa từng có soi mói quá.

Hần thật là nam nhân rất tốt, thực ấm áp, thực săn sóc.

Đàm Lị âm thầm đánh giá Chu Dĩnh Thanh, da của cô trắng như tuyết, tóc dài tùy ý buộc thành đuôi ngựa, thân mình mượt mà bụng không tính nhỏ, nguyên lai phụ nữ có thai cũng có thể tốt như vậy.

Từ lúc cô vào cửa, Chu Dĩnh Thanh trên mặt thủy chung lộ vẻ mỉm cười, không nói nhiều lắm, nhưng là thần nhiên hào phóng.

Bộ dáng dịu dàng khả ái như vậy, cùng Trương Chi Tỉ hướng nội, trầm ổn cũng thật xứng đôi khó trách Trương Chi Tỉ không muốn trở lại bên người cô. Hần nhất định yêu thăm thôi? Bất quá ngấm lại cũng thật khổ sở, cô cùng Trương Chi Tỉ kia năm năm, rốt cuộc tính cái gì?

“Cô thực thương anh ấy đi?” Đàm Lệ nghiêng đầu cười. “Anh ấy thực buồn..... Cùng anh ấy cùng nhau có tốt như vậy sao?”

“Cô không phải cũng thương anh ấy sao?” Chu Đình Thanh tận lực bài trừ mỉm cười. “Tôi nhớ, cô còn nói vì anh ấy ly hôn –”

“Ai, này thôi..... Chính cô hỏi anh ấy đi.” Vì hấn ly hôn có ích lợi gì? Tâm lại không ở trên người cô! Đàm Lệ giả bộ xem đồng hồ.

“Trời đã tối rồi, tôi phải đi, lần sau gặp đi!”

“Àn. Kia.....” Cô đứng ở cửa thang máy, dùng cuối cùng một tia khí lực, bài trừ tươi cười. “Mời đi thông thả.”

Đàm Lệ vui vẻ vẫy vẫy tay, cửa thang máy rốt cục đóng lại.

Chu Đình Thanh lảo đảo đi trở về phòng khách, ngực đau sắp không thở nổi. Đã đến thời gian chuẩn bị bữa tối, cô đi vào phòng bếp, bắt đầu thu xếp bữa tối.

Truyền phát tin cả ngày kênh âm nhạc, lúc này một vị nữ ca sĩ Hongkong đang hát, tràn ngập bi thương không khí làn điệu, dễ dàng gặp phải nước mắt cô:

Anh không yêu tôi thời điểm dặt tay rất quạnh quẽ thời điểm ôm không đủ tới gần .Anh không yêu tôi, thời điểm nói chuyện không tiếp thu thực trầm mặc, thời điểm lại rất dụng tâm .Tôi biết anh không yêu tôi ,ánh mắt anh nói ra tâm của anh

Tôi nhìn thấu tâm của anh còn có lưu lại bóng lưng người khác

Trí nhớ của anh lại quên không sạch sẽ

Tôi nhìn thấy tâm của anh đều là hình ảnh của anh và cô ấy

Anh không yêu tôi.

Cứ việc như thế anh lấy đi tâm của tôi

[từ: Dương lập đức khúc: Trần tiểu hà]

(lời bài hát có gì sai sót bỏ qua ình nha.... Search mãi không ra)

Nguyên lai bọn họ đã sớm cùng nhau. Trong khoảng thời gian này Chi Tỉ đối cô hảo, chính là bởi vì áy náy hoặc là muốn bù lại cái gì sao?

Đáy lòng cô chua xót phát đau, vô luận là tín nhiệm hoặc ghen tị, còn không phải bảo vệ không được hôn nhân chính mình?

Mắt của cô dần dần mờ lung, đau lòng thất vọng khóc, từng giọt từng giọt rơi vào nồi nước đang nấu, hóa thành gia vị chua xót.

Bữa này cơm, bảo cô như thế nào ăn vô?

Không biết khóc bao lâu, trong bụng cục cứng bỗng nhiên nhiên đá nhẹ. Cô vỗ nhẹ cái bụng, thử trấn an tiểu gây sự.

“Baby ngoan, không cần lộn xộn, ngoan ngoãn nha!”

Cục cứng không nghe lời, một chút, hai hạ, bên này đá bên kia đá, Chu Đình Thanh kinh ngạc. Bác sĩ nói qua, khi mang thai quá lợi hại phải chú ý, khả năng hội sinh non.

Cô nhẹ vỗ về bụng, thử luyện tập hít sâu, dụ đi cảm xúc chính mình, nhưng là vô dụng, cô rõ ràng cảm giác bụng chỗ sâu đang ở co rút lại.

Không được! Này nhất định có vấn đề! Chu Đình Thanh nâng bụng, nắm lên ví tiền cùng chìa khóa, vội vàng đi ra ngoài.

Cô khó khăn xoay người muốn mang giày, tay nhỏ bé lại trắng tấp phát run.

Lúc này, đại môn bỗng nhiên mở. “Emi muốn đi ra ngoài?” Là Trương Chi Tỉ.

Nghe được thanh âm quen thuộc, Chu Dĩnh Thanh dường như ăn thuốc an thần, cô thở phì phò, nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, vẫn như cũ nước mắt loang lổ.

“Làm sao vậy?”

“Em không thoải mái, baby động thật là lợi hại!” Cô cầm giày mang, rốt cục không nhịn được khóc ra.

“Anh đến!” Trương Chi Tỉ thay cô mang giày vào. “Chúng ta lập tức đi bệnh viện!” Hấn bước đi như bay, hoả tốc chạy đi ấn thang máy, một đường gắt gao kề bên cô, thẳng đến lên xe.

Hấn khuyh thân thay cô cài dây an toàn. “Không có việc gì, đừng sợ, đừng sợ.” Ngoài miệng an ủi Chu Dĩnh Thanh, trong lòng kỳ thực cũng khẩn trương, hấn ở xa trận trung mãnh ấn loa, nắm chặt tay lái thăm mồ hôi.

Bỗng nhiên dường như nhớ tới cái gì, hấn thân thủ xoa Chu Dĩnh Thanh bụng. “Baby ngoan, không thể bắt nạt mẹ, lại không ngoan, ba ba sẽ tức giận!” Cửa hấn thanh âm trầm thấp nhu hòa. “Baby a, người còn nhỏ, còn không được chạy ra, muốn ngoan ngoãn呆在 trong bụng mẹ, ngoan nha.....”

Hấn dỗ khuyển, yên ổn tâm Chu Dĩnh Thanh kinh hách, nói cũng kỳ quái, tiểu tử kia không lại tác quái, an an ổn ổn tránh ở trong bụng mẹ.

Hốc mắt cô lại tụ đầy nước mắt. Nguyên lai tiểu tử kia nghe hấn mà nói...

9. Chương 9

“Tử cung co rút lại có chút không bình thường nha.” Bác sĩ kiểm tra xong, cau mày nói: “Hiện tại đã mang thai tám, nếu hiện tượng này tiếp tục, rất có khả năng sẽ sinh non.” Hấn nhìn Trương Chi Tỉ: “Trương tiên sinh, anh nên lưu ý nhiều tình trạng Trương phu nhân, có vấn đề tùy thời đến bệnh viện.”

Bác sĩ một bên kê thuốc, một bên nói rõ: “Trương phu nhân, tận lực nghỉ ngơi nhiều, không nên cầm vật nặng, cũng không cần làm ồ ồ công tác, còn có, cảm xúc nên bảo trì vững vàng nha.”

Sau khi khám bệnh xong, Trương Chi Tỉ dè dặt cẩn trọng giúp đỡ Chu Dĩnh Thanh lên xe, thắt dây an toàn xong, hấn nhẹ giọng mở miệng: “Nhắm mắt lại nghỉ ngơi một chút, về đến nhà anh sẽ đánh thức em.”

“Àn.” Kinh hách tâm tình ổn định xuống, cô cũng có chút buồn ngủ.

Tốc độ xe rất chậm thực vững vàng, bên trong xe truyền phát âm nhạc dưỡng thai, Chu Dĩnh Thanh rất nhanh liền ngủ.

Chờ cô lại lần nữa mở to mắt, phát hiện xe đứng ở ven đường, cô dùng sức nháy nháy mắt, kinh ngạc hỏi: “Thế nào đứng ở nơi này?”

Trương Chi Tỉ cười nhìn cô: “Nhanh đến nhà, nhìn em ngủ ngon như vậy, muốn cho em ngủ nhiều một lát.”

“Anhi.....” Hấn đối cô càng ôn nhu, cô lại càng khó chịu..... Mũi vừa chua xót lên.

Sau khi về nhà, Chu Dĩnh Thanh phải lên giường nằm.

Trương Chi Tỉ ngồi ở bên giường, bên hông cô để một cái đệm dựa, hơi hơi thở dài, mới nói.

“Vừa mới thế nào không gọi điện thoại cho anh? Em có biết như vậy có bao nhiêu nghiêm trọng?”

“Em nghĩ anh đại khái đang vội.” Chu Dĩnh Thanh thấp giọng trả lời.

“Bạn anh cũng sẽ gấp trở về, em thế nào có thể chính mình đi bệnh viện? Đến lúc đó ra vấn đề làm sao bây giờ?” Trương Chi Tỉ giọng điệu khinh đạm, nhưng là, cô lại cảm giác dường như có dao xẹt qua ngực thực đau.

Hấn là thực sự quan tâm cô sao? Hay là..... Quan tâm chính là đứa nhỏ?

Chu Đình Thanh cắn môi, hai tay dán bụng, không có trả lời.

“Bắt đầu ngày mai, anh sẽ nhờ Trần tẩu mỗi ngày lại đây nấu cơm.” Hấn thân thủ phủ trên tay mềm của cô, tiếp tục nói: “Cũng đừng lại vẽ bản đồ đề án trên máy tính, em thế nào có thể luôn ngồi ở trước máy tính công tác?”

“Em –” Chẳng lẽ muốn cô cả ngày nằm ở trên giường sao?

“Còn có,” Hấn nhớ tới hôm kia đến ngân hàng kiểm tra sổ tiết kiệm, phát hiện bên trong tiền gửi ngân hàng, thế nhưng chưa từng giảm bớt. “Anh không phải cho em số tài khoản sao, thế nào cũng chưa dùng?”

“Em chính mình còn có tiền.”

Cô không muốn biến thành hoàng mặt bà lúc nào cũng đòi tiền, cô muốn là toàn bộ tâm hấn, một tia cũng không cho phép chia sẻ cho người khác, hoàn toàn chính chính, chỉ giao ột trái tim của cô.

“Mua đồ ăn không cần tiêu tiền? Trên đường không cần tiêu tiền? Đạp xe taxi không cần tiêu tiền? Kiểm tra phụ sản không cần tiêu tiền?” Trương Chi Tỉ cúi đầu, một mặt tức mục. “Chính em còn có tiền, nhưng là, nuôi em là trách nhiệm của anh a!”

Chu Đình Thanh bỗng đứng ngẩn đầu, dường như bị trùng trùng nhất kích.

“Em không phải trách nhiệm của anh, em cũng không cần biến thành trách nhiệm của anh!” Em chỉ muốn anh đừng cùng Đàm Lệ bên nhau, em chỉ muốn an yên em a!

Đơn giản như vậy một câu, nhưng cô không có dũng khí nói ra miệng, sợ hãi là chính mình thừa nhận không được đáp án.

“Em.....” Hấn trầm mặc, chính là xem xét cô.

Chu Đình Thanh sắc mặt tái nhợt, đổi quay đầu.

Giằng co hồi lâu, Trương Chi Tỉ không muốn làm cho cô cảm xúc pháp phòng quá lớn, mới trầm giọng nói: “Em trước tiên ngủ đi, ngày mai là cuối tuần, chúng ta đi mua quần áo cho cục cưng.”

Hấn tạm dừng một chút, còn nói: “Anh sợ em vạn nhất sinh non, trước làm chuẩn bị có vẻ hảo.”

Xem ra Chu Đình Thanh tùy thời khả năng sinh sản, hấn trước ổn định chính mình mới được.

Trương Chi Tỉ rời đi phòng ngủ, tiến vào thư phòng. Hấn lấy từ giá sách tầng trên xuống mấy quyển sách về vấn đề mang thai rất nặng, ngồi xuống cẩn thận lật xem, nghiêm túc làm bút ký.

Thời gian này, hấn lục tục sưu tập không ít tư liệu về sinh sản và chăm sóc trẻ, nhưng là đêm nay đột phát tình huống, làm cho hấn kinh hãi ngay cả trái tim đều nhanh nhẩy ra ngoài.

Hấn không chỉ lo lắng cục cưng, càng lo lắng nếu có chút tình huống khẩn cấp gì, Chu Đình Thanh thân mình gây yếu không chống đỡ được.

Hấn có thể không cần cục cưng, nhưng là không thể không có cô.

Trong sinh mệnh nếu mất đi cô, sẽ là như thế nào ảm đạm cùng tuyệt vọng..... Hấn không dám nghĩ đến.

Hấn yêu thương cô, hấn phi thường, phi thường xác định. Yêu cùng trách nhiệm là hai việc khác nhau, có chân thành tình ý, hôn nhân là gánh nặng ngọt ngào, đã trải qua nhiều việc, hấn dĩ nhiên hoàn toàn hiểu được.

Từ lúc nào đã yêu thương cô? Có lẽ là kết hôn sớm chiều ở chung, có lẽ là khi từng chút từng chút chuẩn bị hôn lễ, càng có thể là sơ gặp nhau đầu tiên, vô luận là cái gì thời điểm yêu Đình Thanh, tóm lại, hấn đã thật sâu yêu thương, không thể tự kiềm chế.

Mười hai, Trương Chi Tỉ nhỏ giọng tiến phòng ngủ, lại phát hiện Chu Đình Thanh còn chưa có đi vào giấc ngủ.

“Làm sao vậy?”

“Không ngủ được.” Cô thở dài.

“Không quan hệ, anh cùng em ngủ.” Hấn nằm lên bên kia giường.

“Baby có hay không lộn xộn?” Bàn tay to của hấn nắm giữ của cô, cùng nhau dán sát vào bụng cô, nhẹ nhàng di động. Xuyên thấu qua ánh đèn mờ nhạt hấn ngắm Chu Dĩnh Thanh trước ngực bởi vì hô hấp phập phồng đầy đặn, nháy mắt toàn thân nóng lên, hấn có cổ xúc động, muốn đẩy ra quần áo của cô, sau đó.....

Chậm đã. Hấn khởi động tiến lên thân, cẩn thận xem tay trái Chu Dĩnh Thanh.

“Nhẫn của em đâu?” Trên tay mảnh khánh trống không một vật.

“Nhẫn? Nha, bởi vì gần nhất bệnh phù thật sự lợi hại, đeo vào thật chặt, cho nên mới cắt.”

“Àn.” Hấn thở dài nhẹ nhõm một hơi, cho rằng cô ngay cả nhẫn cũng không muốn đeo.

“Kia, của anh đâu?” An tĩnh một lát, Chu Dĩnh Thanh sợ hãi hỏi.

“Nhẫn của anh?” Trương Chi Tỉ mỉm cười. “Vài ngày sẽ đeo.”

“Vì sao –” Tươi cười của hấn thực kỳ dị, cô muốn hỏi rõ ràng, nhưng là lập tức bị Trương Chi Tỉ đánh gãy.

“Mau ngủ đi.” Trương Chi Tỉ điều chỉnh tư thế, hít sâu, làm cho Chu Dĩnh Thanh tựa vào trong lòng hấn.

Lại không ngủ, hấn không biết chính mình có thể hay không làm ra cái gì hành vi dã thú.

Không chiếm được đáp án, Chu Dĩnh Thanh chỉ phải thuận theo tựa vào nam nhân cường tráng. trong đầu cô chuyển cái không ngừng.

Nhưng là, của hấn tìm đập thực quy luật, của hấn ngực rất chắc chắn thực thoải mái, ít nhất, hấn hiện tại chỉ thuộc về mỗi cô, không phải sao?

Chu Dĩnh Thanh không muốn lại nghĩ nhiều, chậm rãi, an tâm đang ngủ.

Đã dần dần tiếp cận ngày sinh dự tính, Chu Dĩnh Thanh lần qua lộn lại, thế nào cũng ngủ không tốt.

“Không ngủ được?” Trương Chi Tỉ khởi động nửa người, thân thủ mở đèn.

“Không biết là làm sao vậy, tổng cảm thấy là lạ..... Di?” Một cổ ả nóng cảm giác theo giữa hai chân tràn ra, Chu Dĩnh Thanh xóc lên cái chấn tư tằm mềm mại, mở to hai mắt nhìn. “Này, này.....”

“Là nước ối?!” Trương Chi Tỉ cả người đều thanh tỉnh, trong khoảng thời gian này hấn đã đọc không ít sách về sinh sản và chăm sóc trẻ. “Em không nên cử động, anh trước giúp em thay quần áo, chúng ta lập tức đi bệnh viện.” Hấn nhảy xuống giường cầm lấy điện thoại, lập tức liên lạc bác sĩ.

“Baby động.” Cô một tay vỗ về bụng, trừng lớn mắt nhìn hấn.

“Không quan hệ, không quan hệ, em đừng sợ!” Trương Chi Tỉ miệng an ủi Chu Dĩnh Thanh, trong lòng cũng hoảng loạn.

Có anh ở đây, em không sợ. Chu Dĩnh Thanh ngồi ở cửa vào y chỉ, cúi đầu nhìn Trương Chi Tỉ ngồi xuống thay cô mang giày, nam nhân một đầu lông đậm tóc đen ánh vào mi mắt, làm cho cô tim ngừng đập một hồi.

Trương Chi Tỉ đứng dậy, bình tĩnh nhìn Chu Dĩnh Thanh, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt, bả vai nhu nhược, bàn tay mềm nâng mập mập viên phúc, cô chịu nổi sắp xảy ra tra tấn sao?

Hấn hít sâu một hơi, nắm giữ tay Chu Dĩnh Thanh. “Đi thôi, baby rất cực muốn cùng ta gặp mặt.”

Trương Chi Tỉ một đường chạy như bay đến bệnh viện, Chu Dĩnh Thanh cũng bắt đầu xuất hiện hiện tượng đau bụng sinh.

Trong phòng sinh truyền ra những tiếng thét thật làm người ta giật mình, Trương Chi Tỉ nghe được giạt nẩy tâm can, Chu Dĩnh Thanh còn lại là đau đến có chút mờ mịt, mỗi hồi đau bụng sinh đến, cô luôn chặt cầm lấy bên giường bắt tay, mắt mở to tràn ngập hơi nước, không thở được, sương mờ nhìn hấn.

Đau bụng sinh tần suất càng ngày càng ngắn, sáng sớm thời gian, Chu Dĩnh Thanh rốt cục bị đưa vào phòng sinh.

“Chờ một chút!” Trương Chi Tỉ tóm lấy y tá đang muốn đi vào phòng sinh, vẻ mặt hoảng loạn.

“Đau a! Có chuyện hảo hảo nói, như vậy dùng sức làm sao a!”

Kinh thấy chính mình thất lễ, hần đột nhiên nói tay, giả bộ một bộ dáng cường ngạnh. “Tôi, tôi cũng muốn đi vào bồi cô ấy!”

“Anh xác định muốn bồi sản?”

Trương Chi Tỉ mím môi, kiên định điểm đầu.

Y tá xoa tay phát đau, cười nói: “Như vậy cũng tốt, thế biết một chút sinh tiểu hài tử có bao nhiêu vất vả, như vậy về sau sẽ cảm thông vợ mình a! Mời tới trước bên này đi.”

Mặc xong đồ vô khuẩn, Trương Chi Tỉ ở bên người Chu Dĩnh Thanh, một tay nắm tay cô, một tay vỗ về khuôn mặt trắng bệch của cô, chỉ hy vọng chính mình có thể chia sẻ thống khổ của cô, cho cô thêm năng lượng, cùng nhau nghênh đón sinh mệnh mới của họ.

“Đau quá, đau quá!” Chu Dĩnh Thanh cắn chặt răng, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Trời ạ, cái gì hô hấp bình thường, cô hiện tại thậm chí lên tiếng thét chói tai.

“Em hãy nghe anh nói,” Trương Chi Tỉ xoa nhẹ vai cô, cực lực ổn định chính mình, bảo trì trấn định. “Như vậy – hít vào hít vào từ từ –”

“Em không được a! Đau quá!” Một trận lại một trận cường lực co rút lại, đau đớn như là tia chớp bàn cấp tốc đánh úp lại, cô đau đến cơ hồ muốn ngất đi.

Bác sĩ bước nhanh đi tới, nhìn tình huống Chu Dĩnh Thanh, vỗ nhẹ cô bàn tay lạnh như băng, cổ vũ cô. “Trương phu nhân, rất nhanh là được nhìn đầu tiểu bảo bảo, sinh sản tự nhiên đối cực cực hảo, đối mẹ cũng tốt, nên dừng cảm chống đỡ nha!”

Chu Dĩnh Thanh suy yếu gật gật đầu, hai hàng lệ đã chảy xuống tới bên gối, Trương Chi Tỉ đè nén chính mình lo âu hoảng loạn, biến hạ eo gần sát Chu Dĩnh Thanh mặt tái nhợt, cố gắng làm cho thanh âm nghe qua chẳng phải run run.

“Anh ở trong này cùng em, cố lên, được không?”

Chỉ cần sinh đứa nhỏ này là tốt rồi, về sau không bao giờ nữa làm cho cô chịu loại khổ cực này, cũng không cần. Trương Chi Tỉ ở trong lòng thề.

Hần nắm tay Chu Dĩnh Thanh. “Cầm lấy tay anh, anh ở trong này cùng em, Dĩnh Thanh, em nhất định phải cố lên.”

Chu Dĩnh Thanh hàm chứa lệ, si ngốc nhìn Trương Chi Tỉ, hần là nguồn sinh lực của cô, cô muốn hảo hảo nhớ kỹ bộ dáng của hần, cô thương hần, chưa từng có người cho cô cảm giác mãnh liệt như vậy –

A, đau bụng sinh lại tới nữa!

Cô nắm chặt tay Trương Chi Tỉ, đem sở hữu đau đớn, xuyên thấu qua trong độ ẩm lòng bàn tay, chuyển đạt cho người đàn ông cô yêu –

“Thấy đầu em bé rồi!” Y tá kêu to. “Cố lên! Trương phu nhân!”

Trương Chi Tỉ hít sâu, hần cố giữ vững trấn định đối Chu Dĩnh Thanh nói: “Baby sẽ đi ra, em là người mẹ vĩ đại, nhất định phải chống đỡ qua được, cố lên!”

Bác sĩ hạ chỉ lệnh. “Nghe khẩu lệnh tôi, đến, một hai ba dùng sức! Lại đến một lần, một hai ba dùng sức! Lại đến, một hai ba!”

Chu Dĩnh Thanh ngửa đầu, khăn trương túm lấy bàn tay to dày của Chi Tỉ, ấn khẩu lệnh sử lực.

“Ô ~ oa ~ oa ~”

Baby khóc vang dội gào tiếng vang khắp phòng sinh, bác sĩ cùng y tá ha ha cười, chúc mừng này đó hỉ lấy được Lâm nhi vợ chồng.

Chu Dĩnh Thanh suy yếu khỏe môi lộ vẻ cười, Trương Chi Tử đã đau lòng lại không tha, nhất thời không nói ra lời, chỉ phải gắt gao nắm giữ tay cô.

“Oa, cục cưng thực sự thật đáng yêu nha! Trương tiên sinh muốn hay không ôm một cái!”

Hắn kích động hơi thở chưa định, lằng lằng tiếp nhận trong tay y tá cục cưng. Xem tiểu tử nhiều nếp nhăn kia, một cổ không hiểu cảm động tràn đầy ngực hắn. Nguyên lai, sinh mệnh là như vậy kỳ diệu.....

Làm thỏa đáng sở hữu thủ tục nằm viện, Trương Chi Tử đi đến phòng dưỡng nhi.

Hắn dựa cửa sổ kính, nhìn bộ dáng cục cưng ngủ say, kia miệng khéo léo thanh tú, giống cô, mày rậm cùng mũi ngay thẳng, giống hắn, đây là cái gọi là y kết tình tình yêu đi?

Từ nay về sau, trách nhiệm của hắn quá nặng, nhưng là hắn tuyệt không lo lắng, bởi vì này là gánh nặng ngọt ngào, hắn cam nguyện nhất kiên khơi mào.

Trời đất bao la, hữu ái lớn nhất, hắn hiện tại là nam nhân cường tráng nhất trên đời, cái gì còn không sợ.

“Chu lão đệ, nhìn tiểu tử kia! Ta từng giờ đều nhìn hắn, ngủ ngon ngọt thật đáng yêu nha! Chỉ biết con ta có bản lĩnh đủ dũng mãnh phi thường!” Trương ba ba cười đến cười toé, từ sáng sớm tới rồi bệnh viện thăm hỏi, cả ngày liên ha ha cười cái không ngừng.

“Không có nữ nhi của ta, Chi Tử lại lợi hại cũng vô dụng a, đúng hay không?” Má Chu đặc ý thật sự.

Nhớ tới khi sinh hết thủy, đáy lòng cô nổi lên một tia ngọt ngào, cho dù quá trình sinh con quả thực là thống khổ, nhưng là có Trương Chi Tử làm bạn, làm cho cô tràn ngập dũng khí, kiên định thừa nhận rồi không thể biết trước đau đớn, toàn lực nghênh đón tiểu sinh mệnh của hai người.

Chu Dĩnh Thanh mới nghĩ hắn, Trương Chi Tử lập tức liền xuất hiện. “Mọi người đều đến?”

“Hảo tiểu tử, thật sự là hảo nhi tử, sinh thêm nhiều vài đứa, sinh thêm nhiều nữa a!” Trương ba ba lớn giọng la hét.

“Không được, một đứa là đủ rồi.” Trương Chi Tử mỉm cười. Nói cái gì cũng không làm cho Chu Dĩnh Thanh lại chịu khổ.

“Chỉ sinh một đứa a?” Mọi người kinh ngạc. “Giống tốt” Hắn là sinh nhiều đứa đi!

“Mọi người đều mệt mỏi đi? Dĩnh Thanh cũng nên nghỉ ngơi.” Trương Chi Tử vừa vào cửa liền phát hiện Chu Dĩnh Thanh sắc mặt mệt mỏi, hắn không khách khí lên tiếng đuổi người.

“Hảo hảo hảo, lưu lại vợ chồng son hai người!” Di Ki cười. “Dĩnh Thanh hảo hảo nghỉ ngơi, ngày mai chúng ta lại đến gặp con.”

Mọi người rời đi, trong phòng cuối cùng khôi phục bình tĩnh.

“Mệt mỏi thế nào không nói?” Trương Chi Tử giúp cô điều chỉnh giường nằm, tuy rằng là phòng bệnh hạng nhất, nhưng là lại thế nào vẫn là không có thoải mái bằng nhà mình.

“Em nhìn mọi người cao hứng thôi, cũng không tốt mở miệng mời họ về a.”

Trương Chi Tử kiên trì. “Nên mở miệng sẽ mở miệng, không cần miễn cưỡng chính mình.” Hắn nghĩ nghĩ, vừa cười nói: “Baby thật đáng yêu.”

“Ân, em có thể cho nó bú sữa mẹ nha, tay của hắn nhỏ bé cứ như vậy cầm lấy tay em nha!” Nói đến tâm can bảo bối, Chu Dĩnh Thanh hưng phấn mà điệu bộ, đôi má nổi lên hai mạt rặng mây đỏ.

“Ngày kia là được xuất viện, nhấn nại hai ngày, ân?” Trương Chi Tử mỉm cười.

“Cám ơn anh, hoàn hảo ngày hôm qua có anh.” Cô cắn môi, thẹn thùng nói cảm ơn.

Chu Đình Thanh nhớ tới toàn bộ quá trình sinh con, quả thực xấu hổ đến muốn mặt đỏ, không chỉ có khóc nháo ai ai kêu, cuối cùng thế nhưng còn cầm lấy tay Trương Chi Tỉ không tha, nhất định đau chết hần, nhớ tới sẽ đổ mồ hôi, ai!

“Đây là hần là, tôi vất vả cũng là em.”

Hần vất khăn nóng, ôn nhu thay cô lau mặt, Chu Đình Thanh phát hiện ngón áp út của hần đeo nhẫn cưới.

“Anh đeo nhẫn?” Cô hỏi.

“Nhẫn? Nha.” Hần buông khăn lông, đem nhẫn đem lên, chỉ bên trong chữ khắc kí tự tiếng anh. “Thời gian trước, anh đưa đến chỗ Thẩm tiểu thư nhờ khắc chữ dùm.”

Chu Đình Thanh nhìn theo ngón tay theo dài vào bên trong chiếc nhẫn, nguyên bản “ching” Trước sau, khắc một trái tim, này.....

“Anh muốn dùng ‘Tâm’, đem em bao lại, em trốn không thoát.” Trương Chi Tỉ bình tĩnh nhìn cô, cười nhẹ. “Anh yêu em, nghe nói đây là lời nói tuyệt nhất. Châu Âu có cái truyền thuyết, tay trái áp ngón út mạch máu nối thẳng trái tim, cho nên đem nhẫn cưới mang ở trong này.” Chính hần đem nhẫn đeo, tiếp tục nói: “Cái này tỏ vẻ, em đã hiện diện trong lòng anh.”

“Anh –” Chu Đình Thanh ngồi dậy, cảm động không biết làm sao, hốc mắt đỏ. “Nhưng là, anh không yêu Đàm Lị sao?”

“Đừng lại nhắc Đàm Lị, được không?” Đàm Lị không phải đã sớm về nước Mỹ sao?

“Nhưng là nếu không phải em, anh được cùng Đàm Lị cùng nhau.....” Chu Đình Thanh ghen ngào nói. “Hơn nữa cô ấy còn đến trong nhà, nàng nói, nói đã điều đến công ty Đài Loan, mỗi ngày đều cùng anh gặp nhau.....”

“A?” Trương Chi Tỉ ánh mắt tối sầm lại. “Ông trời, nữ nhân này ý định đến loạn sao..... Ai, quên đi. Đàm Lị là mối triêu hồi, cười giải thích. “Cô ấy cùng William cãi nhau, chạy về Đài Loan trốn đi, anh liên lạc William, thật vất vả mới làm cho bọn họ lưỡng hòa hảo như lúc ban đầu.”

“Gi.....” Còn một cô đau lòng lâu như vậy.

“Đàm Lị là một khác hồi sự, anh biết anh cũng thực không phải hần là.” Cầm của hần vô cùng thân thiết cạo xát cái trán Chu Đình Thanh, trầm thấp tiếng nói toàn là chân thành nhu tình. “Anh hần là đem lời nói cho rõ ràng, nhưng là ngay từ đầu, anh thực sự không xác định chính mình đối với em rốt cuộc là thể nào cảm tình, anh không muốn tùy tiện nói tốt hơn nghe lời đến lừa gạt em dỗ em, cùng với nói, còn không bằng thực tế đi làm, cho nên cho em hiểu lầm.”

Chu Đình Thanh hít hít mũi, khát vọng giẫy thoát Trương Chi Tỉ vô cùng thân thiết tới gần. “Nhưng là anh không phải thực yêu cô ấy sao?”

Trương Chi Tỉ vẫn là cười, thể nào cũng không chịu nổi lỏng tay, gắt gao ủng trụ trong lòng mềm mại. “Nói thực ra, anh không biết kia rốt cuộc có tính không là yêu. Tuy rằng anh cùng cô ấy từng bên nhau nhiều năm như vậy, nhưng là sau khi gặp em, anh mới phát hiện Đàm Lị đối với anh mà nói, đã không bằng trong tưởng tượng như vậy trọng yếu, nhưng là nếu không có em, anh nghĩ, đời này anh cũng không vui vẻ. Lúc ấy, vội vàng quyết định hôn sự, anh biết đối với em thực không công bằng, nhưng là, em làm sao có thể đối anh như vậy không có tin tưởng?”

“Em lúc trước đã nói qua, không phải đối với anh không có tin tưởng, là đối với chính mình không có tin tưởng, không biết chính mình có thể hay không cho anh buông đi, cũng sợ hãi anh ngày nào đó hội bùng nổ đại ngộ chính mình kỳ thực vẫn là yêu Đàm Lị. Hoài nghi, nghi kỵ, làm cho em trở nên thực xuân thực gốc, luôn lấy cô làm chuyện để trong lòng.”

“Hảo, kia nhất sai để nhất sai, xem như đánh ngang.” Buông ra trong lòng thiên hạ, hần con người đen thâm thúy ánh mắt nhiệt liệt. “Em biết không? Sau kết hôn mới phát hiện, anh..... Thực sự thực thích cảm giác ở bên em.”

Hắn xấu hổ cười. “Kỳ thực, anh đã sớm yêu thương em, chính là không dám thành thực mà đối diện chính mình tâm.”

Chu Dĩnh Thanh rốt cục khóc, này vừa khóc, quả thực như hồng thủy tràn ra bình thường. “Người ta..... Cũng thực yêu anh.....”

“Anh biết a, anh đương nhiên đều biết đến, cho nên anh muốn so với em yêu anh càng yêu em a!” Thật sự là nhiều khẩu lệnh. Trương Chi Tỉ vội vã trấn an ái thê. “Ồ cứ không thể khóc a, là anh không tốt, đừng khóc?”

“Ồ.....” Bỗng chốc nước mắt cũng không dừng được, biết rõ ở cứ cầm kìm, hắn làm sao còn nói như vậy làm cho người ta cảm động mà nói, ô, cô muốn khóc cái đủ mới được.

“Không cho khóc –” Trương Chi Tỉ hôn lên môi cô, ôn nhu dày đặc, làm cho cô quên tư vị nước mắt.

Chiêu này tuy rằng cũ, lại rất hữu hiệu.

Nhẹ nhàng mà lau đi của nước mắt của cô, hắn thấp giọng ở bên tai cô nói xong: “Ngủ đi, anh ở trong này cùng em.”

“An.”

Trương Chi Tỉ tắt đèn, ở trên sofa nằm xuống. Đêm qua mạo hiểm đã mất hắn hơn phân nửa tinh lực, buổi sáng lại vội vàng chạy về công ty phân công khẩn cấp hạng mục công việc, bận một ngày một đêm, hiện thời canh giữ người trong lòng bên người, mệt mỏi thân hình có thể dần xẹp, hắn rất nhanh chìm vào giấc ngủ.

Chu Dĩnh Thanh nghiêng người nằm ở trên giường, nghe trượng phu quy luật tiếng hít thở, trong lòng hảo yên ổn.

Tuy rằng đã có mấy lần nói chuyện yêu đương, nhưng trước nay không ai có thể cho cô cảm giác khắc sâu như vậy, Trương Chi Tỉ luôn như vậy trầm ổn bình tĩnh, dường như khắp thiên hạ không có gì sự có thể làm khó hắn, có hắn tại bên người, lòng của cô liền định rồi.

Trọng yếu nhất là, hắn nói hắn yêu cô..... Đây là khắp thiên hạ tối ngọt ngào mà nói, cô muốn vĩnh viễn nhớ kỹ giờ khắc này.

Giữ nụ cười hạnh phúc, Chu Dĩnh Thanh ngọt tư tư ngủ.

Chu Dĩnh Thanh xuất viện ngày đó, một đám người ôm lấy cô, chậm rãi trở lại khu nhà Tín nghĩa.

“Dĩnh Thanh chúng ta nên hảo hảo ở cứ, người ta nói muốn là trong tháng bổ hảo, về sau tựu ít đi ốm đau. Ta nghĩ, không bằng trong khoảng thời gian này, tiểu kim tôn của ta mang về đến cùng chúng ta ở cùng một chỗ, tìm cái bảo mẫu chuyên nghiệp đến, chờ Dĩnh Thanh thân thể phục hồi như cũ, lại xem xét tình huống.....” Trương lão tiên sinh lại đã khởi chủ ý.

Má Chu lúc này nói cái gì cũng không nhượng bộ, vội vã thường nói. “Hiện tại bảo mẫu tố chất không đồng nhất, vạn nhất gặp được chuyên môn ngược đãi tiểu hài tử bà cô hổ, kia chẳng phải thảm? Không nên không nên, ta xem chúng ta hai cái lão như vậy nhàn, tiểu tử kia làm cho chúng ta mang đi!”

Vài cái lão nhân gia người một câu ta một lời âm ỹ lên, Chu Dĩnh Thanh ôm cục cưng, lặng lẽ rời đi chiến trường, trốn về phòng ngủ.

Không biết qua bao lâu, cửa phòng bỗng nhiên mở ra, Trương Chi Tỉ thăm dò tiến vào, Chu Dĩnh Thanh dẫn bộ ngực đang cho cục cưng bú.

Hai người ánh mắt giao tiếp, nhất thời ngơ ra.

“Thực xin lỗi, anh không biết em đang ở.....”

“Không quan hệ, thời gian không sai biệt lắm, cho nên em trước hết cho cục cưng ăn.” Không kịp che lấp, ngực cô thẳng thắn lộ ra.

Trương Chi Tỉ đến gần, ở mép giường ngồi xuống, bàn tay to vỗ về cục cưng phì phì tay nhỏ bé, ánh mắt ở ngực tuyết trắng Chu Dĩnh Thanh dao động.

Loại này tra tấn, thật sự là đủ! Hấn hít sâu một hơi, mạnh đứng lên. “Cha mẹ cùng đi Kỉ phải đi, anh đi đưa bọn họ.”

“Ân. Vậy phiền toái anh.” Chu Dĩnh Thanh không dám ngẩng đầu, giả bộ chuyên tâm cho ăn cục cứng trong lòng.

Trương Chi Tử bóng dáng cao lớn khuất vào phía sau cửa, cô mới thở dài nhẹ nhõm một hơi. Cục cứng uống sữa mẹ, trong lòng ấm áp của cô đang ngủ, Chu Dĩnh Thanh vỗ lưng cục cứng, nhẹ giọng hừ bài hát ru con.

Tiến bước này đàn quả thực giống tiểu hài tử lão nhân gia, Trương Chi Tử lại vào phòng.

“Cục cứng đang ngủ? Đến, anh muốn ôm.” Hấn thoải mái mà tiếp nhận tiểu tử tràn ngập hương sữa kia, đi hướng cạnh cửa, lại quay đầu đối Chu Dĩnh Thanh cười. “Đến xem phòng cục cứng đi!”

Phòng cục cứng? Chu Dĩnh Thanh kinh ngạc, lảng lảng theo đi qua.

Vách tường phòng khách dán giấy dán tường phần màu lam hoa nhỏ, nguyên bản giường lớn không thấy, thay đầy đủ một cái giường bé sơ sinh màu trắng, tiểu phần lam bị ôn nhu mềm yếu dọc theo giường nhỏ treo thêm những món đồ chơi nhỏ, gấu nhỏ âm nhạc linh chậm rãi xoay, phát ra nhẹ tiếng nhạc du dương dịu dàng.

“Trong khoảng thời gian ngắn anh cũng không biết nên chuẩn bị chút cái gì, còn lại gì đó, chờ em tiện xuất môn lại chậm rãi mua.” Trương Chi Tử nhìn cô, trên mặt tràn đầy vui sướng. “Về sau cục cứng liền ngủ ở nơi này.”

“Để cho con ngủ một mình ở đây?” Chu Dĩnh Thanh sắc mặt nao nao.

“Đúng vậy, bằng không em thế nào hảo hảo nghỉ ngơi?” Hấn tới gần, hơi thở quen thuộc phía sau truyền đến. “Anh trang bị hệ thống giám sát, chỉ cần ấn xuống chốt mở, toàn bộ trong phòng đều có thể nghe thấy thanh âm cục cứng, phòng khách, phòng ngủ còn có phòng tắm đều trang bị giám thị màn hình, nếu có gì động tĩnh, chúng ta tùy thời đều sẽ biết.”

“Như vậy được không?” Vẫn là tâm bất an.

“Ở nước ngoài đều là như thế, bằng không cha mẹ thế nào có thể có chính mình thời gian đâu? Huống chi, phải có nguyên vẹn nghỉ ngơi, thân thể mới có thể phục hồi như cũ mau chút.” Trương Chi Tử ôm cô, đem chính mình lấy ra làm cam đoan. “Đừng quên, công ty giám thị hệ thống phần mềm nhưng là anh chủ đạo sáng tạo ra!”

Hấn cẩn thận đem cục cứng tới giường trẻ con, nhẹ nhàng mà đẩy lên lồng che, sau đó ấn xuống phím cạnh tường, lôi kéo Chu Dĩnh Thanh thối lui đến ngoài cửa.

“Em xem, tựa như như vậy.” Mềm nhẹ tiếng chuông âm nhạc cục cứng tinh tế tiếng hít thở, xuyên thấu qua bốn phía loa truyền đến, trong khoảng thời gian ngắn, phòng khách, phòng ngủ, phòng tắm, thư phòng, ngay cả phòng bếp cũng nghe nhìn thấy thanh âm cục cứng.

“Cái này yên tâm thôi?” Trương Chi Tử cười cười ộc. “Từ bệnh viện trở về cũng tốt một thời gian, em mệt mỏi không? Đi ngủ trước một lát, tối hôm nay anh đảm đương vú em.”

Đêm khuya, tiếng cục cứng khóc thút thít bưng tỉnh Chu Dĩnh Thanh, cô rón ra rón rén xuống giường, hướng cách vách phòng đi.

“Làm sao vậy? Tiểu baby, à?” Nguyên bản chính là thoáng anh anh ra tiếng tiểu tử kia, vừa nghe tiếng mẹ, lập tức lên tiếng khóc lên.

“Baby ngoan, mẹ ở trong này.” Chu Dĩnh Thanh vội vã dỗ con, nhất thời đã quên quan thượng loa chốt mở, thanh âm phát ra truyền vào phòng ngủ, làm cho Trương Chi Tử tỉnh.

“Baby ngoan, đừng khóc, như vậy sẽ âm ỉ tỉnh ba ba, ba ba ngày mai còn muốn đi làm, ngoan, không khóc không khóc, mẹ ôm ôm, ngoan ngoan nha.”

Trương Chi Tỉ nằm ở trên giường, nghe Chu Dĩnh Thanh thanh âm ôn nhu, khấn trương mà lo lắng đỡ tiểu tử kia, mắt đẹp khéo môi không nhin được giờ lên, dứt khoát đứng dậy, hướng cách vách phòng đi đến.

“Để anh tới đi.”

Chu Dĩnh Thanh kinh ngạc quay đầu, thấy hắc bóng dáng cao lớn, lại là hoảng loạn. “Thực xin lỗi, đánh thức anh.” Cô nha nha nói.

Trương Chi Tỉ mỉm cười, thân thủ tiếp nhận con khóc nỉ non không ngừng.

Nói cũng kỳ quái, cục cưng rõ ràng vừa mới còn oa oa khóc nháo, cái này chẳng những tiếng khóc ngừng, ánh mắt đen bóng nhìn chằm chằm Trương Chi Tỉ, cái miệng nhỏ nhắn y y nha nha nở nụ cười.

“Em xem, nó thích anh!” Trương Chi Tỉ nhưng thật ra có hình có dáng, rộng lớn ngực vững vàng ôm ấp con, nhẹ nhàng mà phe phẩy, đau tiếc.

“Mới không đâu, nó sợ anh thì có.”

Hai người nhìn nhau cười. Cục cưng rất nhanh ở trong lòng ba ba cường tráng ấm áp đi vào giấc ngủ, Chu Dĩnh Thanh lắng lắng theo sau lưng thân thủ vòng trụ hắc.

Sau một lúc lâu, Chu Dĩnh Thanh mới mở miệng, chần chờ hỏi: “Anh..... Thực sự yêu em sao?”

Trương Chi Tỉ đem con cẩn thận thả lại trên giường, ôm cô đi ra phòng trẻ. “Em là muốn anh về sau mỗi ngày đều mở miệng cam đoan sao?”

“Cũng không phải như vậy..... Đương nhiên có thể mỗi ngày đều nói anh yêu em là tốt nhất, hoặc là hai ngày nói một lần em cũng có thể nhận..... Ngô –” Nói được một nửa, Trương Chi Tỉ phút chốc không kiềm nổi thân hình mềm mại của cô, cánh môi ấm áp hôn lên môi cô. Hắc đã tưởng niệm hồi lâu, hung hăng dục em cô, thật lâu mới bằng lòng buông ra.

“Chán ghét, làm em sợ nhảy dựng.” Chu Dĩnh Thanh đỏ mặt hờn dỗi.

“Tin tưởng anh, anh đã rất rõ ràng chính mình yêu là em, nếu có tất yếu, anh có thể mỗi ngày nhắc nhở em, giống như vậy –” Hắc cười khê, tận lực thả chậm nói chuyện tốc độ. “Anh yêu em, ok?”

“Ok!” Cô gật đầu đồng ý.

Hắc thân thủ khê vượt đôi má phấn hồng của cô, nghiêm túc nói: “Sai lầm lúc trước, coi như làm chương trình thực tập hôn nhân, được không?”

“Ân.” Chương trình học thực tập còn chưa đủ, cô muốn càng nhiều. “Còn muốn tiếp tục yêu đương nha.”

“Tuân mệnh!” Trương Chi Tỉ ôm cô vào lòng, hai trái tim đập thật nhanh, cũng dựa vào hắc gần, hắc gần.

Hai người lẳng lặng cảm thụ lẫn nhau tình ý dạt dào. Gió lạnh tháng mười hai từ cửa sổ thổi vào, Chu Dĩnh Thanh thoáng co rúm lại hướng trong lòng Trương Chi Tỉ chui vào.

“Đừng lộn xộn, anh sẽ không chịu nổi.” Thanh âm của hắc mất tiếng.

“Em nào có.....” Chu Dĩnh Thanh mạnh cầm miệng, khuôn mặt nhỏ nhắn nóng hôi hổi. Chẳng lẽ hôm nay là ngày trăng tròn, phu quân muốn biến người sói? Đây không thể được!

“Em, em, em còn không được a! Hiện tại quá xấu!” Cô không dám ngẩng đầu, trái tim cũng sắp nhảy ra ngoài.

“Anh đương nhiên biết là không được!” Trương Chi Tỉ cười sang sảng, cúi đầu khê cắn lỗ tai cô. “Hơn nữa, em tuyệt không xấu, thật đáng yêu, thực sự.”

Chu Dĩnh Thanh thẹn thùng nở nụ cười.

“Anh hẹn trước tuần sau phải làm giải phẫu đình sản.” Trương Chi Tỉ nghiêm túc nhìn cô, còn nói: “Anh không muốn lại cho em chịu khổ, chúng ta chỉ cần đứa này là tốt rồi, ân?”

“Anh không chê thiếu?”

“Chẳng lẽ em muốn sinh một tá?”

“Cái gì thôi, lại khi dễ em.” Cô thân thủ đánh hấn, lại bị hấn ngăn lại, gắt gao dán tại ngực.

“Anh yêu em.” Hấn nhu tình ngàn vạn vọng vào ánh mắt sáng ngời trong suốt như thủy tinh của cô.

“Yêu em? Tuần trăng mật của em đâu? Hongkong? Thượng Hải? Hừ, nói a!” Cô kháng nghị.

Trương Chi Tỉ cười ha ha .“Được rồi, đều là anh sai, chờ em hết tháng ở cũ, chúng ta sẽ đi.”

“Nhất định phải đi phố cổ Hongkong mua nguyên liệu nấu ăn mơ ước của em nha!” Cô nén cười.“Lần này, tuyệt đối sẽ không để cho người khác cười anh thực ‘tội’!”

“Em làm sao có thể biết? Em–”

“Cốc Đông Xuyên có chuyện gì dám không đi cùng Anh Anh báo cáo sao?” Lúc trước, Trương Chi Tỉ đi Thượng Hải sau khi trở về, cô phát hiện phòng bếp hơn bao lớn bao nhỏ luôn luôn đầy nguyên liệu nấu ăn hoa quả khô, hấn đẩy nói là hộ khách đưa. Lúc ấy cô bị nôn nghén tra tấn rối tinh rối mù, cũng không nghĩ nhiều.

Thẳng đến mấy ngày nay cùng Anh Anh chat webcam nói chuyện phiếm , cô mới biết được, kỳ thực là hấn cố ý đi thay mua trở về, còn bị Cốc Đông Xuyên nhạo báng một phen.

“Phản đồ!” Trương Chi Tỉ nghiêng răng nghiêng lợi.

Chu Đình Thanh trong mắt phiếm quang, vùi vào trước ngực Trương Chi Tỉ, đáy lòng cảm động nói không ra lời.

“Lạnh, đến trên giường đi ngủ đi.”

“Ân.” Cô ngọt ngào nở nụ cười.

Ôm lấy người trong lòng, Trương Chi Tỉ tâm chưa bao giờ từng như thế kiên định. Hấn tin tưởng, hôn nhân thực sự không chỉ là trách nhiệm, cũng là ngọt ngào gần nhau.

Bất quá hiện tại, đương nhiên là trước hưởng thụ thời gian thân mật hai người vành tai và tóc mai chạm vào nhau.....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-chong-thuc-tap>